

Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Στην τοιχογραφία, οι 7 άγγελοι αδειάζουν ισάριθμες φιάλες γεμάτες πληγές στους ασεβείς της γης.

«Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει».
(Ψαλμ. 144:20)

I. Οι 7 άγγελοι, με τις 7 φιάλες του θυμού του Θεού, στο 15ο και 16ο κεφάλαιο.

Μάρτιος 2019+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleo.gr

...ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

Και εΐδον άλλο σημείον εν τῷ οὐρανῷ μέγα και θαυμαστόν, ἀγγέλους επτά έχοντας πληγὰς επτά τὰς έσχάτας, ὅτι εν αὐταῖς έτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

15-2 και εΐδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί, και τοὺς νικῶντας εκ τοῦ θηρίου και εκ τῆς εικόνας αὐτοῦ και εκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ έστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, έχοντας τὰς κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

15-3 και ἄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ και τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες· μεγάλα και θαυμαστὰ τὰ έργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι και ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν.

15-4 τίς οὐ μὴ φοβηθῆ, Κύριε, και δοξάσει τὸ ὄνομά σου; ὅτι ὁ μόνος ὁσῖος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσι και προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερῶθησαν.

15-5 Και μετὰ ταῦτα εΐδον, και ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου εν τῷ οὐρανῷ,

15-6 και ἐξῆλθον οἱ επτά ἄγγελοι οἱ έχοντες τὰς επτά πληγὰς εκ τοῦ ναοῦ, οἱ ἦσαν ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν και περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζῶνας χρυσᾶς.

15-7 και εν εκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς επτά ἀγγέλοις επτά φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

15-8 και ἐγεμίσθη ὁ ναὸς εκ τοῦ καπνοῦ εκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ και εκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·

15-9 και οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ επτά πληγαὶ τῶν επτά ἀγγέλων.

Και εΐδα άλλο σημείο στον ουρανό, μεγάλο και θαυμαστό. Επτά αγγέλους να έχουν (για ἄδειςμα) επτά πληγές, τις έσχατες, γιατί με αυτές συντελέσθηκε ο θυμός του Θεού.

15-2 Και εΐδα κάτι σαν θάλασσα γυάλινη ανακατεμένη με φωτιά, και εκείνους που νικούν από τον αγώνα με το θηρίο (Αντίχριστο), και την εικόνα του και τον αριθμό του ονόματός του, να έχουν σταθεί πάνω στη θάλασσα τη γυάλινη, έχοντας τις κιθάρες του Θεού.

15-3 Και ψάλλουν την ωδή του Μωυσή, του δούλου του Θεού, και την ωδή του Αρνίου λέγοντας. Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε Θεέ, ο Παντοκράτορας. Δίκαιοι και αληθινοί οι δρόμοι σου, βασιλιά των εθνών.

15-4 Ποιος δε θα φοβηθεί, Κύριε, και δε θα δοξάσει το ὄνομά σου; Επειδή είσαι ο μόνος ὁσῖος· επειδή ὅλα τα ἔθνη θα έρθουν και θα προσκυνήσουν μπροστά σου, επειδή τα δίκαιά σου φανερώθηκαν.

15-5 Και μετὰ από αυτά εΐδα, και ανοίχτηκε ὁ ναὸς της σκηνῆς του μαρτυρίου στον ουρανό.

15-6 και βγήκαν από το ναὸ οἱ επτά ἄγγελοι οἱ έχοντες τις επτά πληγές, ντυμένοι με καθαρὸ λινό λαμπρὸ και περιζωσμένοι γύρω από τα στήθη με ζώνες χρυσές.

(Οι επτά φιάλες του θυμού του Θεού, με τις πληγές)

15-7 Και ένα από τα τέσσερα γεμάτα ζωή ὄντα ἔδωσε στους επτά αγγέλους επτά φιάλες (μπουκάλεις) χρυσές, γεμάτες από το θυμό του Θεού που ζει στους αἰῶνες των αἰῶνων.

15-8 Και γέμισε ὁ ναὸς καπνὸ από τη δόξα του Θεού και από τη δύναμή του,

15-9 και κανείς δεν μπορούσε να μπει στο ναὸ, μέχρι να συντελεσθούν οἱ επτά πληγές των επτά ἀγγέλων.

1.01. Σύνδεση με τα προηγούμενα. Στο 14ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, ο Θεολόγος και Ευαγγελιστής Ιωάννης, μας γνώρισε την ύπαρξη κορυφαίας πνευματικά ομάδος, της οποίας τα μέλη χαρακτηρίζονται ως παρθένοι και ἄμωμοι, που κάνοντας πλήρη υπακοή στον Χριστό, τον ακολουθούν παντού, έχοντας τη μεγαλύτερη δόξα μέσα στην Εκκλησία.

Έτσι, έμμεσα, μας προτρέπει να αγωνιζόμαστε όσο περισσότερο μπορούμε στην αρετή, γιατί υπάρχει ανάλογη προς τους κόπους ανταπόδοση στην απόλαυση των αιωνίων αγαθών και στη δόξα των δικαίων, όπως ο Κύριος λέει: **«Στην οικία του Πατρός Μου είναι πολλές διαμονές»** (Ιω. 14:2) και ομοίως για τους δικαίους ο απόστολος, **«αστήρ αστέρος διαφέρει σε δόξα»**. (1η Κορ. 15:41). Όταν οι καιροί είναι δύσκολοι, τότε οι ευκαιρίες για την αύξηση της αρετής πολλαπλασιάζονται. Και κατά τον άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη (+1994): **«Στην εποχή μας λείπουν τα παραδείγματα - μιλώ γενικά για την Εκκλησία και τον Μοναχισμό. Τώρα πλήθυναν τα λόγια και τα βιβλία και λιγόστεψαν τα βιώματα... Ο Καλός Θεός βέβαια θα λάβει υπ' όψιν Του την εποχή και τις συνθήκες στις οποίες ζούμε και ανάλογα θα ζητήσει (αρετή). Αν λίγο αγωνισθούμε, θα στεφανωθούμε περισσότερο από τους παλαιούς»**.¹

Στο 14ο κεφάλαιο,² μαζί με τους «144.000» εκλεκτούς, έγινε αναφορά, και πάλι,³ στην αναμενόμενη **αναλαμπή της Ορθοδοξίας**, με ένα νέο παγκόσμιο και ταχύτατο **επανευαγγελισμό**. Ο Ιωάννης στηρίζει, με τον τρόπο αυτό, τους πιστούς και τους βεβαιώνει ότι όλα προγνωρίζονται και ελέγχονται από τον Θεό, ώστε να μην φοβούνται τίποτα εφ' όσον παραμένουν στην πίστη και την τήρηση των εντολών του Χριστού. Αφού μας έδωσε θάρρος, αμέσως μετά μίλησε για επερχόμενους **βίαιους «θερισμούς»** με πολλά θύματα, και τους συνέδεσε με το **δρεπάνι** σαν σύμβολο μαζικής και ταχύτατης κοπής ανθρωπίνων ζωών. Και είπαμε ότι η εμφάνιση των σφυροδρεπάνων σε κόκκινο (αιμάτινο) φόντο, ως συμβόλων αθεϊστικών κινημάτων, μας δείχνει σαν **αρχή των μεγάλων αιματηρών «θερισμών» τον 20ό αιώνα**. Αλλά οι «θερισμοί», δικαίων και αμαρτωλών, θα συνεχίσουν να ξεσπούν με όλο και μεγαλύτερη ένταση, διά πολέμων, γεωφυσικών καταστροφών και επαναστάσεων, μέχρι τη Συντέλεια. Η Αποκάλυψη μας δίνει στη συνέχεια μια ακόμη πιο λεπτομερειακή έκθεση του μέλλοντος, περιγράφοντας επτά μεγαλύτερες δοκιμασίες.

1.02. «Σημείο» στον ουρανό. Κατά το σύνηθες, η Αποκάλυψη μας ενημερώνει για το τι γίνεται πρώτα πνευματικά: «Θαυμαστό σημάδι» βλέπει ο Ιωάννης στον Ουρανό, που έχει σχέση, όμως, με όσα συμβαίνουν αντίστοιχα στη Γη. Βλέπει **επτά (7) αγγέλους να έχουν επτά πληγές, τις έσχατες, γιατί με αυτές συντελέσθηκε ο θυμός του Θεού**. «Και πάλι η εντολή (για νέα δοκιμασία) ανανεώθηκε», λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ (ή Βέδας).⁴ **«Και καθώς επρόκειτο να επιφέρει τις όμοιες (με τις Σάλπιγγες) πληγές για τον τελευταίο διωγμό, θέλησε να κάνει τον ακροατή προσεκτικό, λέγοντας: ένα σημάδι μεγάλο και θαυμαστό»**. Οι άγγελοι είναι **επτά**, που σημαίνει, λέει ο Μπηντ, **«την Εκκλησία που είναι γεμάτη με επταπλή χάρη»**, και είδαμε **«τα επτά πνεύματα που παρίστανται στο θρόνο του Θεού»** (1:4).

«Στην αρχή της βίβλου της κοσμογονίας, λέει ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων, ο θεσπέσιος Μωυσής επτά ημέρες κατονομάζει και σε επτά ημέρες θα παρέλθει ο παρών κόσμος... Γι' αυτό και όσοι έζησαν εμπραθώς στον κόσμο, και τον Δημιουργόν αυτού παρόργισαν, με επτά πληγές θα βασανισθούν, τις οποίες οι επτά άγγελοι θα επιφέρουν σ' αυτούς. Διότι μ' αυτές συμπληρώθηκε ο θυμός του Θεού, όπως και ο κόσμος σε επτά ημέρες συνετελέσθη. Επί πλέον, τον επταδικόν αριθμό χρησιμοποιεί η Γραφή αντί του πολλού. Όπως λέει και ο Σολομών ότι στην καρδιά του εχθρού (διαβόλου) είναι επτά κακίες, αντί πολλές».⁵

Το σημείο που εδώ αναφέρεται είναι μέγα. **«Και πως όχι μέγα, όταν την παγκόσμια σημαίνει καθαίρεση»**; λέει ο εκ των Καππαδοκών ερμηνευτών Αρέθας.

¹ Αγίου Παΐσιου Αγιορείτου: ΛΟΓΟΙ Α' «Με Πόνο και Αγάπη / Στην εποχή μας λείπουν τα παραδείγματα».

² Διαβάστε το Θ Τεύχος: https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf

³ Έγινε προηγουμένως και στο 10ο κεφάλαιο. Διαβάστε: https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf

⁴ Από το: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στην νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

⁵ «Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν», εκδόσεις Ρηγοπούλου 1981, σελ. 148.

«Άλλο» ονομάζει το «σημείο» που βλέπει τώρα ο Ιωάννης, θέλοντας έτσι να μας δείξει τη συσχέτισή του με το «σημείο» του 12ου κεφαλαίου. Και εκείνο ήταν μέγα: **«Και σημείο μέγα φάνηκε στον ουρανό. Γυναίκα με περίβλημα τον ήλιο, και η σελήνη κάτω από τα πόδια της, και πάνω στο κεφάλι της ένας στέφανος από δώδεκα αστέρες»** (12:1). Την γυναίκα που συμβολίζει την Εκκλησία πολεμούσε, και πολεμάει, ο δράκων (μεγάλος όφης) δηλ. ο διάβολος με αντίχριστες προσταγές (όπως του Ηρώδη κατά των νηπίων) και θεωρίες και διδασκαλίες που σαν ποταμό έβγαλε από το στόμα των ανθρώπων του, που στη γη είναι το δικό του στόμα: **«Και έβγαλε ο όφης από το στόμα του πίσω από τη γυναίκα, νερό σαν ποταμό, για να την κάνει να παρασυρθεί από τον ποταμό»**. (12:15). Αλλά τον αθεϊσμό, υλισμό κλπ καταπολέμησε η ίδια η γη, δηλ. η αλήθεια και σοφία που βρίσκεται μέσα σε κάθε γήινο δημιούργημα και κάθε φυσικό φαινόμενο, είτε αυτό εξετάζεται με απλή παρατήρηση είτε με τη βοήθεια της επιστήμης: **«Αλλά βοήθησε η γη τη γυναίκα, και άνοιξε η γη το στόμα της και κατάπιε τον ποταμό που έβγαλε ο δράκων από το στόμα του»**. (12:16). Η Γυναίκα - Εκκλησία φεύγει έκτοτε στην έρημο: **«Και τότε η γυναίκα έφυγε στην έρημο όπου έχει εκεί τόπο ετοιμασμένο από το Θεό, για να την τρέφουν εκεί χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες»**. (12:6). Φεύγει τροπικά αλλά και τοπικά σε σπηλιές ή χτίζοντας ασκηταριά και Μοναστήρια, μακριά από τον κόσμο όπου οι παγίδες του διαβόλου είναι πολύ περισσότερες. Αυτό έπραξε και ο προφητάναξ Δαβίδ ψάλλοντας: **«Εμάκρυνα φυγαδεύων και ηυλίσθην εν τη ερήμω»** (Ψαλμ. 54:8). Όμως τώρα κάτι αλλάζει, που ο Ιωάννης το φανερώνει στο «άλλο σημείο».

Ο δράκων δεν παύει να διώκει την Εκκλησία, αλλά ο καιρός να συμπληρωθούν οι εισερχόμενοι διά της «στενής θύρας» των δοκιμασιών στη Βασιλεία των Ουρανών φτάνει στο τέλος του. Ο πόλεμος στους τελευταίους Χριστιανούς από τον δράκοντα γίνεται μεγαλύτερος διότι όσο πλησιάζομε στη Συντέλεια, οι άνθρωποι του πληθαίνουν υπερβολικά. **«Δεν θα υπάρχει πίστη στους ανθρώπους. Στους χίλιους έναν θα βρίσκεις που θα μιλάει την αλήθεια και οι άλλοι θα τον λένε τρελό»**, όπως λέει ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης (στη φωτογραφία).⁶

Δεν είναι υπαίτιος των κακών ο Θεός, αλλά οι άνθρωποι, οι οποίοι μη τηρώντας τις εντολές Του απομακρύνονται από τη χάρη Του και πέφτουν στα δίχτυα του εχθρού του ανθρωπίνου γένους. Αυτός τους οδηγεί στην απώλεια την πνευματική, αλλά και τη σωματική, διότι πάντοτε ήταν ανθρωποκτόνος.⁷ Και είδαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο (14ο) ότι οι μεγάλοι θερισμοί ανθρωπίνων ζωών (και τα σφυροδρέπανα σαν σύμβολα), έρχονται μόλις οι άνθρωποι απορρίψουν το λόγο του Χριστού που είναι κοφτερός σαν δρεπάνι. Επειδή ελάχιστοι θα είναι αληθινά ευσεβείς στις έσχατες μέρες, (ένας στους χίλιους), **ως προς το αποτέλεσμα τους στους πολλούς, οι αποφάσεις του Θεού λέγεται ότι δημιουργούν επτά (δηλ. πλήθος) πληγές**. Οι πληγές αυτές είναι εξοντωτικές και πέφτουν απανωτά (χωρίς καθυστέρηση η μία από την άλλη) στους ανθρώπους των εσχάτων ημερών, γι' αυτό λέγεται ότι εκφράζουν την **«οργή του Θεού»**, αν και ο Θεός είναι απαθής. **«Τις ονομάζει "τελευταίες"», λέει ο Μπηντ, «γιατί με αυτές συντελείται (τελειώννει) η οργή του Θεού. Διότι η οργή του Θεού χτυπάει πάντα τον επαναστατούντα (κατ' Αυτού) λαό με επτά πληγές. Λέει επανειλημμένα στο Λευιτικό, "και θα σε χτυπήσω με επτά πληγές".⁸ Και αυτές πρόκειται να είναι οι τελευταίες, όταν η Εκκλησία θα έχει απομακρυνθεί από το μέσο τους»**. Είπαμε ήδη, σε προηγούμενο τεύχος (H-62), ότι οι πιστοί

⁶ «ΓΕΡΩΝ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ. Ο Πνευματικός της Μονής Δαδίου. Τόμος Β». σελ. 110. Δείτε και την επιλογή «προφητικά αποφθέγματα Β»: https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf το (35).

⁷ «...εκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔσθηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ». (Ιω. 8:44).

⁸ «καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου (λέγει ο Θεός), προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἑπτὰ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν». (Λευ. 26:21). Ομοίως: Λευ. 26:18 και 28:59.

επί Αντιχρίστου πρέπει να μην βρίσκονται στις πόλεις, γιατί αυτές πρόκειται να καταστραφούν.⁹

1.03. «Θάλασσα γυάλινη ανακατεμένη με φωτιά». Πάνω σ' αυτήν στέκονται όσοι **«νικούν στον αγώνα με το θηρίο (Αντίχριστο), και την εικόνα του και τον αριθμό του ονόματός του».** Εδώ για άλλη μια φορά η Αποκάλυψη μας τονίζει τον τριπλό αγώνα των Χριστιανών των εσχάτων ημερών εναντίον: α. του Αντιχρίστου, β. της εικόνας του και γ. του αριθμού του ονόματός του (χξς=666).¹⁰

«Νίκη», λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ. *«Εκείνοι που ξεπερνούν τις πανουργίες του Θηρίου, εμφανίζονται κατά συνέπεια να στέκονται πάνω σε ένα βάπτισμα πυρός. Διότι επιθυμούν, όπως λέει ο Απόστολος, "να αγωνιστούν σκληρά για την πίστη που παραδόθηκε στους αγίους"».* (Ιου.3) **«Γυάλινη, λέει επίσης ο Μπηντ, είναι η διαυγής πηγή του Βαπτίσματος, που είναι καθαγιασμένη από τη φωτιά του Αγίου Πνεύματος. Ή αλλιώς, επειδή σχετίζεται με τη φύση της φωτιάς, καθότι γίνεται κόκκινη με το μαρτύριο».** Δηλ. όσα λέει εδώ ο Ιωάννης αφορούν τους βαπτισμένους και χρισμένους με το Άγιο Πνεύμα Ορθοδόξους Χριστιανούς.

Γαλίνη θάλασσα σημαίνει, λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, *«και το πλήθος των σωζομένων, και την τελική καθαρότητα και λαμπρότητα των αγίων με την οποία θα λάμπουν σαν τον ήλιο με την ακτινοβολία της αρετής τους».* Και ο Αρέθας: **«Η θάλασσα σημαίνει το πολύ, και το υαλίνη σημαίνει το στιλπνό και καθαρό του βίου όσων αξιώθηκαν της εκεί μακαριότητας».** Το ότι είναι αναμιγμένη με φωτιά, λέει ο άγιος Ανδρέας, σημαίνει εκείνο που λέει ο απόστολος Παύλος (1η Κορ. 1:13), **«του καθενός το έργο ποιο είναι θα το δοκιμάσει η φωτιά, και δεν θα βλάψει τους καθαρούς και ακίβδηλους (αληθινούς Χριστιανούς). Από τη φωτιά αυτή, όπως εξηγεί ο Μέγας Βασίλειος, οι αμαρτωλοί καίγονται, οι δε δίκαιοι φωτίζονται».**

Όσοι νικούν, λέει ο Ιωάννης, **«στέκονται πάνω στη θάλασσα τη γυάλινη, έχοντας τις κιθάρες του Θεού».** Τη γυάλινη θάλασσα είδαμε και στο κεφάλαιο 4:6 να βρίσκεται «μπροστά στο θρόνο» του Θεού. Κατά τον άγιο Ανδρέα **«οι κιθάρες που είχαν οι νικητές σημαίνουν τη νέκρωση των μελών και «την εμμελή ζωή εν συμφωνία των ουρανών, κρουομένην τω πλήκτρω του θείου Πνεύματος».** Δηλ. η ζωή όσων φροντίζουν την αρετή είναι **εμμελής, που σημαίνει συγχρόνως επιμελής και με μέλος του Αγίου Πνεύματος.** Γι' αυτό, λέει ο Αρέθας, τις κιθάρες τις ονομάζει του Θεού, διότι κανένας από τους επιφανείς ανθρώπους, που δεν έχει συμμαχία με το Θεό, δεν μπορεί να κατορθώσει αυτή τη νέκρωση (στην αμαρτία) των μελών.¹¹

Οι νικητές με τις κιθάρες, λέει ο Μπηντ, **«έχουν τις καρδιές εκείνων που όντας καθαγιασμένοι δοξάζουν τον Θεό, και μελωδούν με την αλήθεια και των δύο Διαθηκών. Ή, η σάρκα τους εκτάθηκε (κατά κάποια αναλογία προς τον Χριστό) πάνω στο ξύλο του πάθους (υπέρ Χριστού και αρετής). Και εδώ δεν δηλώνεται μόνο ο ήχος της φωνής (των νικητών), αλλά (συνολικά) η λειτουργία του καλού έργου (δηλ. του καλού αγώνα τους)».**

1.04. Η ωδή του Μωυσή και η ωδή του Αρνίου. Οι δύο Διαθήκες (Παλαιά και Καινή) που συνέβαλαν αποφασιστικά στη σωτηρία των πιστών, περιέχουν τον Νόμο του Θεού, ο οποίος δόθηκε στον Μωυσή και συμπληρώθηκε από τον Κ. Ιησού Χριστό, τον οποίο ως τέλειο άνθρωπο, ο Ιωάννης συχνά ονομάζει, όπως και οι προφήτες, «Αρνίο». Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι και τέλειος Θεός, αλλά μόνο ότι η αναφορά γίνεται στην ανθρώπινη φύση Του.

⁹ Δείτε μαρτυρίες σε βίντεο: π. Νικολάι Ραγκόζιν - 14. Τα 3 τραίνα & ο πυρηνικός πόλεμος. «Είπε ότι θα καεί η Μόσχα. Οι άνθρωποι ρωτούσαν τον πατέρα πως είναι δυνατόν αυτό, αφού υπάρχουν δίκαιοι άνθρωποι εκεί. Ο πατήρ απάντησε ότι ο Θεός θα πάρει τους δικαίους από εκεί (όπως έβγαλε τον Λωτ από τα Σόδομα), και από οποιαδήποτε πόλη βρίσκονται. Θα τους πάρει, αλλά πρέπει να παρακολουθούμε. Αν υπάρξει διαταγή ότι παίρνουν κάπου τους Χριστιανούς, τότε δεν πρέπει να κρυβόμαστε, πρέπει να φύγουμε! Γιατί αυτή (η διαταγή) είναι φωνή Θεού». https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html

¹⁰ Γι' αυτά είπαμε λεπτομερώς στο Η τεύχος: https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf

¹¹ Οι αναφορές στους Καππαδόκες είναι από το «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» του κ. Γ. Μαυρομάτη, εδώ τη σ. 234.

Οι νικητές, από ευγνωμοσύνη, **«ψάλλουν την ωδή του Μωυσή, του δούλου του Θεού, και την ωδή του Αρνίου λέγοντας. Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε ο Θεός, ο Παντοκράτορας. Δίκαιοι και αληθινοί οι δρόμοι σου, βασιλιά των εθνών».** (15:3) Επειδή η **Αποκάλυψη εστιάζεται εδώ στους έσχατους χρόνους**, αυτοί που ψάλλουν τις δύο ωδές είναι οι Χριστιανοί που κάνουν μνεία των από τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης ευεργεσιών του Θεού. Και αυτό αποδεικνύεται από το ότι η Εκκλησία έχει θεσπίσει μέσα στις ακολουθίες της την παράθεση στίχων και τροπαρίων¹² από την ένδοξη έξοδο των Ισραηλιτών από τη χώρα του Φαραώ, και τώρα των Χριστιανών από την κυριαρχία του Διαβόλου στην αληθινή και αιώνια «γη της επαγγελίας». Γιατί **το άσμα του Μωυσή είναι επίσης και ένας ύμνος νίκης:**¹³ **«Σ' αυτούς (τους πιστούς της Εκκλησίας) που τώρα γιορτάζουν την τελική και πιο σημαντική νίκη κατά του εχθρού αρμόζει να θυμούνται και τις πρώτες επιτυχίες, όπως τη νίκη του Μωυσή κατά του Φαραώ στην ιστορία των εκλεκτών του Θεού. Και είναι το δικό του (του Μωυσή) τραγούδι που τώρα τραγουδούν οι Χριστιανοί νικητές».** Ο ύμνος αυτός ακούγεται υπέρ-θριαμβευτικός: **"άσωμεν τω Κυρίω, ενδόξως γαρ δεδόξασται"** - "Ας υμνήσουμε τον Κύριο γιατί με τρόπο ένδοξο έχει δοξαστεί», κάτι που ταιριάζει απόλυτα στη συγκεκριμένη περίπτωση (Το άσμα του Μωυσή περιέχεται στην Έξοδο 15:1-21 και ψάλλεται στον Εσπερινό του Μ. Σαββάτου). Ομοίως και οι δίκαιοι, με το άσμα τους δοξολογούν τον Θεό για τη φανέρωση της Κρίσης Του: «ότι τα δικαιώματά σου εφανερώθησαν». **Οι Χριστιανοί μάρτυρες**, και μάλιστα αυτοί της εποχής του Αντιχρίστου, με την πλούσια **χάρη του Αγίου Πνεύματος** αλλά και τις μεγάλες **δοκιμασίες**, που και τα δύο συμβολίζονται με φωτιά, **είναι η «ύαλος» αναμιγμένη με «φωτιά».** Οι ψυχές των σωσμένων στο 4ο κεφάλαιο, πριν να γίνει αναφορά στους μάρτυρες - νικητές του Θηρίου, αναφέρονται γενικά σαν ύαλος, χωρίς ιδιαίτερη επισήμανση σε ανάμειξη φωτιάς.

Διαφορετικά, όπως λέει ο άγιος Ανδρέας: «Υποθέτουμε ότι το άσμα του Μωυσή δείχνει ότι αναπέμπονται στον Θεό ύμνοι από εκείνους που είχαν δικαιωθεί κατά χάριν (δηλ. υπό του Χριστού), ενώ ζούσαν υπό τον Νόμο, και το άσμα του Αρνίου δείχνει ότι ύμνοι και ευχαριστίες προσφέρονται στον Κύριο από εκείνους που έζησαν ευσεβώς μετά τον ερχομό Του». (άγιος Ανδρέας, κεφ. 45). Δηλ. οι δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης ψάλλουν την ωδή του Μωυσή (σωσμένοι όμως με τη χάρη του Αρνίου), ενώ οι άγιοι της Καινής ψάλλουν την ωδή του Αρνίου.

Οι ωδές υπενθυμίζουν από τις Γραφές τα αληθινά και θαυμαστά έργα¹⁴ του Κυρίου, ο οποίος με το κήρυγμα του Ευαγγελίου έγινε γνωστός σαν Θεός και βασιλιάς όλων των εθνών. **«Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε ο Θεός, ο Παντοκράτορας. Δίκαιοι και αληθινοί οι δρόμοι σου, βασιλιά των εθνών».** (15:3). Οι δύο ωδές μπορεί να θεωρηθεί, επομένως, ότι ψάλλονται ενωμένες σαν μία ωδή που ευχαριστεί τον Θεό και το Αρνίο για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων. **«Η πιο πιθανή εκδοχή, λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, είναι ότι δεν πρόκειται για δύο ωδές αλλά (τελικά) για μία... Είναι όμως η ωδή αφιερωμένη στο Αρνίο... του οποίου η θυσία άνοιξε την πύλη αυτής της ευτυχίας στον Ουρανό για το ανθρώπινο γένος».**¹⁵

Ο Μωυσής εσώθη & άλλους έσωσε δι' ύδατος

¹² Όπως τον ειρμό της 8ης ωδής του όρθρου της Δευτ. της Τυρινής: «Ωδήν επινίκιον, άσωμεν πάντες, Θεώ τώ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι υψηλώ, καί σωσαντι τόν Ισραήλ, ότι δεδόξασται». Και τη γνωστή καταβασία: «Ως εν ηπειρω πεζεύσας ο Ισραήλ, εν αβύσσω ίχνεσι, τόν διώκτην Φαραώ, καθορών ποντούμενον, Θεώ επινίκιον ωδήν, εβόα, άσωμεν».

¹³ Γράφει ο π. Σεραφεΐμ Ρόουζ στην ερμηνεία που κάνει στην Αποκάλυψη με τον αρχιεπίσκοπο Αβέρκιο Τοσέβ. Εδώ από τη σελ. 235, όπως και το συνεχόμενο απόσπασμα του αγίου Ανδρέα Καισαρείας.

¹⁴ Όπως από την Έξοδο, που μετά ψάλλεται: «Του ποιήσαντος μεγάλα εν Αιγύπτω, θαυμαστά εν γη Χαμ». (Ψαλμ. 105:21-22). Και: «...εξομολογήσθε τω Κυρίω των κυρίων, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού· τω ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνω»... (Ψαλμ. 135:3-4). Και: «...θαυμαστά τα έργα Κυρίου, και κρυπτά τα έργα αυτού εν ανθρώποις». (Σοφία Σειράχ 11:4). Και με πολλά τροπάρια, όπως είπαμε ήδη.

¹⁵ «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», έκδοση Ορθοδόξου Τύπου 1993. Στο 15ο κεφ. σελ. 187.

1.05. Ο ναός στον Ουρανό. Είπε πριν ο Ιωάννης για τις **καθαρές σαν «γυαλί με φωτιά» ψυχές των μαρτύρων**, που φθάνουν στον Ουρανό έχοντας νικήσει (α) **τον ίδιο τον Αντίχριστο**, (β) **την προσκύνηση της εικόνας του** (την προσωπική, αλλά και των οργανώσεων του¹⁶), και (γ) **τον αριθμό του** (σε ταυτότητα αρχικά και πάνω στο σώμα κατόπιν). **Σ' αυτούς επειδή καθαρίστηκαν με τρόπο μαρτυρικό, ανοίγεται, «ο ναός της σκηνης του μαρτυρίου στον ουρανό»!** (15:5). Ο Ιωάννης βλέπει το άνοιγμα αυτό μαζί τους, έχοντας μεταφερθεί χρονολογικά στα έσχατα. Γιατί όσο οι πειρασμοί μεγαλώνουν, τόσο τελειότεροι γίνονται οι αληθινοί Χριστιανοί στην αρετή και την προς τον Θεό αγάπη. Και μεγαλύτερος πειρασμός από αυτόν του τελικού Αντιχρίστου, που θα φέρει μέσα του τον ίδιο τον Σατανά, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει. Επομένως **οι μεγάλοι πειρασμοί αφ' ενός αναδεικνύουν νέους μεγάλους αγίους στην Εκκλησία και αφ' ετέρου, σαν συνέπεια του πνευματικού νόμου, επάγουν μεγάλες συμφορές σε όσους επιμένουν στην αμαρτία.**

Η Αποκάλυψη είχε παρομοίως προαναγγείλει (11:15) το τέλος του κόσμου και την μετά από αυτό αιώνια Βασιλεία του Θεού, στο ξεκίνημα των γεγονότων της 7ης και τελευταίας Σάλπιγγας, η οποία ονομάζεται και «3ο Αλοίμονο» ή **«3ο Ουαί»**. Ανέφερε, μάλιστα, ότι γι' αυτό **«τα (έχοντα αποστατήσει) έθνη οργίστηκαν, αλλά ήρθε (με τη σειρά της) η οργή Σου, και ο καιρός των εθνών για να κριθούν»**. (11:18). Με τη διαδικασία της καθάρσεως μέσω μεγάλων επερχομένων πειρασμών, που συμβαίνει όταν επιτρέπει ο Θεός, οι άδικοι δοκιμάζουν την «οργή του Θεού», ενώ οι εκλεκτοί, όπως ειπώθηκε και στο 11ο κεφάλαιο, αξιώνονται της θεωρίας των Μυστηρίων του Ουρανού: **«Και ανοίχτηκε ο ναός του Θεού που είναι στον ουρανό και φάνηκε η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου μέσα στον ναό του. Και έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές και σεισμός και χαλάζι μεγάλο»**. (11:19).

Εξηγήσαμε ήδη (στο Στ-9)¹⁷ ότι αυτό σημαίνει πως στο τέλος του κόσμου όλοι θα περάσουν από μια μεγάλη δοκιμασία, πιστοί και άπιστοι. Και οι μεν Χριστιανοί θα βγουν απ' αυτή δυναμωμένοι και με τόση χάρη που θα βλέπουν, όπως ο πρωτομάρτυς Στέφανος κατά το μαρτύριό του, **«τους ουρανούς ανεωγμένους»** (Πράξ. 7:56) και τον Ιησού έτοιμο να τους στεφανώσει, ενώ οι αντίχριστοι και οι παρασυρμένοι από αυτούς αμελείς Χριστιανοί θα χτυπηθούν από απανωτές συμφορές που ονομάζονται **«οργή του Θεού»**.

Αλλά **«ναός του Θεού που είναι στον ουρανό»** και **«ναός της σκηνης του μαρτυρίου στον ουρανό»** είναι η θριαμβεύουσα Εκκλησία που περιλαμβάνει τους αγίους Αγγέλους. Διότι ναός του Θεού είναι οι πιστοί μέσα στους οποίους κατοικεί ο Χριστός. **«Δεν γνωρίζετε ότι είσθε ναός του Θεού»;** ρωτάει ο Παύλος (1η Κορ. 3:16). Και το ότι ο ναός είναι στον Ουρανό, δηλώνει επί πλέον, τους πιστούς που όπως οι μάρτυρες, έχουν φτάσει στην καθαρότητα εκείνη που μπορούν ζώντας στη Γη να ανεβαίνουν νοερά και αληθινά στον Ουρανό. Διότι **«μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν τον Θεό»**. (Ματθ. 5:4). Την καθαρότητα αυτή, είπαμε στο προηγούμενο τεύχος, ότι την είχαν η «υψηλοτέρα των Ουρανών» κυρία Θεοτόκος, ο Τίμιος Πρόδρομος και γενικά οι έχοντες (αληθινό) προφητικό χάρισμα,¹⁸ πριν και μετά τη σάρκωση του Κυρίου. Ο Ιωάννης ο Θεολόγος που μας έδωσε την Αποκάλυψη, ο απόστολος Παύλος που αρπάχτηκε «έως τρίτου Ουρανού», και οι άλλοι άγιοι Απόστολοι, είχαν ανώτερο των προφητών

¹⁶ Γιατί είπαμε σε προηγούμενα τεύχη ότι **«σώμα του Αντιχρίστου» είναι και οι άνθρωποί του**. Όπως αντίστοιχα «σώμα Χριστού» είναι οι πιστοί δηλ. η Εκκλησία. Και όπως κεφαλή της Εκκλησίας είναι ο Χριστός, έτσι σε χονδροειδή απομίμηση, κεφαλή των ασεβών είναι ο Αντίχριστος. Και όπως **εικόνα του Χριστού είναι και οι άγιοι**, έτσι **εικόνα του Αντιχρίστου είναι και οι αφιερωμένοι σ' αυτόν** μέσω της ένταξής τους σε αθεϊστικά μορφώματα (κόμματα, οργανώσεις, ακόμα και ο ίδιος ο κρατικός μηχανισμός) στα χρόνια του. Γι' αυτό ο γέροντας Νικολάι Ραγκόζιν έλεγε ότι **«ο Θεός σας απαγορεύει να είσθε πολίτες του Αντιχρίστου»!** Δείτε το βίντεο-μαρτυρία: https://www.imdle.org/diaf/2017/pNik_Ragozin.html#5 ή https://www.imdle.org/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf σελ.29.

¹⁷ Διαβάστε το Στ τεύχος: https://www.imdle.org/apocalypse/apocalypse_f.pdf σελ. 9, αλλά και στο Ζ τεύχος: https://www.imdle.org/apocalypse/apocalypse_g.pdf σελ. 8.

¹⁸ Που απαιτεί, όπως επίσης είπαμε, μεγάλη καθαρότητα ψυχής, με αποχή από νοερές συγκαταθέσεις.

χάρισμα, γι' αυτό ως λογικοί «ουρανοί», οι ίδιοι, «**διηγούνται δόξαν Θεού**». (ψαλμ. 18:2). Διότι «**σαν Ουρανοί είναι οι φορούντες την εικόνα του Ουρανού**»,¹⁹ λέει εύστοχα, στο συγκεκριμένο θέμα, ο Ωριγένης.

Και **Κιβωτός της Διαθήκης** είναι ο Ιησούς Χριστός με την ανθρώπινη φύση του (το «Αρνίο»), δοξασμένη τώρα **μέσα στον Ουράνιο ναό του Θεού**, του οποίου ο λατρευτικός τύπος υπήρχε στον παλαιό Ισραήλ, διότι ο Μωυσής διατάχθη να κατασκευάσει τους τύπους αυτών που του έδειξε ο Θεός στον Ουρανό. **«Κιβωτός ο Χριστός»**, λέει ο άγιος Κύριλλος, ερμηνεύοντας χωρίο του βιβλίου των Αριθμών²⁰ της Παλαιάς Διαθήκης που αναφέρει ότι η Κιβωτός της Διαθήκης του Κυρίου προπορευόταν τρεις ημέρες των Ισραηλιτών για να βρει σ' αυτούς κατάλληλο τόπο αναπαύσεως. **«Διότι όπως ακριβώς εκείνη (η κιβωτός των Ισραηλιτών) ήταν εσωτερικά κατασκευασμένη από ξύλα άσηπτα και καθαρό χρυσό και έφερε τον νόμο του Κυρίου, έτσι και η ανθρώπινη φύση του Χριστού συντιθέμενη από σώμα άφθαρτο από οποιαδήποτε αμαρτία και από ψυχή καθαρά και λαμπρά, μέσα της είχε τον Λόγο του Θεού και Θεό. Ο οποίος Χριστός προπορεύθηκε στα επουράνια μετά την (επί γης) οικονομία, για να ετοιμάσει σε όσους τον λατρεύουν τόπο όπως αυτός είπε,²¹ τόπο δηλ. της αναπαύσεως».**²²

Ερμηνεία κατά τους Ανδρέα και Αρέθα: **«Εδώ σκηνή λέει αυτήν που βρίσκεται στους Ουρανοίς. Ο Μωυσής πήρε εντολή να κατασκευάσει σκηνή στη γη, σύμφωνα με αυτό το πρότυπο και «καθ' ομοίωσιν».** Τα λόγια του Θεού προς αυτόν ήταν: **«Όρα, ποιήσεις κατά τον τύπον τον δεδειγμένον σοι εν τω όρει»** (Έξοδ. 25:40). Από αυτόν το ναό, που άνοιξε, βγήκαν οι Άγγελοι (με τις φιάλες). Διότι, πριν από τη γεμάτη συγκατάβαση παρουσία του Χριστού προς εμάς, η γνώση αυτών των πραγμάτων ήταν απόκρυφη και ακατανόητη στους ανθρώπους. ...Σχίστηκε και το καταπέτασμα του επιγείου ναού, από επάνω μέχρι κάτω (Ματθ. 27:51), για να δείξει ότι **τα θεία μυστήρια, που ήταν κρυμμένα από καταβολής κόσμου, στο εξής φανερώθηκαν σε όλους, και είναι όχι πλέον κτήμα ενός έθνους, αλλά (των πιστών) όλων των εθνών»** (Αρέθ.). (Μαυρ. σ. 235).

Όχι μόνο φανερώθηκαν στους πιστούς Χριστιανούς όλων των εθνών της Γης τα σωτήρια Μυστήρια, αλλά και η λατρεία του Θεού ενώ επιτρεπτόταν (προ Χριστού) μόνο στον ναό της Ιερουσαλήμ,²³ έγινε παγκόσμια, και όχι πλέον με σφάγια αλλά πνευματική, όπως ο Κύριος είπε στη Σαμαρείτιδα: **«Γυναίκα, πίστεψέ Με, ότι έρχεται ώρα όταν ούτε στο όρος αυτό (που προσκυνούσαν οι Σαμαρείτες) ούτε στα Ιεροσόλυμα (μόνο, που προσκυνούσαν οι Ιουδαίοι) θα προσκυνήσετε τον πατέρα Θεό... **αλλ' έρχεται ώρα, και είναι τώρα, οπότε οι αληθινοί προσκυνηταί θα προσκυνήσουν τον Πατέρα πνευματικά²⁴ και αληθινά (όχι τυπικά).** Και διότι ο Πατέρας τέτοιους θέλει όσους Τον προσκυνούν».** (Ιω. 4:21,23).

Ο Αιδέσιμος Μπηντ γράφει σχετικά: **«Ναός. Επαναλαμβάνει (ο Ιωάννης) αυτό που είχε διατυπώσει προηγουμένως (στο 11ο κεφ.), και το όραμα συμφωνεί με το άσμα. Διότι, για να είναι δυνατόν ο Κύριος να λατρεύεται από όλα τα έθνη, ο ναός των (εικονικών) μυστηρίων του Θεού, που είχε προηγουμένως (πριν την εποχή της Χάριτος) περικλεισθεί μέσα στα τείχη**

¹⁹ «Ούτε γάρ γῆ, οὔτε ὁ ἐκ γῆς χοϊκὸς διηγήσασθαι δύναται δόξαν Θεοῦ. Ὁ γάρ ὦν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. Τάχα δὲ οὐρανοὶ εἰσὶν οἱ τοῦ οὐρανοῦ τὴν εἰκόνα φοροῦντες, οἵτινες διηγούνται δόξαν Θεοῦ». (PG 12,1240).

²⁰ «Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκέπασσθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν». (Αριθ. 10:33)

²¹ «**Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσὶν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ετοιμάσαι τόπον ὑμῖν**». (Ιω. 14:2).

²² Αγίου Κυρίλλου: Συλλογή λόγων της Παλαιάς Διαθήκης, PG 77:1221. Ὁμοια εἶδαμε στο Z τεύχος (από σ. 10) να μιλάει για την κιβωτό της διαθήκης ο ιερός Χρυσόστομος. https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf

²³ Ὅπως ο Μωυσής ἔγραψε στο Δευτερονόμιο (κεφ. 12ο), η Νομική λατρεία επιτρεπτόταν μόνο στον τόπο που ο Θεός θα υποδείκνυε, δηλ. στην Ιερουσαλήμ και τον ναό του Σολομώντος.

²⁴ Δηλ. **«διά τῆς ψυχῆς καὶ τῆς τοῦ νοῦ καθαρότητος»**, το ερμηνεύει ο ιερός Χρυσόστομος. (MPG 59:190)

μιας πόλης (Ιερουσαλήμ), τώρα (μετά Χριστόν) ανοίγεται πλέον πνευματικά στον κόσμο (όλο)».

1.06. Πως παρουσιάζονται οι επτά άγγελοι με τις επτά πληγές.

Μετά την αναφορά στους αγίους των εσχάτων καιρών που διαβιούν ή και τελειώνονται μαρτυρικά, ο Ιωάννης βλέπει ότι στον Ουρανό ετοιμάζεται η τιμωρία των διωκτών τους και όσων υποστηρίζουν τον Αντίχριστο: **«και βγήκαν από το ναό οι επτά άγγελοι οι έχοντες (για άδειασμα) τις επτά πληγές, ντυμένοι με καθαρό λινό λαμπρό και περιζωσμένοι γύρω από τα στήθη με ζώνες χρυσές».** (15-6).

Ο άγιος Ανδρέας ερμηνεύει: **«Οι Άγγελοι είναι ντυμένοι με λινό ρούχο, που δείχνει της αγγελικής φύσεως την καθαρότητα και των αρετών την λαμπρότητα».** Δείχνει ακόμη ότι δεν έχουν τίποτε το ζωώδες, που να τους οδηγεί σε προσπάθειες οι οποίες αμαυρώνουν τη λαμπρότητα της ζωής (Αρέθας). **Με ζώνες χρυσές είναι ζωσμένοι στο στήθος, δηλαδή στο «επιθυμητικό μέρος του σώματος, όπου κατοικεί η καρδιά που εξουσιάζει το επιθυμητικό»**, λέει ακόμη ο Αρέθας. Και συμπληρώνει ότι **οι ζώνες είναι χρυσές για να φανεί ή δύναμη και καθαρότητα και τιμιότητα της αγγελικής φύσεως, αλλά και το ότι στις διακονίες είναι ανεμπόδιοι.**

Το πιο πολύτιμο στον Ουράνιο πνευματικό κόσμο δεν είναι κάποιο ανύπαρκτο μέταλλο, όπως ο χρυσός, αλλά η χάρη του Αγίου Πνεύματος. Δεν είναι λοιπόν η ουσία του χρυσού αλλά η έννοια της πολυτιμότητας που χαρακτηρίζει σαν «χρυσή» τη ζώνη με την οποία είναι περιζωσμένοι στα στήθη οι άγγελοι. Αυτοί, μάλιστα, σαν ασώματοι δεν έχουν στήθη, αλλά είναι η ανθρωπομορφική τους εμφάνιση που μεταφέρει μηνύματα κατ' αναλογία προς τα συμβαίνοντα διά των σωμάτων στους ανθρώπους. Γι' αυτό, όπως η μητέρα όλων των Ορθοδόξων Χριστιανών Εκκλησία τρέφει πνευματικά τους πιστούς με το λόγο του Θεού από την Παλαιά και Καινή Διαθήκη, σαν από δύο μαστούς, έτσι και οι άγγελοι, ζωσμένοι με τη «χρυσή» χάρη του Αγίου Πνεύματος γύρω από τα στήθη, δηλώνουν τέλει γνώστες των Γραφών, ικανοί να φωτίσουν και άλλους, όπως ο αρχάγγελος Γαβριήλ τον προφήτη Δανιήλ. **Επί πλέον οι άγγελοι, με την αμφίεσή τους, δηλώνουν πως όσα θα συμβούν, από την έκχυση των πληγών των φιαλών στη γη, δεν είναι αντίθετα αλλά σύμφωνα προς το πνεύμα των Γραφών, που είναι αυτό της αγάπης του Θεού προς τα δημιουργήματά Του.** Εξ άλλου, πάντα οι άγιοι άγγελοι επιθυμούν να γίνεται το θέλημα του Θεού,²⁵ ο οποίος είναι αγάπη. Και ο Αιδέσιμος Μπηντ λέει για την περιβολή τους ότι: **«τουλάχιστον, το να δέσει (κάποιος) τα στήθη με χρυσά περιζώματα, είναι το να συγκρατήσει όλες τις κινήσεις (του νου) που αλλάζουν τους λογισμούς με τα δεσμά της αγάπης του Θεού και μόνο».**

Η απειλή «πληγών» κατά των αμετανόητων αμαρτωλών είναι πολύ παλαιά. Αναγράφεται στο Λευϊτικό (κεφ. 26ο). Εκεί ο Θεός, διά του Μωυσή, υπόσχεται κατ' αρχήν σε όσους θα τηρήσουν όλα τα προστάγματά Του ευλογία και ευημερία ακόμα και στη Γη. **«Εάν πορεύεσθε σύμφωνα με τα προστάγματά Μου και φυλάσσετε και εκτελείτε τις εντολές Μου, θα δώσω στον κατάλληλο καιρό τη βροχή, και η γη θα αποδώσει (πλούσια) τα γεννήματά της και τα καρποφόρα δένδρα των πεδιάδων θα δώσουν (πλούσιο) τον καρπό τους. (Η καρποφορία θα είναι τόσο πλούσια, ώστε) το αλώνισμα των σιτηρών θα διαρκεί μέχρι τον τρύγο (των αμπελιών) και ο τρύγος θα διαρκεί ως την εποχή της νέας σποράς. Θα φάγετε πλούσιο τον άρτο σας και θα κατοικήσετε με ασφάλεια στη χώρα σας και πόλεμος δεν θα περάσει από αυτή»...** (Λευ. 26:3-5).

Αλλιώς, αν δεν εκτελούνται όλες οι εντολές του Θεού: **...« Η δύναμή σας και οι κόποι σας θα είναι μάταιοι. Η γη δεν θα δώσει ούτε τον σπόρο, που ερρίψατε σ' αυτήν, και τα**

²⁵ Αυτό ο Κύριος, στην προσευχή που μας παρέδωσε, λέγοντας **«γεννηθήτω το θέλημά Σου ως εν Ουρανώ και επί της γης»**, επιβεβαίωσε ότι αυτό γίνεται κατά άριστο τρόπο στον Ουρανό από τους αγίους αγγέλους.

δένδρα των αγρών σας δεν θα φέρουν καρπούς. Και εάν παρ' όλα αυτά εξακολουθείτε να ζείτε αμετανόητοι και να φέρεσθε πλαγίως, δηλ. με δολιότητα απέναντί Μου και δεν θελήσετε να υπακούσετε στις εντολές Μου, θα προσθέσω εναντίον σας πληγές επτά (ήτοι πολλές ακόμη τιμωρίες), ανάλογα με τις αμαρτίες σας». (Λευ. 26:20-21).

Ο όσιος Ησύχιος ο πρεσβύτερος, ο Ιεροσολυμίτης (5ος αιών, +28 Μαρτίου), λέει ότι τέτοιες πληγές έπεσαν σε όσους λιθοβόλησαν τον Στέφανο²⁶ και στους άλλους Εβραίους που δεν δέχτηκαν τον Χριστό: **«Επειδή αρνήθηκαν τις επτά χορηγίες του Πνεύματος, με επτά πληγές παραγίνονται σ' αυτούς τα επτά πνεύματα της πονηρίας, τα οποία εισελθόντα κατοίκησαν σ' αυτούς. Και έγιναν σ' αυτούς τα έσχατα χείρονα των πρώτων»!**

1.07. Πως οι επτά άγγελοι έλαβαν τις επτά φιάλες.

«Και ένα από τα τέσσερα γεμάτα ζωή όντα έδωσε στους επτά αγγέλους επτά φιάλες (μπουκάλες) χρυσές, γεμάτες από το θυμό του Θεού που ζει στους αιώνες των αιώνων». (15:7).

Τα τέσσερα γεμάτα ζωή όντα (ή «ζώα») ανήκουν σε ανώτερη τάξη από τις άλλες ασώματες δυνάμεις, και γι' αυτό τα αναφέρει χωριστά ο Ιωάννης, αν και εμείς όλα τα ουράνια όντα τα ονομάζομε συνήθως «αγγέλους». **«Εκ των πρώτων (στην Ουράνια ιεραρχία αγγελικών ταγμάτων) πάντα στα δεύτερα (κατά την τάξη) γίνεται η μετοχέτευση της γνώσης στους Ουρανοί, για το τι πρέπει ναπραχθεί, κατά τον μέγα Διονύσιο (τον Αρεοπαγίτη)»** λέει ο άγιος Ανδρέας. **Και ο θυμός του Θεού δεν είναι εμπαθής, όπως ξαναείπαμε. Είναι δίκαιος, διότι ο Θεός, από τον οποίο προέρχεται, είναι απαθής. Γι' αυτό και ονομάζεται ζών ο Θεός «πρός αντιδιαστολή των παρα των εθνών νεκρών και εμπαθών θεών»,** προσθέτει ο Αρέθας. (Βλ. Μαυρομ. σελ. 236).

Τα 4 «ζώα», τα είδαμε στο 4ο κεφάλαιο να είναι **«στο μέσο του θρόνου και κυκλικά γύρω από το θρόνο... γεμάτα οφθαλμούς από μπροστά και από πίσω»**. (4:6). Από την εμφάνισή τους γίνεται αντιληπτό ότι έχουν ικανότητες πολύ ανώτερες των ανθρωπίνων διότι **«το καθένα τους ξεχωριστά έχει από έξι πτέρυγες, ενώ κυκλικά και από μέσα είναι γεμάτα οφθαλμούς»**. (4:8). Οι 4 αυτές ασώματες υπάρξεις είπαμε²⁷ ότι φροντίζουν για τη διάδοση του λόγου του Θεού και γι' αυτό θεωρούνται προστάτες των 4 ευαγγελιστών και παριστάνονται ως σύμβολά τους.

Επειδή οι άνθρωποι του Αντιχρίστου εμποδίζουν τη Χριστιανική διδασκαλία και αυτό άρχισε ήδη, γι' αυτό, ένα των 4 «ζώων» των επιφορτισμένων με τη διάδοση του ευαγγελίου, **«δίνει στους επτά αγγέλους επτά φιάλες χρυσές»,** οι οποίες περιέχουν τη διορθωτική επέμβαση στα πράγματα της γης, που πλέον είναι **«γεμάτες από το θυμό του Θεού»**.

²⁶ Ομιλία (9η) στον άγιο πρωτομάρτυρα Στέφανο. Όσα έγραψε ο Μωυσής συμφωνούν με όσα είπε στην απολογία του ο Στέφανος, λέει ο όσιος Ησύχιος: **«Τί δαί (άραγε) και Μωυσής; Ούχι τοίς είρημένοις παρὰ Στεφάνου και αύτός συμψηφίζεται; Ού ταύτας ύμών κατέγραψεν τας άράς, αίπερ αύτῆ πείρα νῦν εις έργον εξέβησαν, και πᾶσι τας αίτίας όρᾶν όθεν εισίν έξενεχθεισαι παρέχουσι; Παρατιθέσθω τοίς Μωυσέως ρήμασιν τὰ συμβάντα τῷ λαῷ τῶν Ιουδαίων τραύματα. Πρὸς λέξιν αύτὰ ζητῶν, εύρήσεις ως έκβέβηκεν ούδέν ούδαμοῦ μικρόν ἢ μέγα ψευσάμενα. «Και εάν μετὰ ταῦτα πορεύεσθε πλαγίοι»: ούδέποτε γάρ εύθῆ πρὸς τὸν Θεὸν τὴν καρδίαν έκτήσαντο: πολὺ δὲ μάλλον ἐν τοίς χρόνοις τοίς ὕστερον, ἐν οἷς τὴν κλησιν τοῦ Χριστοῦ ἐπλαγιάζον. Διόπερ και ἐπήγαγεν: «Και εάν μὴ βούλεσθε ὑπακούειν μου» -οὐ τοίνυν τοῦ Χριστοῦ καλοῦντος ὑπῆκουσαν-, «προσθήσω ὑμᾶς πληγὰς επτά κατὰ τας άνομίας ὑμών». Ἐπειδὴ γάρ ἠρνήσαντο τας επτά χορηγίας τοῦ πνεύματος, εις επτά πληγὰς αύτοίς τὰ επτά γίνεται τῆς πονηρίας πνεύματα, ᾗπερ εισελθόντα κατώκησεν ἐν αύτοίς: και γέγονεν αύτῶν τὰ έσχατα χείρονα τῶν πρώτων»**. <https://greekdownloads3.files.wordpress.com/2014/09/in-sanctum-stephanum.pdf> (Παν. Αιγαίου).

²⁷ Περισσότερα στο Β τεύχος, σελ. 11 κλπ: https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf

Οι φιάλες είναι "χρυσές" και Ουράνιες, που σημαίνει ότι πρόκειται για πολύτιμα (λογικά) αγγεία του Αγίου Πνεύματος, που διαδίδουν τη Χριστιανική διδασκαλία η οποία ακολουθείται από ευλογίες στους πιστούς και τιμωρίες στους αμετανόητους αμαρτωλούς. Και ο Αιδέσιμος Μπηντ (ή Βέδας) λέει: **«Οι ίδιες φιάλες λέγεται ότι περιέχουν τόσο τη γλυκύτητα των ικεσιών όσο και την οργή των τιμωριών. Γιατί αδειάζονται από τους αγίους πριν από την έλευση της βασιλείας του Θεού, όταν οι κρίσεις του Θεού, οι οποίες τώρα δεν είναι πλέον μυστικές ως άβυσσος, αλλά ανοιχτές ως φιάλες, αναγγέλλονται ως σωτηρία για τους δικαίους αλλά καταστροφή για τους ασεβείς. Όπως λέει ο Απόστολος: **Επειδή είμαστε Χριστού ευωδία στον Θεό γι' αυτούς που σώζονται και για εκείνους που χάνονται**».**²⁸

Και ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης, σχολιάζοντας το Άσμα Ασμάτων, λέει ότι **«την φανερούμενη με απλότητα αλήθεια, που δεν έχει κάποια δόλια κοιλότητα, λέμε ότι διά του ονόματος της φιάλης σημαίνεται»...** **Τέτοια φιάλη ήταν ο Παύλος (ο απόστολος), ο οποίος δεν μεταχειριζόταν με δολιότητα τον λόγο, αλλά με τη φανέρωση της αλήθειας συνιστούσε τον εαυτό του**.²⁹ Και τέτοιες φιάλες στο τέλος του κόσμου θα είναι οι άγιοι που θα ελέγξουν τον Αντίχριστο, με πρώτους **τον Ηλία και τον Ενώχ**. Όμως και αυτοί με τα λόγια του Κυρίου και των Αποστόλων θα τον ελέγξουν. Γι' αυτό ο αριθμός **επτά** (που σημαίνει πληρότητα μέσα στο χρόνο) υπονοεί τη συνέργεια όλων των αγίων (ως λογικών «φιαλών») όλης της ιστορίας, στις πνευματικές μάχες ως το τέλος του κόσμου. Έχομε ήδη μάθει ότι οι δύο προφήτες, Ηλίας και Ενώχ, θα συνοδεύουν με μεγάλα θαύματα τη διδασκαλία τους, **έχοντας την εξουσία να πατάσσουν τη γη με κάθε πληγή, όσες φορές κι αν το θελήσουν**. (11:6).

Ετυμολογικά **«έκ τοῦ πιεῖν ἄλις ἢ φιάλη»**, δηλ. του **πίνω αφθόνως** διότι εναλλάσσονται συχνά τα ψιλὰ και τα δασέα (φιάλη αντί πιάλη).³⁰ Είπαμε για τη σημασία της φιάλης όταν, όπως στο εδάφιο αυτό, λαμβάνεται με καλό νόημα, κατά τα συμφραζόμενα της Γραφής.³¹ **Όλοι λοιπόν θα πιούν από το περιεχόμενο των φιαλών**, δηλ. το λόγο των αγίων, αλλά στους ευσεβείς μόνο θα έρθει ευλογία, ενώ στους ασεβείς και αμετανοήτους ανθρώπους του Αντιχρίστου, ως ανεπίδεκτους διορθώσεως, θα δοθούν εξοντωτικές πληγές. Όπως συνέβαινε και στα συμπόσια των παλαιών, που ήταν έθιμο να πίνουν όλοι από την αυτή φιάλη, καθισμένοι γύρω της. Τους ανάγωγους και απαίιδευτους των καθισμένων ονόμαζαν **υπερφιάλους**.

Επειδή η ανθρωπότητα την εποχή του τελικού Αντιχρίστου θα έχει γίνει **«Σόδομα και Αίγυπτος»** (11:8) στο μέγιστο βαθμό, ώστε **«στους χίλιους ένα θα βρίσκεις»**, όπως είπε ο γέρ. Αμβρόσιος Λάζαρης, που να είναι ευσεβής, ή και ακόμα λιγότερους, όπως ακριβώς συνέβαινε πριν την καταστροφή των Σοδόμων, γι' αυτό οι ευλογίες από τις «φιάλες» θα έρθουν σε πολύ λίγους ενώ οι τιμωρίες θα πλήξουν τη συντριπτική πλειοψηφία και θα καταστρέψουν επομένως τη Γη. Τότε θα αναδειχθούν οι τελευταίοι και μεγαλύτεροι μάρτυρες του Χριστού.

²⁸ «Τῶ δὲ Θεῷ χάρις τῶ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, οἷς μὲν ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἰκανός; οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν». (2η Κορ. 2:14-17)

²⁹ Τα λόγια του Παύλου είναι στην προηγούμενη υποσημείωση. Του αγίου Γρηγορίου: «...τὴν οὖν ἐν ἀπλότῃ φανερούμενην ἀλήθειαν δίχα πινὸς δολερᾶς κοιλότητός φαμεν διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς φιάλης σημαίνεσθαι, ἧς ὕλη μὲν ἐστὶ τὸ ἄρωμα, ἔργον δὲ τὸ φύειν μυρεψικά· Σιαγόνες γὰρ αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος... τοιαύτη φιάλη ὁ Παῦλος ἦν, ὁ μὴ ἐν πανουργίᾳ τὸν λόγον δολῶν ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας ἑαυτὸν συνιστάνων». (15η ομιλία).

³⁰ Ευστάθιος στην Ομήρου Οδύσσεια: «...ἀλλήλοισι ἀντιμεταχωροῦσι τὰ ψιλὰ καὶ τὰ δασέα, πλειστάκις. Οὕτω γὰρ ἐκ τοῦ σκύτος μὲν ὁ Σκύθης, καὶ ἐκ τοῦ πιεῖν ἄλις ἢ φιάλη». (Τόμ.2, σ.54). Από άλλο (Etymologicum Gudianum): «Φιάλη», μέγα ποτήριον, παρὰ τὸ πίνω καὶ τὸ ἄλις, ὃ σημαίνει τὸ δαπιλῶς (αφθόνως).

³¹ Και ο Ευάγγελος λέει: «Φιάλην δὲ ὑποληπτέον τὴν πρὸς Θεὸν φιλίαν, ἥτοι τὴν τελείαν καὶ πνευματικὴν ἀγάπην, ἐν ἧ ἢ προσευχὴ ἐνεργεῖται ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ». (MPG 79:1184). Στις Παροιμίες Σολομώντος, όμως, η «φιάλη» σημαίνει την κατά διάνοιαν αμαρτία το δε «ποτήριον» την κατ' ἐνέργειαν, λέει επίσης ο Ευάγγελος: «Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου»: Ἡ μὲν κατὰ διάνοιαν ἀμαρτία ἔοικε φιάλη, ἢ δὲ κατ' ἐνέργειαν ποτηρίω. (Ἐκδοσὴ Λειψίας 1860).

Έτσι, είναι η υπερβολική ασέβεια και ανηθικότητα των τότε ανθρώπων που εξηγεί γιατί, **ενώ ο Θεός είναι απαθής**, η διορθωτική επέμβαση στα πράγματα της γης, με τη βοήθεια των αγγέλων, είναι τόσο καταστροφική και τόσο απότομη ώστε πράγματι οι φιάλες να θεωρούνται **«γεμάτες από το θυμό του Θεού»!**

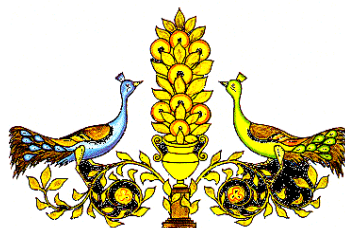
1.08. Ο γεμάτος καπνό ναός.

Μετά την απόφαση να πλήξουν τους ασεβείς οι 7 πληγές, δεν δίδεται άλλη παράταση μετανοίας στους ανθρώπους της γης, γιατί δεν πρόκειται να την χρησιμοποιήσουν για το καλό τους, αλλά για να προσθέσουν καινούργιες αμαρτίες και να επιβαρύνουν τη θέση τους κατά την τελική Κρίση που ακολουθεί αμέσως μετά τις πληγές αυτές, οι οποίες είναι και οι τελευταίες **«γιατί με αυτές συντελέσθηκε ο θυμός του Θεού»**. (15:1). Επειδή λοιπόν θα χτυπήσουν τη γη και οι επτά πληγές χωρίς καθυστέρηση ή αναβολή, γι' αυτό: **«γέμισε ο ναός καπνό από τη δόξα του Θεού και από τη δύναμή του, και κανείς δεν μπορούσε να μπει στο ναό, μέχρι να συντελεσθούν οι επτά πληγές των επτά αγγέλων»**. (15:8-9).

«Με τον καπνό μαθαίνουμε **«το φοβερό και καταπληκτικό και κολαστικό της θείας οργής»** λέει ο Ανδρέας. Η οργή αυτή που είναι δικαία και δεν είναι εμπαθής, «θα φθάσει εναντίον εκείνων που είναι άξιοι να τη δεχτούν κατά τον καιρό της Κρίσεως. Και πριν από την τελική κρίση θα φθάσει εναντίον εκείνων που πείσθηκαν να ακολουθήσουν τον Αντίχριστο και έκαναν τα έργα της αποστασίας» λέει επίσης ο άγιος Ανδρέας. Το ότι ο καπνός είναι δείγμα της οργής του Θεού φαίνεται και από το Ψαλμικό: **«ανέβη καπνός εν οργή αυτού»**. (Ψαλμ. 17:9). Το ότι **«κανείς δεν μπορούσε να μπει στο ναό»** δείχνει καθαρά ότι **οι δίκαιοι δεν θα εισέλθουν στον ετοιμασμένο γι' αυτούς τόπο πριν από τη συντέλεια και την κοινή κρίση**, οπότε θα εκδηλωθεί η **«θεία κατά των ασεβών αγανάκτηση και η εν τω ναώ του Θεού ιερουργία και ανάπαυση των δικαίων»** λέει ο άγιος Ανδρέας. (Μαυρομ. σελ. 236-7).

Ο καπνός δηλώνει επί πλέον ότι υπάρχει φόβος, ακόμα και στους ευσεβείς, για τα επερχόμενα, από το φοβερό της δύναμης του Θεού και το άδηλο της κρίσης Του. Και στον (ως τότε) Άβραμ, όταν ο Θεός προέλεγε τα μέλλοντα να συμβούν στους απογόνους του **επέπεσε «φόβος σκοτεινός μέγας»**. (Γέν. 15:12). Ο Μπηντ (Βέδας) λέει: **«Εάν ερμηνεύσετε τον καπνό ότι είναι η μυστική κρίση του Θεού, αυτή παραμένει αδιαπέραστη και κλειστή στους θνητούς "μέχρις ότου τελειώσουν οι πληγές της σημερινής εποχής", οπότε έρχεται ο Κύριος, ο οποίος πρόκειται να φέρει στο φως ακόμη και τα κρυμμένα πράγματα του σκότους. Και να φανερώσει πόσο συνεισέφερε ο ερχομός του Αντίχριστου είτε στην απόδειξη της πίστης της Εκκλησίας, είτε στην κρίση της τύφλωσης των Εβραίων, "που δεν δέχθηκαν την αγάπη της αληθείας, για να μπορέσουν να σωθούν"»**.³²

Ο καπνός δεν έχει σχέση μόνο με το άδηλο της κρίσης του Θεού αλλά και με το σωτηριώδες κήρυγμα της Εκκλησίας, γιατί αυτό όταν εμποδίζεται ξεκινούν το διορθωτικό τους έργο οι άγγελοι, όπως είδαμε ήδη. Και λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ: **«Η Εκκλησία, όταν πρόκειται να κηρύξει στα έθνη, πρώτα δέχεται η ίδια τη φωτιά της (Θείας) αγάπης και (μετά) στέλνει τον καπνό της ευσεβούς ομολογίας, ενώ "ευχαριστεί τον Θεό για την ανείπωτη δωρεά Του" (2η Κορ. 9:15)»**.

³² «...οὗ (Αντιχρίστου) ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἔδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς»... (2η Θεσ. 2:9,10).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

16-2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῆ εἰκόνι αὐτοῦ.

16-3 Καὶ ὁ δεῦτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσῃ.

16-4 Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

16-5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ὄσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·

16-6 ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι εἰσι.

16-7 Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου.

16-8 Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι ἐν πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους,

16-9 καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καύμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

16-10 Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ ἔμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου,

16-11 καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἔλκων αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

Στη Δημοτική:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ

Καὶ ἀκούσα μεγάλη φωνὴ ἀπὸ τοῦ ναοῦ νὰ λέει στους ἑπτὰ ἀγγέλους. Πηγαίνετε καὶ ξεχύνετε τις ἑπτὰ φιάλες, τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ.

16-2 Καὶ ἔφυγε ὁ πρῶτος καὶ ἐχύσε τὴ φιάλη του στὴ γῆ. Καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸ καὶ οδυνηρὸ ἐπάνω στους ἀνθρώπους που ἔχουν τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ που προσκυνοῦν τὴν εἰκόνα του.

16-3 Καὶ ὁ δεῦτερος ἐχύσε τὴ φιάλη του στὴ θάλασσα. Καὶ ἐγένετο αἷμα σαν νεκροῦ, καὶ κάθε ζωντανὴ ψυχὴ πέθανε, ὅσα εἶναι μέσα στὴ θάλασσα.

16-4 Καὶ ὁ τρίτος ἐχύσε τὴ φιάλη του στους ποταμούς καὶ στὶς πηγές των νερῶν. Καὶ ἐγένετο αἷμα (δηλ. νεκρώθηκε κάθε ζωὴ μέσα σ' αὐτά, καὶ ἐγίναν ἀχρηστὰ καὶ επικίνδυνα).

16-5 Καὶ ἀκούσα τὸν ἄγγελο των νερῶν νὰ λέει. Δίκαιος εἶσαι, ὁ μόνος κυριολεκτικὰ Ὑπάρχων, ἐσύ που καὶ πάντοτε υπήρχες, ὁ ὄσιος, γιατί ἔκανες γι' αὐτά (τὰ νερά) αὐτὴ τὴ κρίση.

16-6 γιατί αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἐχύσαν, καὶ αἷμα τους ἔδωσες νὰ πιουν· εἶναι ἀξιοί.

16-7 Καὶ ἀκούσα ἀπὸ τὸ θυσιαστήριο νὰ λέγεται. Ναί, Κύριε, ὁ Θεὸς Παντοκράτορας· ἀληθινές καὶ δίκαιες οἱ κρίσεις σου.

16-8 Καὶ ὁ τέταρτος ἐχύσε τὴ φιάλη του πάνω στον ἥλιο. Καὶ του δόθηκε με φωτιά νὰ προκαλέσει καύμα στους ἀνθρώπους.

16-9 Καὶ καυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι με μεγάλο καύμα καὶ βλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ που ἔχει τὴν ἐξουσία πάνω στὶς πληγές αὐτές, καὶ δὲν μετανόησαν, νὰ τὸν δοξάσουν.

16-10 Καὶ ὁ πέμπτος (ἄγγελος) ἐχύσε τὴ φιάλη του πάνω στο θρόνο τοῦ θηρίου (Ἀντιχρίστου).

Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία του σκοτωμένη, καὶ μασούσαν τις γλώσσες τους ἀπὸ τὸν πόνο,

16-11 Καὶ βλασφήμησαν τὸ Θεὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τους πόνους τους καὶ ἀπὸ τὰ ἔλκη τους, καὶ δὲν μετάνοιωσαν ἀπὸ τὰ ἔργα τους.

16-12 Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου.

16-13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα, ὡς βάτραχοι·

16-14 εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος

16-15 Ἴδου ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

16-16 καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραϊστὶ Ἀρμαγεδῶν.

16-17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα· γέγονε.

16-18 καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμὸς οὕτω μέγας.

16-19 καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

16-20 καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐκ εὐρέθησαν,

16-21 καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὕτη σφόδρα.

16-12 Καὶ ὁ ἕκτος (ἄγγελος) ἐχύσε τὴ φιάλη του πάνω στον ποταμὸ το μεγάλο, τον Ευφράτη. Καὶ ξεράθηκε το νερό του, για να ετοιμασθεῖ ἡ οδὸς των βασιλέων που προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀνατολή του ἡλίου (τα ἀνατολικά μέρη τῆς Γῆς, πχ Ἰνδία, Κίνα κλπ).

16-13 Καὶ εἶδα να βγαίνουν ἀπὸ το στόμα του δράκοντα (Σατανά) καὶ ἀπὸ το στόμα του θηρίου (Ἀντιχρίστου) καὶ ἀπὸ το στόμα του ψευδοπροφήτη τρία πνεύματα ἀκάθαρτα σαν βάτραχοι.

16-14 Εἶναι δηλαδὴ πνεύματα δαιμονίων που κάνουν (ψευτο) θαύματα, που στέλνονται στους βασιλιάδες τῆς οἰκουμένης ὅλης, για να τους συνάξουν στον πόλεμο τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης (τῆς 2ας Παρουσίας) του Θεοῦ του Παντοκράτορα.

16-15 Ἴδου, ἔρχομαι (σχεδὸν ἀπαρατήρητα καὶ ἀπροειδοποίητα) σαν κλέφτης. Μακάριος εἶναι αὐτὸς που βρίσκεται διαρκῶς σε ετοιμότητα καὶ διατηρεῖ τα ρούχα του, για να μην περπατᾶ γυμνὸς καὶ βλέπουν τὴν ἀσχήμια του.

16-16 Καὶ τους σύναξε στον τόπο που καλεῖται εβραϊκὰ Ἀρμαγεδῶν.

16-17 Καὶ ὁ ἕβδομος (ἄγγελος) ἐχύσε τὴ φιάλη του στον ἀέρα. καὶ βγήκε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ το ναὸ τον ουράνιο, ἀπὸ το θρόνο, καὶ ἔλεγε: Ἐγινε.

16-18 Καὶ τότε ἐγίναν ἀστραπές καὶ φωνές καὶ βροντές, καὶ σεισμὸς ἐγινε μέγας, τέτοιος που δὲν ἐγινε ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι κατοίκησαν πάνω στη γῆ, σεισμὸς σαν κι αὐτόν, τόσο πολὺ μέγας.

16-19 Καὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐγινε τρία κομμάτια, καὶ οἱ πόλεις των ἐθνῶν ἔπεσαν. Καὶ ἡ Βαβυλώνα ἡ μεγάλη ἤρθε στη θύμιση του Θεοῦ, για να τῆς δώσει το ποτήρι με το κρασί του θυμοῦ τῆς ὀργῆς του.

16-20 Καὶ κάθε νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη δὲν βρέθηκαν.

16-21 Καὶ χαλάζι μεγάλο βάρους κόκκου περίπου ενός ταλάντου (40 κιλών) κατεβαίνει ἀπὸ τον ουρανό πάνω στους ἀνθρώπους. Καὶ βλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τον Θεὸ ἐξαιτίας τῆς πληγῆς του χαλαζιοῦ, γιατί πάρα πολὺ μεγάλη εἶναι ἡ πληγὴ αὐτή.

2.01. Η έκχυση (αδειασμα) των φιαλών στη γη και τη θάλασσα.

Ο της μεγάλης βουλής Άγγελος, δηλ. ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός με «μεγάλη φωνή», ως άνθρωπος στον οποίο «**εδόθη πάσα εξουσία**» (Ματθ. 28:18) αλλά και Θεός, λέει στους αγγέλους πότε είναι η ώρα να αδειάσουν τις φιάλες τους: **«Πηγαίνετε και ξεχύνετε τις επτά φιάλες, του θυμού του Θεού στη γη»**. Η «γη» εδώ έχει ευρύτερη σημασία, γιατί περιλαμβάνει όπως θα δούμε τη θάλασσα, τα νερά κλπ, αλλά και ότι συμβολίζεται με αυτά.

Για το γενικότερο νόημα του αδειάσματος των φιαλών, που **δεν γίνεται άμεσα από τον Θεό**, αλλά έμμεσα από τους αγγέλους και τις άλλες λογικές «φιάλες» του Πνεύματος δηλ. τους αγίους, ο Μπηντ (Βέδας) λέει: **«Δόθηκε η εξουσία στην Εκκλησία (που συμπεριλαμβάνει τους αγγέλους) να επιβάλει την κρίση σε εκείνους που πρέπει να καταδικαστούν και να δώσει απαλλαγή με έλεος σε όσους μεταστρέφονται. Και σε όλους τους αγγέλους πράγματι δόθηκε η εντολή, του αδειάσματος πάνω στη γη. Αλλά οι ίδιοι οι άνθρωποι της γης, σύμφωνα με τη διαφορά των αμαρτιών, παίρνουν διαφορετικές ονομασίες που προσδιορίζουν ότι η πληρότητα της ενοχής μπορεί να γίνει κατανοητή και από τον αριθμό επτά, καθώς και από αυτήν (την ενοχή) ως προς το κήρυγμα και την εκδίκηση»**. Σπουδαίο παράδειγμα της κρίσεως της Εκκλησίας πριν τη Συντέλεια είναι οι καταδίκες μεγάλων αιρετικών από τις Οικουμενικές Συνόδους της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

«Και έφυγε ο πρώτος και έχυσε τη φιάλη του στη γη». (16:2). «Όταν αυτή (η φιάλη) αδειάσει από τον άγγελο, θα γίνει κακοήθης πληγή. Αυτό αλληγορικά υπαινίσσεται την οδύνη, που σαν πύον ακμάζει στις καρδιές των αποστατών (Ανδρ. - Αρέθ.) όταν μαστιζόμενοι με πληγές από τον Θεό «μηδεμιάς παρά του θεοποιηθέντος παρ' αυτών Αντιχρίστου ίσσεως θα τύχουν» (Ανδρέας). **«Θα αδειάσει η φιάλη στη γη, ονομάζοντας γη αυτούς που ασχολούνται (μόνο) με τα μάταια γήινα πράγματα. Αυτοί απομακρύνθηκαν από το ζωντανό Θεό και προσκολλήθηκαν στον Αντίχριστο»**, λέει ο Αρέθας Καισαρείας. Και τον προσκυνούσαν, γιατί εδώ εικόνα του θηρίου «τουτέστι του διαβόλου, τον Αντίχριστο λέγει» (Αρέθας). **«Αυτών των αποστατών φυσικά θα τραυματισθούν αισθητά και τα σώματά τους, για να φαίνεται η τραυματισμένη ψυχή τους από τα διαβολικά βέλη της πλάνης του απατεώνα και Αντιχρίστου και αποστάτου»** (Ανδρέας). Έχει ήδη ειπωθεί ότι «εικόνα του Θηρίου» είναι και αυτή που θα στήσει ο ψευδοπροφήτης για κοινό προσκύνημα, όπως και η οργανωμένη παράταξη του Αντιχρίστου (στα πρότυπα των απολυταρχικών οργανώσεων των Ναζί και των Κομμουνιστών).

Ο Αιδέσιμος Μπηντ λέει για τη «γη»: **«Οι ιεροκήρυκες ρίχνουν την οργή του Θεού με διττό τρόπο. Καθώς είτε επιβάλλουν τις ποινές στους ασεβείς, κρίνοντας πνευματικά, όπως είπε ο Πέτρος στον Σίμωνα: "Τα χρήματά σου να χαθούν μαζί σου",³³ ή το δηλώνουν στην αγία Εκκλησία με το κήρυγμα, όπως είπε επίσης: «διότι η προ πολλού (αποφασισμένη) καταδίκη τους δεν αργεί και η απώλειά τους δεν θα ξεχαστεί».³⁴ Ένας τρίτος τρόπος μπορεί επίσης να γίνει κατανοητός, κατά τον οποίο κάθε αμαρτωλός καταστρέφεται, όταν ακούγεται το κήρυγμα της αληθείας, από την δριμύτερη πληγή της αντιλογίας, για την οποία ο Κύριος είπε: «Αν δεν είχα έρθει να μιλήσω σε αυτούς, δεν θα είχαν αμαρτία».³⁵ Οι άθεοι πολεμούν απ' έξω την Εκκλησία και οι ψευδοπροφήτες (παλιοί και νέοι αιρετικοί) προσπαθούν από μέσα, με νοθευμένα (πλαστά) λόγια των Γραφών, να αποσπάσουν τους πιστούς για λογαριασμό τους. Και οι δύο (ασεβείς και δυσεβείς) πολεμούν τον αληθή ευαγγελικό λόγο και γι' αυτό και οι δύο τιμωρούνται (για να μη χειροτερεύσει η κατάστασή τους). Στο τέλος του κόσμου μάλιστα ο ψευδοπροφήτης, όπως έχει ειπωθεί, θα ενώσει τους οπαδούς του με αυτούς του Αντιχρίστου.**

³³ (Πρ. 8:20). «Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι».

³⁴ (2α Πετ. 2:3) «...καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται, οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάξει».

³⁵ (Ιω 15:22) «...εἰ μὴ ἦλθον (ο Κύριος Ιησούς) καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν».

Το σφράγισμα του Αντιχρίστου θα προκαλέσει **«έλκος κακὸν καὶ πονηρὸν»** δηλ. μέσα σε λίγο χρόνο θα δημιουργήσει **πληγή που θα βγάζει πύον και δυσωδία** λέει ο π. Νικολάι Ραγκόζιν.³⁶ **Αν το σφράγισμα το δούμε πνευματικά**, κάτι που μπορεί να συμβεί σε κάθε εποχή από τους τότε αντιχρίστους, **το έλκος το κακό και πονηρό, στην περίπτωση αυτή «υπαινίσσεται την οδύνη, που σαν πύον ακμάζει στις καρδιές των αποστατών (πρώην χριστιανών και αθέων)»**, όπως είπαν οι Ανδρέας και Αρέθας. Επειδή, όμως, το εδάφιο αυτό της Αποκάλυψης είναι τοποθετημένο στην ενότητα των φιαλών της 7ης και τελευταίας σάλπιγγας, γι' αυτό αναφέρεται πέρα από το πνευματικό (που έτσι κι αλλιώς ισχύει σε τέτοιες περιπτώσεις) και στο σωματικό σφράγισμα και την από αυτό πληγή.

«Και ο δεύτερος έχυσε τη φιάλη του στη θάλασσα». (16:3). **«Θάλασσα εδώ σημαίνει την ακαταστασία του παρόντος κόσμου»** λέει ο Αρέθας. Σ' αυτόν «**κάνει πόλεμο έθνος εναντίον έθνους, οπότε στις ναυμαχίες και πολέμους, η θάλασσα και η ξηρά και οι ποταμοί κοκκινίζουν από το αίμα των φονευομένων»** (Αρέθας). Αυτό αν και συμβαίνει συχνά, όσες φορές γίνονται φονικές μάχες, μεγιστοποιείται, όμως, στο τέλος του κόσμου. Ενωρίτερα από την εξεταζόμενη περίοδο των φιαλών, κατά την εποχή της έκτης σάλπιγγας και των πολεμικών γεγονότων της Κωνσταντινούπολης (του 3ου παγκοσμίου) **«θα πλεύσει το τριχρονίτικο δαμάλι (μοσχάρακι) στο αίμα»**, όπως προφήτευσε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.³⁷

Αν η «γη» που έλαβε το σφράγισμα είναι γενικά οι γήινου φρονήματος άνθρωποι που παρασύρθηκαν από τον Αντίχριστο, τότε η «θάλασσα» είναι οι πιο ασεβείς και διώκτες των Χριστιανών. Και ο Μπηντ (Βέδας) λέει: **«Θάλασσα. Εκείνοι που δεν είναι μόνο σφραγισμένοι με το σημάδι του Αντιχρίστου, αλλά και που επιτίθενται στην απαρασάλευτη στάση των υπηρετών του Χριστού με τα κύματα της πικρής δίωξης, θα τιμωρούνται με μια πνευματική τιμωρία την οποία ονομάζει αίμα. Και αυτοί που καυχήθηκαν ότι είναι ζωντανοί, θα αποδειχθεί ότι έχουν υπηρετήσει τον πρωτουργό του θανάτου»**.³⁸ Αλλά κατά το πνεύμα της Αποκάλυψης **τα αόρατα και άυλα «τοίς ποιήμασι νοούμενα καθοράται»**,³⁹ οπότε θα υπάρχουν ανάλογες των πνευματικών καταστροφικές επιπτώσεις στον υλικό κόσμο. Αυτές θα είναι ολοκληρωτικές κατά την εξεταζόμενη περίοδο των φιαλών, ενώ κατά την περίοδο των σαλπγγων καταστρέφεται αντίστοιχα το ένα τρίτο της γης, της θάλασσας κλπ. Επομένως η καταστροφή στις ψυχές από διάφορα αίτια στο τέλος του κόσμου θα είναι σχεδόν ολοκληρωτική, καθώς και στο υλικό πεδίο, αφού όπως είπαμε **κάπου ένας στους χίλιους δεν θα έχει παρεκκλίνει από την αλήθεια** και δεν θα έχει εξαπατηθεί από τον πατέρα του ψεύδους διάβολο, τον Αντίχριστο και τον ψευδοπροφήτη. Και ο Κύριος είπε: **«Αν δεν περικόπτονταν (κολοβώνονταν) οι ημέρες εκείνες δεν θα εσώζετο πάσα σαρξ!»** Ο λόγος του Κυρίου επιβεβαιώνει τη γενική καταστροφή και στην υλική κτίση. (Σαν συνέπεια του πνευματικού νόμου, από την κατάφωρη γενική παράβασή του).

Επομένως, ο στίχος **«Και έγινε αίμα σαν νεκρού, και κάθε ζωντανή ψυχή πέθανε, όσα είναι μέσα στη θάλασσα»** (16:3), μπορεί να ερμηνευθεί και ως εξής: **«δεν είναι μεγάλο στη θεία δύναμη, για να ελέγξει ως τιποτένια τη δύναμη του Αντιχρίστου και αδικαιολόγητη την ευκολία που απατήθηκαν οι οπαδοί του, και διά των αγίων προφητών Ενώχ και Ηλία, να μεταβάλει τη θάλασσα σε αίμα ως νεκρού, δηλαδή ως σφαγμένου, και έτσι να καταστραφούν όσα υπάρχουν σ' αυτήν. Αυτό θα γίνει, όπως την παλαιά εποχή, τότε που ενήργησε η θεία δύναμη διά του Μωϋσή, για να ελέγξει τη σκληρότητα του Φαραώ»**. (Μαυρ. σελ. 237).

³⁶ Πρωθιερέυς (+1981) του Ρωσικού πατριαρχείου στην περιοχή του Περμ. Μαρτυρία από πνευματοπαίδια του γέροντος: «Ο άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης λέει ότι θα γίνει πύον στο μέρος του σφραγίσματος. Ο πατήρ είπε ότι το σφράγισμα θα βγάζει μεγάλη δυσωδία. **Πύον και δυσωδία, αυτό είναι που είπε**». Κείμενο σελ. 29: https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf Βίντεο: https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html#15

³⁷ 110η προφητεία: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf

³⁸ Πάντα από: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στην νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

³⁹ (Ρωμ. 1:20) και περισσότερα στη σελ. 3 του Α τεύχους: https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf

Ο πατριάρχης Ιεροσολύμων Άνθιμος (1717-1808), βλέπει τις διάφορες τιμωρίες σαν ανάλογες προς τις διαπραχθείσες αμαρτίες. **«Ο Θεός κατά τη δικαία κρίση Του και την άρρητο σοφία, αποδίδει τις τιμωρίες σε κάθε ένα των αμαρτωλών όμοιες με αυτές που διέπραξε.** Διότι στον Φαραώ και τους γύρω από αυτόν Αιγυπτίους, επειδή καταπόντιζαν τα βρέφη των Ισραηλιτών στα ύδατα του ποταμού, επενέβη στα ύδατα. Αρχικά μεν, τα νερά τους τα μετέβαλλε σε αίμα. Ύστερα δε, και τους κατεβύθισε όλους στην Ερυθρά Θάλασσα. **Και έτσι καθώς ο Αντίχριστος και οι οπαδοί και ομόφρονες αυτού, έχυσαν αίματα αγίων, όταν πολεμήσει αυτούς (με τις διάφορες πληγές) και τους σφάξει, (τότε) τα αίματα, θα κοκκινίσουν και τη γη, και τη θάλασσα, και τις πηγές, και τους ποταμούς, και πάντα (γενικώς) τα ύδατα θα γίνουν ερυθρά και αυτοί θα πιουν από τα ματωμένα και γεμάτα θνησιμαία ύδατα κατά την δικαία του Θεού κρίση.** Γιά τη δικαία αυτή κρίση θα Τον υμνήσουν οι εποπτεύοντες επί των υδάτων άγγελοι, και θα τους αντιφωνήσουν οι ευρισκόμενοι στο (ουράνιο) θυσιαστήριο, όπως ακριβώς και εμείς οι Χριστιανοί στις εκκλησίες άδομε και ψάλλομε αντιφωνούντες, και οι εντός και οι εκτός του θυσιαστηρίου, ήτοι ιερωμένοι και λαϊκοί».⁴⁰

Στις «σάλπιγγες» είδαμε ότι όταν ήχησε η πρώτη **«το ένα τρίτο της γης κατακάηκε και το ένα τρίτο των δέντρων κατακάηκε και κάθε χλωρό χορτάρι κατακάηκε».** (8:7). Ήτοι άρχισε και εκεί από τη «γη» η καταστροφή δηλ. τους ανθρώπους του γήινου και αιρετικού φρονήματος (που παρατηρούνται κυρίως στη Δύση), αλλά μόνο κατά το ένα τρίτο (1/3).⁴¹ Και αν η «θάλασσα» εκπροσωπεί, σε σχέση με τη «γη», τους εχθρικότερους προς την Εκκλησία ανθρώπους, όπως είπαμε, απ' αυτούς σαν πιο εύκολα εξαπατούμενους από το διάβολο γίνεται μεγαλύτερη ζημιά. Αυτό το είδαμε στη 2η σάλπιγγα, όπου **«σαν όρος μέγα που καίγεται με φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα. Και έγινε το ένα τρίτο της θάλασσας αίμα, και πέθανε το ένα τρίτο από τα κτίσματα (δημιουργήματα του Θεού) που είναι μέσα στη θάλασσα, τα οποία έχουν ψυχές, και το ένα τρίτο των πλοίων καταστράφηκε».** (8:8-9). Έτσι, το «ως όρος μέγα» Χριστιανικό βασίλειο των Ρώσων, παρακμασμένο πνευματικά, ανάβοντας από εωσφορικές μισόθεες και μισάνθρωπες θεωρίες που ήρθαν από τη Δύση, ρίχτηκε στη θάλασσα της πιο μεγάλης ασέβειας, αυτής του δογματικά αθεϊστικού κομμουνισμού. Τότε εξοντώθηκε ένα μεγάλο μέρος του κλήρου και του πιστού λαού και **αναδείχθηκαν εκατομμύρια νεομάρτυρες που προστέθηκαν στο Ουράνιο θυσιαστήριο.** Καταστράφηκαν όμως και πλήθος επισκοπές, ενορίες, ιερατικές και θεολογικές σχολές και άλλα ιδρύματα της οργανωτικής και σωτηριώδους δομής της Εκκλησίας, που ως πλοία (νήες) ταξιδεύοντας πάνω στη θάλασσα των παρασυρμένων από τη ματαιότητα και τα «αλμυρά» πάθη ανθρώπων, σώζουν ψυχές. Κατά την Αποκάλυψη, λοιπόν, στην (αθεϊστική) «θάλασσα» (με κέντρο τα ανατολικά αθεϊστικά-κομμουνιστικά κράτη), κατά την περίοδο αυτή των γεγονότων της 2ης σάλπιγγας που περιλαμβάνει τον 2ο παγκ. πόλεμο, καταστρέφεται **το 1/3ο** των ψυχών. (Βλ. Γ τεύχος).

Ενώ την περίοδο των σαλπίνγων η καταστροφή στις κοινωνίες τις χαρακτηρισμένες ως «γη» και «θάλασσα», είναι μερική (1/3), **στα γεγονότα των φιαλών έχομε γενική πνευματική καταστροφή, από το επικρατήσαν αντίχριστο πνεύμα,** την οποία ακολουθεί και η υλική. **Ελάχιστοι θα διασωθούν, και αυτοί θα είναι οι Χριστιανοί που εγκαίρως θα εγκαταλείψουν τις πόλεις**⁴² καταφεύγοντας σε έρημα μέρη.

Οι πρώτοι Χριστιανοί που ζούσαν σε ειδωλολατρικό και φονικό γι' αυτούς περιβάλλον άφηναν στα μέρη που κρύβονταν ζωγραφισμένα ψάρια (ιχθύες) διότι «ΙΧΘΥΣ» είναι τα αρχικά του «Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ». Όταν έρθουν οι μεγάλοι πειρασμοί και οι λογικοί ιχθύες (Χριστιανοί) αποστατήσουν, τότε και πνευματικά θα συμβεί το **«κάθε ζωντανή ψυχή πέθανε,**

⁴⁰ Πατριάρχου Ιεροσολύμων Ανθίμου, «Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν», Ιεροσόλυμα 1856. σελ. 153. Έγινε μερική προσαρμογή στη Δημοτική.

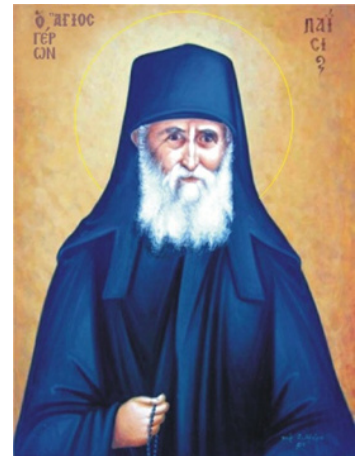
⁴¹ Περισσότερα στο Γ τεύχος: https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf

⁴² Όπου υπάρχουν αρκετοί Χριστιανοί θα τους εξορίζουν και πρέπει όλοι να ζητούν να φύγουν με τους πρώτους. Δείτε π. Νικολάι Ραγκόζιν - Τα 3 τραίνα & ο πυρηνικός πόλεμος: https://www.imdle0.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html

όσα είναι μέσα στην (απομακρυσμένη από τον Θεό) ανθρωποθάλασσα». Και σαν εικόνα της πνευματικής, ακολουθεί η νέκρωση στο υλικό πεδίο.

2.02. Η έκχυση της φιάλης στα πόσιμα ύδατα (γλυκά νερά).

Να θυμηθούμε τι έγινε όταν ήχησε η 3η σάλπιγγα: **«Και ο τρίτος άγγελος σάλπισε: και έπεσε από τον ουρανό ένας αστέρας μέγας που καίγεται σαν λαμπάδα και έπεσε πάνω στο ένα τρίτο των ποταμών και πάνω στις πηγές των νερών. Και το όνομα του αστέρα λέγεται ο Άψινθος (όπως και το φυτό με την κατάπικρη γεύση, την αψινθιά). Και έγινε το ένα τρίτο των νερών σαν άψινθος και πολλοί από τους ανθρώπους πέθαναν από τα νερά, γιατί πικράθηκαν».** (8:10-11). Εξηγήσαμε ήδη⁴³ ότι αυτό σχετίζεται πνευματικά με τις νέες αιρέσεις του Οικουμενισμού και της Πανθηρσκείας υπό τον πάπα της Ρώμης. Ο Οικουμενισμός για τους Ορθοδόξους ξεκίνησε αρχές του 20ού αιώνα, ενώ το 1986 ήταν το έτος της επίσημης εγκαινίασης των Πανθηρσκευτικών συναντήσεων υπό τον πάπα στην Ασίζη⁴⁴ της Ιταλίας. Αυτό το έτος (1986), στις 26 Απριλίου, συνέβη η έκρηξη του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Τσέρνομπιλ (που σημαίνει Άψινθος), στην Ουκρανία. Η ραδιενεργός μόλυνση, που «πίκρανε» ή δηλητηρίασε τα νερά, είναι η εξωτερική εικόνα⁴⁵ της πικρίας ή δηλητηρίασης που συμβαίνει στις ψυχές από τις υπερ-αιρέσεις του Οικουμενισμού και της Πανθηρσκείας. Ο άγιος Παΐσιος (+1994) έχει βεβαιώσει ότι το Τσέρνομπιλ είναι η τρίτη σάλπιγγα.⁴⁶ Με τον Οικουμενισμό και την Πανθηρσκεία, η Χριστιανική διδασκαλία που είναι «ύδωρ ζων» πικραίνεται, και ακόμη και το Βάπτισμα, που επίσης γίνεται με νερό, δεν θεωρείται απαραίτητο, όταν ακόμη και οι δαίμονες που εκδιώκονται απ' αυτό έχουν την τιμητική τους θέση δια των εκπροσώπων τους (όπως αυτών του Βουντού) στις συγκεντρώσεις αυτές!⁴⁷

Στην 3η σάλπιγγα η ζημία εκτείνεται στο 1/3 των ποσίων υδάτων (γλυκών νερών) που πνευματικά σημαίνει ότι η υγιής Ορθόδοξη διδασκαλία, η οποία είναι ύδωρ ζων,⁴⁸ αντέχει τότε κατά τα δύο τρίτα. Όταν αδειάζεται η 3η φιάλη, όμως, η ζημία είναι ολική. Γιατί στα χρόνια του Αντιχρίστου θα απαγορεύεται πλήρως η υγιής Χριστιανική διδασκαλία καθώς και οι ιερές εικόνες και τα εκκλησιαστικά βιβλία.⁴⁹ Οι εκκλησίες θα κλείσουν ή θα χρησιμοποιούνται από αιρετικούς υπό τον Ψευδοπροφήτη και από αντιχρίστους.⁵⁰

⁴³ Από σελ. 23, 54 κλπ στο Γ Τεύχος: https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf

⁴⁴ Αρχιερέας Βουντού στην Ασίζη: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/23_theatro_JPII_Ratz.pdf

⁴⁵ Διότι «Ο τόν φαινόμενον κόσμον νοών, θεωρεί τόν νοούμενον: ...καί νοεί, έν μέν τῷ νοητῷ τόν αίσθητόν, ...έν δέ τῷ αίσθητῷ τόν νοητόν», λέγει ο Άγιος Μάξιμος. (Προς Θαλάσσιον ερ. 47η).

⁴⁶ «Εκεί, στην Αποκάλυψη, ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει, ότι είδε αστέρα μέγα καιόμενον να πέφτει από τον ουρανό μολύνοντας, πικραίνοντας, και δηλητηριάζοντας θανάσιμα, τα νερά και τις πηγές των υδάτων... **Και το όνομα του αστέρος Άψινθος!... (Ουκρανικά Τσέρνομπιλ..!)**». «Μαρτυρίες Προσκυνητών», Θεσσαλονίκη 2003, Ζουρντατζόγλου Νικόλαος.

⁴⁷ Δείτε και σελ. 54, Γ Τεύχος. Φωτό από εκπρόσωπο Βουντού στην Ασίζη: <https://www.imdleio.gr/htm/assisi.htm>

⁴⁸ Όπως ο Κύριος Ιησούς είπε στη Σαμαρειτίδα: «Εάν ήξερες τη δωρεά του Θεού, και ποιος είναι ο λέγων σε σένα, δός μου να πιώ, συ θα ζήτηγες απ' Αυτόν, και θα σου έδινε ύδωρ ζων». (Ιω. 4:10). Επίσης το σωτηριώδες Μυστήριο του Βαπτίσματος γίνεται με νερό. Και «εάν κάποιος δεν γεννηθεί εξ ύδατος και Πνεύματος δεν μπορεί να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού». (Ιω. 3:5).

⁴⁹ Η χαρισματική γερ. Μακαρία από τη Ρωσία (+1993) είπε: «Πρώτα θα απομακρύνουν τα βιβλία και μετά τις εικόνες. Τις εικόνες θα τις κατασχέσουν... Θα κλείσουν τις εκκλησίες. Δεν θα γίνονται ακολουθίες. Οι εκκλησίες θα πέσουν στα χέρια των άλλων». https://www.imdleio.gr/diaf/2012/g_Makaria.html

⁵⁰ Ο π. Νικολάι Ραγκόζιν έδινε ευλογία να πηγαίνουν οι Χριστιανοί στην εκκλησία μέχρι να αλλάξει το Σύμβολο της Πίστεως και το «Πάτερ ημών». Ήδη οι δυτικοί δεν θέλουν να είναι αρσενικού γένους ο Θεός και άλλα κατά το μυαλό τους... Θα πάψουν έτσι και οι επηρεασμένοι από τους αιρετικούς Ορθόδοξοι λόγω του Οικουμενιστικού συγχρωτισμού να σκέφτονται και να φρονούν Ορθόδοξα. https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf σελ.17.

«Και ο τρίτος έχυσε τη φιάλη του στους ποταμούς και στις πηγές των νερών. Και έγινε αίμα (δηλ. νεκρώθηκε κάθε ζωή μέσα σ' αυτά, και έγιναν άχρηστα και επικίνδυνα)». (16:4). Οι καταστροφές τον καιρό των σαλπίγγων μας φανερώνουν τον τρόπο που προωθούνται οι αντίχριστες δυνάμεις εξαπατώντας τους ανθρώπους που κατόπιν, τον καιρό των φιαλών, τις βλέπομε εδραιωμένες σαν **αντίχριστο σύστημα ή «Θηρίο»**. **Γιατί «Θηρίο» είναι και η πολυκέφαλη αντίχριστη εξουσία στη Γη** (κεφ. 13ο). Πρέπει να αντιληφθούμε ότι οι καταστροφές στον ξεταζόμενο τώρα καιρό των φιαλών είναι αποτέλεσμα της αντίστασης των ανθρώπων στη σωτηρία τους μέσω της υγιούς Χριστιανικής διδασκαλίας και μέσω των αληθινών μυστηρίων της Εκκλησίας με πρώτο το Βάπτισμα. Έτσι, η διορθωτική επέμβαση διά των αγγελικών δυνάμεων εξουδετερώνει τους αντιτασσομένους αποστάτες και αντιχρίστους, (που χαρακτηρίζονται «γη», «θάλασσα» κλπ) και ανάλογα προς τις αμαρτίες τους, δίδεται η αντίστοιχη διορθωτική πληγή.

Η παρεμπόδιση των αμετανόητων ασεβών να διαπράττουν βιαιοπραγίες και φόνους Χριστιανών φτάνει μέχρι και την εξόντωσή τους. Προηγείται η (εκούσια) πνευματική νέκρωση των εχθρών του Θεού και έπεται η σωματική. Όταν, επομένως, ο Ιωάννης μας πληροφορεί: **«Και άκουσα τον άγγελο των νερών να λέει. Δίκαιος είσαι, ό ών και ό ήν, δηλ. ο μόνος που κυριολεκτικά μένεις αναλλοίωτος, και είσαι τώρα ο ίδιος που ήσουν και πριν, ο όσιος, γιατί έκανες γι' αυτά (τα νερά) αυτή την κρίση. Γιατί αίμα αγίων και προφητών έχυσαν, και αίμα τους έδωσες να πιουν· είναι άξιοι».** (16:5-6). Αυτό σημαίνει ότι **ενήργησε η δικαιοσύνη του Θεού και έκανε (μερική) κρίση και στη γη**. Και από το Ουράνιο θυσιαστήριο ακούγεται επίσης: **«Ναι, Κύριε, ο Θεός Παντοκράτορας· αληθινές και δίκαιες οι κρίσεις σου».** (16:7). Οι άνθρωποι στη γη υποφέρουν οδυνηρά και απροσδόκητα βάσανα. Αλλά είτε επειδή νομίζουν ότι αυτά συνέβησαν από κακή τους "τύχη" (οι άθεοι), είτε ότι είναι άδικο, γιατί έχουν λανθασμένη αντίληψη για τη δικαιοσύνη του Θεού (οι αιρετικοί), με εξαίρεση ελάχιστους Χριστιανούς, **δεν μετανοούν**. Ούτε βέβαια συντάσσονται σε ευχαριστία προς τον Θεό, μαζί με τους αγγέλους· αντίθετα βλασφημούν.

Καθώς δεν υπήρχαν οι επώνυμες αιρέσεις του Οικουμενισμού και της Πανθηρησκείας στην εποχή του, ο Μπηντ (Βέδας) λέει γενικά: **«Και αυτοί (οι αιρετικοί) που προσποιούνται ότι δίνουν (στους πιστούς) να πίνουν γλυκά πράγματα, για να χύσουν το δηλητήριό τους πάνω στους απερίσκεπτους, θα τιμωρούνται με την άξια (για την κακία τους) ανταπόδοση μίας συνεχούς πληγής».** Κάθε αίρεση είναι μια συνεχής πληγή, πρώτα στην ψυχή αυτού που την κηρύττει και έπειτα αυτών που την έχουν αποδεχθεί. Και ακόμη: **«Διά του αγγέλου των υδάτων μιλάει για όλους τους αγγέλους των λαών, οι οποίοι με εσωτερική αγάπη ενώνονται στην ψαλμωδία των εγκωμίων του Θεού. Επειδή για να εκδικηθεί το αίμα των δούλων Του, έχει κάνει τους δολοφόνους τους να πιούν από τον θάνατο».**

Ο Ιωάννης μας φανερώνει ότι υπάρχει **άγγελος των υδάτων**. Και από εδώ φαίνεται, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας, ότι και για τα φυσικά στοιχεία έχουν ταχθεί άγγελοι (επιτηρητές)... **Οι αγγελικές δυνάμεις «δεν είναι μόνο έφοροι των εθνών κατά τον νομοθέτη Μωυσή, (Δευτ. 32:8) αλλά και των κοσμικών στοιχείων όπως ακριβώς μας εισηγείται η εκ Θεού αυτή Αποκάλυψη»**, λέει ο Αρέθας. **Αγίους** εδώ λέγει τους κακοποιηθέντες (Χριστιανούς) από τους υπασπιστές του Αντιχρίστου. **Προφήτες πάλι τον Ενώχ και τον Ηλία, επειδή κι αυτούς θα τους σκοτώσουν.** (Αρέθας). Αλλά κατά τον άγιο Ανδρέα Καισαρείας **«προφήτες μπορούμε να εννοήσομε πολλούς (των Χριστιανών) που διά της ακλόνητης στην πίστη στάσης τους αξιώνονται του προφητικού αξιώματος».** (Βλ. Μαυρομ. σελ. 238). Αυτοί αξιώνονται και της θεωρίας των Ουρανίων, όπως έχομε πει.

2.03. Η έκχυση της 4ης φιάλης στον ήλιο.

Είδαμε ότι όταν ήχησε η 4η σάλπιγγα σκοτεινίασε ο ήλιος, η σελήνη και τα άστρα κατά το τρίτον (1/3): **«Και ο τέταρτος άγγελος σάλπισε. Και χτυπήθηκε το ένα τρίτο του ήλιου και το ένα τρίτο της σελήνης και το ένα τρίτο των αστεριών, για να σκοτεινιάσει το ένα τρίτο από αυτά, και η ημέρα να μη φωτίσει κατά το ένα τρίτο της και η νύχτα παρόμοια».** (8:12). Κατά το σάλπισμα αυτό, όπως εξηγήσαμε,⁵¹ **η διάνοια των ανθρώπων σκοτεινίασε κατά το ένα τρίτο, (από τα σαρκικά κυρίως) πάθη**, ώστε να μη βλέπει τον Χριστό και τους αγίους.

Εικόνα της πνευματικής συσκότισης είναι η **συσκότιση στη γη**, όπως αλλού εξηγήσαμε, λόγω διαφόρων φαινομένων όπως η «πλανητική σκίαση», η ατμοσφαιρική μόλυνση από βιομηχανικούς και άλλους ρύπους, η ηφαιστειακή τέφρα κλπ. Χαρακτηριστικό σημάδι για το πότε έφτασε η συσκότιση στο 1/3ο, είπαμε, ότι μπορεί να θεωρηθεί η ηφαιστειακή έκρηξη του **Eyjafjallajokull** της Ισλανδίας το βράδυ της 20ης Μαρτίου 2010.

Η 4η φιάλη αναφέρεται σε πνευματικά διαφορετικό «ήλιο» από την 4η σάλπιγγα: «Και ο τέταρτος έχυσε τη φιάλη του πάνω στον ήλιο. Και του δόθηκε να προκαλέσει καύμα στους ανθρώπους». (16:8). Δεν είναι όμως ο τιμωρούμενος «ήλιος» τώρα (στις φιάλες), ίδιος με αυτόν της 4ης σάλπιγγας, που πνευματικά είναι ο Ήλιος της Δικαιοσύνης Χριστός. Τώρα οι άνθρωποι είναι όχι κατά ένα ποσοστό, αλλά τελείως εμπαθείς. Ακολουθούν ψεύτικο φωτισμό από αντίχριστες θεωρίες που διαδίδονται από ένα κέντρο παραπλάνησης στο ρόλο **ψευδούς «ηλίου»**. Δεν βλέπουν, και δεν θέλουν να βλέπουν τον Ήλιο της Δικαιοσύνης και οτιδήποτε έχει σχέση με την ευσέβεια και τον λόγο του Θεού.

Όταν ο αισθητός ήλιος καυματίζει τη γη καταστρέφονται οι σπόροι των φυτών που δεν μπήκαν βαθιά στο χώμα. Ομοίως, όταν οι πειρασμοί καυματίζουν τη «γη» της καρδιάς των ανθρώπων, τότε ο σπόρος της ευσεβείας που δεν είναι βαθιά ριζωμένος κατακαίεται. Και αυτό συμβαίνει στις σκληρές σαν πέτρα καρδιές, όπως λέει ο Κύριος στην παραβολή του καλού σπορέως.⁵² **«Εδώ σπόρο τη διδασκαλία ονομάζει, γη των ανθρώπων τις ψυχές, σπορέα τον Ίδιο»**, ερμηνεύει ο ιερός Χρυσόστομος.⁵³ Σε σχέση λοιπόν με την καρποφορία της Χριστιανικής διδασκαλίας, σε μερικούς, ακόμη και οι μικροί πειρασμοί που είναι φυσικό να συμβούν στη ζωή των ανθρώπων, όπως κατ' αναλογία κάποιες μέρες του χρόνου ο φυσικός ήλιος καίει περισσότερο, προκαλούν ζημιά. Και δεν υπάρχει περίπτωση να μη συμβούν στη ζωή του καθενός πειρασμοί. **«Δεν είναι πειρατήριο (γεμάτος πειρασμούς) ο βίος του ανθρώπου επί της γης»;** αναρωτιέται ο μακάριος Ιώβ (Ιώβ 7:1). Και υπάρχουν, σε σχέση με την καθαρότητα της ψυχής τους, τέσσερις κατηγορίες ανθρώπων: η «οδός», η «πέτρα», «τα αγκάθια» και η «καλή γη», που ακούν τη Χριστιανική διδασκαλία, κατά την παραβολή. Από αυτούς μόνο μία κατηγορία («η καλή γη») μπορεί να καρποφορήσει και να σωθεί. Κατά τον Χρυσόστομο **«οδός»** είναι οι βάνουσοι και ράθυμοι και ολιγωρούντες (πνευματικά). **«πέτρα»** είναι απλώς οι ασθενέστεροι και **«αγκάθια»** οι πιο αδικαιολόγητοι.⁵⁴

Τον καιρό του Αντιχρίστου οι άνθρωποι του έχουν εκτοπίσει τους φωτιζομένους από τον πνευματικό ήλιο-Χριστό διδασκάλους της Εκκλησίας, και έχουν τοποθετηθεί αυτοί σαν δάσκαλοι

⁵¹ https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf από σ. 57.

⁵² «*Ιδού βγήκε ο γεωργός να σπείρη. Και καθώς έσπερνε, ένα μέρος του σπόρου έπεσε στον δρόμο και ήλθαν τα πτηνά και τον κατέφαγαν. Και άλλο έπεσε σε έδαφος πετρώδες, που δεν είχε πολύ χώμα και αμέσως βλάστησε, διότι δεν είχε βάθος γης. Όταν δε ανέτειλε ο ήλιος, καψαλίσθηκε από τον καύσωνα και επειδή δεν είχε ρίζαν ξεράθηκε».* (Ματ. 4:3-6).

⁵³ «*Σπόρον γάρ ένταυθα τήν διδασκαλίαν φησίν· άρουραν δε, τών ανθρώπων τας ψυχάς· σπορέα δε, έαυτόν. Τί τοίνυν γίνεται από του σπέρματος τούτου; Τρία απόλλυται μέρη, και σώζεται τὸ έν».* (Στο κατά Ματθαίον MPG 57:467).

⁵⁴ «*Οί μὲν γάρ τῇ οδῶ εοικότες εἰσίν, οἱ βάνουσοι καὶ ράθυμοι καὶ ολίγωροι· οἱ δὲ ἐν τῇ πέτρᾳ, οἱ ασθενέστεροι μόνον. Ὁ γάρ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, φησίν, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθύς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν έαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως ἔσκανδαλίσθη. Οἱ δὲ ταῖς ἀκάνθαις προσεοικότες, πολλῶ τούτων άσυγγνωστότεροι».* (MPG 57:468)

των σοφισμάτων του Θηρίου. Το κέντρο της αντίχριστης φιλοσοφίας (και προπαγάνδας όπως λέμε σήμερα), που παραπλανάει με το εωσφορικό του φως, χτυπάει ο άγγελος. Γι' αυτό, λέει ο Μπηντ (Βέδδας): **«Οι διώκτες της Εκκλησίας, οι οποίοι όπως ο φλογερός ήλιος, προσπαθούν να στεγνώσουν τον σπόρο του λόγου του Θεού, πρέπει να καούν στο μέλλον με τη φωτιά της κόλασης»**. Και η αρχή γίνεται από τη φιάλη που αδειάζει στο εωσφορικό κέντρο, που είναι ο ψευτο-«ήλιος», ο οποίος έχει αντικαταστήσει στις καρδιές των αντιχριστών τον Ήλιο της Δικαιοσύνης. Και ο Μπηντ λέει επίσης: **«Αν ερμηνεύσετε τον ήλιο (σαν αυτόν) της φωτεινότητας των σοφών (του Θηρίου), δεν δίνεται στον άγγελο που αδειάζει (την προηγούμενη φιάλη) στα ύδατα να κάψει τους ανθρώπους με θερμότητα και φωτιά, αλλά τον ίδιο τον «ήλιο»**. Διότι ενώ οι σοφοί, έχουν ξεπερασθεί από τα (ήδη υπαρκτά και αντίθετα προς τα προβλεπόμενα από τις θεωρίες τους) **βάσσανα**, μολύνονται από το σφάλμα της κακοπραγίας, οι αδύναμοι, που προκαλείται από το παράδειγμά τους, καθώς φλέγονται από εγκόσμιες επιθυμίες». Οι οικονομικές φιλοσοφίες του αντιχριστού συστήματος που προφητεύουν διάφορα φανταστικά επιτεύγματα, όπως γινόταν επί κομμουνισμού, είναι από τις θεμελιώδεις θεωρίες των ασεβών.

Και ενώ οι καταστροφές από τις προηγούμενες πληγές έχουν ήδη ανατρέψει όλες τις θεωρίες των ψευτοσοφών του Θηρίου, για να τους απονευρώσει πλήρως, ο άγγελος χτυπάει τώρα τους ίδιους με την 4η πληγή, που αδειάζεται όπως λέει ο Μπηντ επάνω τους. Κανείς δεν νοιάζεται πλέον για το τι έλεγαν οι Μαρξ, Έγκελς, Μάο...

δεξιά, οι Κινέζοι γιορτάζουν τον Α/Χ Μαρξ

Ο άγιος Ιάκωβος, στην επιστολή του, λαμβάνει σαν «ήλιο» και καύμα, τους πειρασμούς των πλουσίων που τους πτωχαίνουν: **«...Διότι σαν άνθος χόρτου (ο πλούτος) θα παρέλθει. Επειδή ανέτειλε ο ήλιος μαζί με τον (προκαλούμενο απ' αυτόν) καύσωνα και ξέρανε το χόρτο, και το άνθος του ξέπεσε και η ωραία του εμφάνιση χάθηκε. Έτσι θα μαραθεί και ο πλούσιος στις πορείες του»**. (Ιακ. 1:10-11).

Σύμφωνα με την ερμηνεία του Αγίου Ανδρέα, η τιμωρία αυτή είτε είναι κυριολεκτική, είτε η ζέστη αυτή σημαίνει **«ότι οι άνθρωποι θα κατακαούν από τις δοκιμασίες ώστε, υπομένοντας θλίψεις να μισήσουν την αιτία τους, δηλαδή την αμαρτία»**. (αγ. Ανδρέας κεφ. 49). Έτσι το αντιλαμβάνεται και ο π. Σεραφείμ Ρόουζ.⁵⁵

Ο πατριάρχης Άνθιμος έχει (σελ. 154) μια ξεχωριστή ερμηνεία: **«Ο καιρός που φέρνει τις τιμωρίες στους αμαρτωλούς, για να μετανοήσουν, έχει τροπικώς ονομασθεί «ήλιος» όπως έχει γραφεί και στο άσμα των ασμάτων»**.⁵⁶ Αυτός λοιπόν ο καιρός, διά των πληγών, θα τους καυμάσει». Πάντως, κατά τον καιρό αυτό, χτυπιέται το ασεβές καθοδηγητικό κέντρο που ονομάζεται «ήλιος» και ίσως, **όπως η Μασονία, να έχει και έμβλημα τον ήλιο!** Στις μασονικές στοές δεσπόζει ο ήλιος και η σελήνη. Όταν άδειασε, λοιπόν, η 4η φιάλη, τότε οι ασεβείς μη έχοντας σε ποιον να ρίξουν τα πταίσματα παρά στον εαυτό τους, πεισμώνουν και βλασφημούν ως υπαίτιο τον Θεό, που προηγουμένως διακήρυτταν ...ανύπαρκτο! **«Και καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλο καύμα και βλασφήμησαν το όνομα του Θεού που έχει την εξουσία πάνω στις πληγές αυτές, και δεν μετανόησαν, να τον δοξάσουν»**.⁵⁷ (16:9).

⁵⁵ «Η Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννη», Μυριόβιβλος, σελ. 244.

⁵⁶ Εκεί, μάλλον, ήλιος είναι ο πνευματικός δηλ. ο Χριστός, σελήνη η Εκκλησία κλπ. Και γράφεται: «τις αύτη η εκκύπτουσα ωσεί όρθρος, καλή ως σελήνη, εκλεκτή ως ο ήλιος, θάμβος ως τεταγμένοι»; (Άσμα 6:10)

⁵⁷ Οι Χριστιανοί παρηγορούνται με το πλησίασμα των αιωνίων αγαθών, όταν **«δεν θα πεινάσουν πια, ούτε πλέον θα διψάσουν, ούτε θα πέσει πάνω τους ο ήλιος ούτε οποιοδήποτε καύμα»**. (Αποκ. 7:16).

2.04. Η έκχυση της 5ης φιάλης στον θρόνο του Θηρίου.

Μετά τις πληγές που έπληξαν αυτούς που ονομάζονται «γη» (για τη σχετική, αλλά όχι κατά Θεόν, σταθερότητα των φρονημάτων τους), «θάλασσα» (αυτούς με τον πιο ταραχώδη, ασταθή και ασεβή χαρακτήρα τους), «ποταμούς και πηγές (γλυκών) νερών» (τους διδασκάλους της πλάνης και των ψευδών από αυτούς βαπτισμάτων και λοιπών μυστηρίων) και τέλος «ήλιο» (το εωσφορικό κέντρο των ψευτοσοφών του Αντιχρίστου), έρχεται η σειρά του ίδιου του «θρόνου του Θηρίου».

«Και ο πέμπτος (άγγελος) έχυσε τη φιάλη του πάνω στο θρόνο του Θηρίου (Αντιχρίστου)». Ο «θρόνος του θηρίου», δηλαδή η βασιλεία του, όπως η δικαστική εξουσία, σκοτεινιάζει από τις πληγές αυτού του είδους»... λέει ο Μπηντ.

Και ο άγιος Ανδρέας λέει ότι το να αδειάσει η φιάλη πάνω στον θρόνο του Θηρίου σημαίνει **«ότι πάνω στη βασιλεία του Αντιχρίστου εκχύνεται η τοιαύτη οργή»**. Ο Αρέθας συμφωνεί: **«Θρόνο λέει τη βασιλεία πάνω στην οποία αδειάζει η φιάλη»**. Και **Θηρίο είναι ο Αντίχριστος**. (Μαυρ. σελ. 241). Ενώ οι ασεβείς έχουν εξουσιαστή το πονηρό, βλάσφημο αλλά και αδύναμο «θηρίο» που οι άγγελοι χτυπούν το θρόνο του με πληγές, οι ευσεβείς λατρεύουν Θεό ζώντα και αιώνιο και λένε μαζί με τον Δαβίδ: **«ο Θρόνος σου ο Θεός, εις τον αιώνα του αιώνος, ράβδος ευθύτητος η ράβδος της βασιλείας Σου»**. (Ψαλ. 44:7).

Αυτή η πληγή προκαλεί πλήρη συσκότιση: όχι μόνο πνευματική, λόγω της αποστασίας από τον Θεό, αλλά και διανοητική, γιατί μετά τον σκοτεινό «ήλιο» των αντιθέων ιδεολογιών χτυπιούνται οι "φωτισμένοι" εξουσιαστές του Θηρίου που διοικούν το αντίχριστο σύστημα. **«Και έγινε η βασιλεία του σκοτωμένη, και μασούσαν τις γλώσσες τους από τον πόνο»**. (16:10). **«Σκοτωμένη»**, σημαίνει σκοτισμένη (γεμέτη σκότος) λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας. Και αυτό εξ αιτίας της υπερβολικής οδύνης λέει ο Αρέθας, και διότι δεν δέχεται το φως του **«Ηλίου της δικαιοσύνης» - Χριστού**, προσθέτει ο Ανδρέας. Το ότι **μασούν τις γλώσσες τους** δείχνει τον υπερβολικό πόνο των ανθρώπων που πλανήθηκαν από τον Αντίχριστο **«για να γνωρίσουν ότι είναι ψεύτικος αυτός που τον νόμιζαν για Θεό και να φύγουν από την πλάνη»**, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. Αυτοί όμως ούτε έτσι θα οδηγηθούν στη μετάνοια, αλλά θα εκτραπούν σε βλασφημία: **«Και βλασφήμησαν τον Θεό του ουρανού από τους πόνους τους και από τα έλκη τους, και δεν μετάνοιωσαν από τα έργα τους»**. (16:11). Και χωρίς να θέλουν, αναγνωρίζουν οι ασεβείς, μέσα στους πόνους τους, ότι υπάρχει Θεός που έχει εξουσία στις πληγές τους, αλλά δεν μετανοούν! (βλ. Μαυρ. σελ. 241).

Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι το κείμενο δεν αναφέρθηκε σε επιπτώσεις από τις «πληγές» στον ίδιο τον Αντίχριστο, αλλά στους ανθρώπους του, τώρα με την 5η, στις αντίχριστες εξουσίες που τον στηρίζουν. Επειδή η Αποκάλυψη εστιάζεται στις ψυχές, **μπορούμε να αντιληφθούμε στο πνευματικό πεδίο σαν θρόνο του Θηρίου τα πονηρά πνεύματα (δαίμονες) και όσους έχουν παραδώσει τον εαυτό τους σ' αυτά**, τα οποία στηρίζουν αοράτως την αντίχριστη εξουσία με το να εξαπατούν τους ασεβείς, αλλά και τους πλανεμένους από αιρέσεις ή αμελείς Χριστιανούς.

Παραδομένοι στον πονηρό είναι οι μάγοι κάθε εποχής, ενώ όσο πλησιάζει η Συντέλεια προστίθεται πλήθος αποκρυφιστικών οργανώσεων όπως η **Μασσονία** (από τον 17ο αιώνα), οι **Ιλλουμινάτι** (Πεφωτισμένοι από 1-5-1776), οι **Καμπαλιστές**⁵⁸ (15ο αιώνα), οι νεότεροι **Ναΐτες ιππότες**,⁵⁹ οι **Ροδόσταυροι**, η **«Επιτροπή των 300»**,⁶⁰ η **«Κρανίο και Κόκαλα»** αλλιώς

⁵⁸ Μίγμα Εβραϊκών, παγανιστικών και άλλων διδασκαλιών (γνωστικισμού, νεοπλατωνισμού και Χριστιανισμού).

⁵⁹ Ιππότες της Ιερουσαλήμ, Παλαιστίνης, Ρόδου και Μάλτας υπό το πλήρες όνομα: *«The United Religious, Military and Masonic Orders of the Temple and of St John of Jerusalem, Palestine, Rhodes and Malta»*, οργανωμένοι Μασσονικά. [https://en.wikipedia.org/wiki/Knights_Templar_\(Freemasonry\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Knights_Templar_(Freemasonry)).

⁶⁰ «The Committee of 300», γνωστή και ως «Olympians», μία ομάδα δημιουργημένη από τη Βρετανική αριστοκρατία το 1727. (Wikipedia).

«Skull and Bones»⁶¹ του Yale, η «Τριμερής Επιτροπή»⁶² το «Συμβούλιο Εξωτερικών Σχέσεων»,⁶³ οι Ιησουίτες (1540) και η «Opus Dei» του πάπα (1928), που όλοι εμπλέκονται στην πολιτική, αλλά και οι Ροταριανοί,⁶⁴ οι Λάϊονς⁶⁵ με έδρα το Σικάγο (1916), το Ερμητικό τάγμα της Χρυσής Αυγής,⁶⁶ οι αστρολόγοι, χειρομάντις κλπ.

Σύμβολα και σήματα αναγνώρισης αποκρυφιστών:

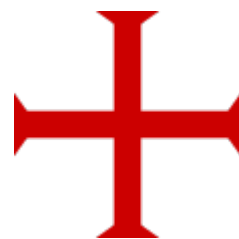
Μασονικό. **G** = «The Grand Geometrician of the Universe».

Illuminati = Φωτισμένοι (Εωσφορικά)
Ο παντεπόπτης οφθαλμός έγινε σήμα τους, ενώ ανεφέρετο στον Θεό.

Σήμα των Ιλλουμινάτι

Ναΐτες ιππότες (με παπικές διασυνδέσεις)

Τριμερής Επιτροπή

COUNCIL ON FOREIGN RELATIONS

Council on Foreign Relations

Club of Rome

Lucis Trust

Η Χρυσή Αυγή

Λογότυπο Ναϊτών

Ρόταρυ

«Κρανίο και κόκαλα» & Ροδόσταυροι

Σεφρώθ, Καμπάλα →

Opus Dei (παπική)

Μασονικές χειραφίες

⁶¹ Πριν από το πανεπιστήμιο του Yale η «Skull and Bones» έδρασε, από το 1832, στην Ευρώπη.

⁶² Η «Trilateral Commission» ιδρύθηκε το 1973 υπό των David Rockefeller και Zbigniew Brzezinski.

⁶³ Το Council on Foreign Relations ή **CFR** είναι ένα αμερικάνικο think tank (δεξαμενή σκέψης) που ειδικεύεται στην Αμερικανική εξωτερική πολιτική και τις διεθνείς υποθέσεις. Το CFR εμπλέκεται στη FED, στο ΔΝΤ και την Παγκόσμια Τράπεζα. Το 2002 ιδρύει στη Ρωσία το περιοδικό "Russia in Global Affairs" με την υποστήριξη Ρώσων επιχειρηματιών και βιομηχάνων και το Συμβούλιο Εξωτερικών και Άμυνας (SVOP). Μέλος και ο ΥΠΕΞ Λαβρόφ!

⁶⁴ Ίδρυση το 1905 στο Evanston, Illinois, έχει περίπου 1,22 εκ. μέλη σε όλο τον κόσμο.

⁶⁵ Οι Λάϊονς το 2015 είχαν 1,7 εκατομ. μέλη σε 190 χώρες σε όλο τον κόσμο.

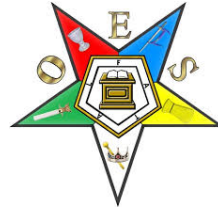
⁶⁶ Από τις οργανώσεις (1888-1978) με τη μεγαλύτερη επίδραση στη διάδοση της Μαγείας στο Η. Βασίλειο, στην οποία μαθήτευσε και ο σατανιστής Aleister Crowley, ο επονομαζόμενος Θηρίο! **Αναγνώριζαν σαν υπερφυσικούς Μυστικούς Ηγέτες τα πονηρά πνεύματα.** Οι ιδρυτές της William Robert Woodman, William Wynn Westcott και Samuel Liddell Mathers, ήταν Μασόνοι. Χρησιμοποιούσαν Αιγυπτιακά σύμβολα όπως και η Μασονία.

Ιησουΐτες
(παπικοί)

τ. πρόεδρος George Bush: Skull and Bones

Τάγμα του Ανατ.
αστέρα

Σήμα των
Ιλλουμινάτι

Οι αποκρυφιστικές οργανώσεις, δρώντας στο παρασκήνιο επηρεάζουν τις εξελίξεις, διαφθείροντας την έννοια του δικαίου, της ηθικής, της ευσεβείας και όλων των αξιών, χάριν του οργανωσιακού συμφέροντος, το οποίο ορκίζονται να εξυπηρετούν κατά προτεραιότητα. **Κάθε μία έχει τη δική της συμβολική «γλώσσα» συνεννόησης.** Επομένως το **«μασούσαν τις γλώσσες τους από τον πόνο»** σημαίνει και την αδυναμία έκφρασης κατά τον γνωστό σ' αυτές τρόπο. Όταν ο κόσμος ετοιμάζεται να υποδεχθεί τον τελικό Αντίχριστο, **οι περιφερειακοί αποκρυφιστές εκδιώκονται** για να δώσουν τη θέση τους στο δικό του πλέον καθεστώς.

Έτσι και ο Χίτλερ, ενώ προωθήθηκε από μάγους και αποκρυφιστές, όταν ανήλθε στην εξουσία τους καταδίωξε όλους, πλην ελαχίστων του στενού του περιβάλλοντος.

Επομένως ο θρόνος της ασεβούς εξουσίας του αντιχρίστου συστήματος του «Θηρίου», με τους ανθρώπους που παίρνουν εντολές από τα πονηρά πνεύματα και επιβάλλονται διά των διεθνών αποκρυφιστικών οργανώσεων (όπως η Μασονία), θα κτυπηθεί από την **5η πληγή**. Να σημειωθεί ότι κινήματα όπως η Γαλλική Επανάσταση, οι Ναζί και η κομμουνιστική επανάσταση υποστηρίχθηκαν από αποκρυφιστικές οργανώσεις σε συνδυασμό με μυστικές υπηρεσίες και συμφέροντα εμπλεκόμενων κρατών. Τα **«Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών»**, ασχέτως του ποιος είναι ο συντάκτης τους, προβλέπουν ότι για την άνοδο στην εξουσία του παγκόσμιου ηγέτη, που εμείς ξέρομε ότι θα είναι ο Αντίχριστος,⁶⁷ πρόκειται να διωχθούν οι ως τότε μυστικές οργανώσεις: **«Θα ψηφίσουμε νόμο διά του οποίου όλα τα αρχαία μέλη των μυστικών οργανώσεων θα οφείλουν να εγκαταλείψουν την Ευρώπη, κέντρο της Κυβερνήσεώς μας».** Λένε, ιδιαίτερα, για τους Μασόνους: **«Καταδικάζουμε εις θάνατον τους Μασόνους, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουδείς, πλην των αδελφών των, δύναται να υποπτευθεί τι, ούτε και αυτά τα ίδια τα θύματα των καταδικών μας. Αποθνήσκουν όλοι όταν τούτο είναι αναγκαίο, σαν από φυσική ασθένεια»!**⁶⁸ Είναι προφανές, ότι με μυστικές εταιρίες γύρω του, κανείς ηγέτης δεν θα αισθάνεται άνετα αν δεν προχωρήσει σε ξεκαθάρισμά τους!

Οι πληγές που χτυπούν, κάθε φορά, από μια ομάδα ανθρώπων με τα αναφερόμενα χαρακτηριστικά της «γης», της «θάλασσας» κλπ., αν και έχουν παγκόσμιες επιπτώσεις, μπορούμε να πούμε ότι έχουν και κέντρο αντίστοιχες χώρες. Έτσι **χώρες «θρόνος του θηρίου» θα είναι οι κομμουνιστικές** τον καιρό της 5ης πληγής. Αυτές έχουν την αθεϊστική ιδεολογία του **Μαρξ** ο οποίος ανήκε στο τάγμα των "Δικαίων" των Ιλλουμινάτι και η πρωτοβουλία για τη δημιουργία των καθεστώτων τους προήλθε από αποκρυφιστικές εταιρίες, μυστικές υπηρεσίες και δυτικά συμφέροντα. Η **αγία Ματρόνα της Μόσχας** πρόβλεψε την επάνοδο των κομμουνιστών στην εξουσία της Ρωσίας: **«Μετά θα γυρίσουν στη Ρωσία οι παλιοί... Και θα γίνει η κατάσταση χειρότερη από ότι ήταν πρώτα... Ωχ, πως σας λυπάμαι όλους! Μέχρι το τέλος (απ' εκεί και πέρα) έτσι θα ζήσετε».**⁶⁹

⁶⁷ Ο πρώτος ψηφισμένος παγκόσμιος ηγεμόνας, θα είναι ο αντίχριστος. Λέει ο σάρετς Λαυρέντιος: «Σήμερα ψηφίζομε - όλα εντάξει. Δεν πρόκειται ακόμη για ένα μοναδικό ηγεμόνα επί όλου του κόσμου. Αλλά αν μία ψήφος έπρεπε να ριχτεί για ένα και μοναδικό ηγεμόνα - αυτός ήδη είναι γνωστός (ο Αντίχριστος) και δεν πρέπει κανείς να τον ψηφίσει!»! https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf

⁶⁸ Διαβάστε επιλεγμένα αποσπάσματα: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/18_prwtokolla.pdf

⁶⁹ Περισσότερα από την αγία Ματρόνα: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/14_agiaMatrona.pdf

Ο τελικός Αντίχριστος, έλεγε ο π. Νικολάι Ραγκόζιν, θα παρουσιασθεί μετά την ταφή του Λένιν.⁷⁰ Θα επιδεικνύεται σαν ένα πιο εξελιγμένο είδος ανθρώπου από τους παλιούς κομμουνιστές, και θα απαιτεί τιμές Θεού!

2.05. Η έκχυση της 6ης φιάλης στον ποταμό Ευφράτη.

«Και ο έκτος (άγγελος) έχυσε τη φιάλη του πάνω στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη». Ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων ερμηνεύει: **«Λέει ότι θα ξεραθεί ο ποταμός ο μέγας ο Ευφράτης διότι, καθώς λένε κάποιοι, από ανατολικά διά του Ευφράτου θα έρθει ο Αντίχριστος, και από τη φυλή του Δαν ενός των υιών του πατριάρχη Ιακώβ».** Και είναι προφητεία του Ιακώβ, ότι από τον Δαν θα προέλθει ο Αντίχριστος, όπως έχουμε αρκετές φορές αναφέρει.⁷¹ **«Και ξεράθηκε το νερό του, για να ετοιμαστεί η οδός των βασιλέων που προέρχονται από την ανατολή του ηλίου».** Ο πατριάρχης Άνθιμος συμπληρώνει: **«Βασιλείς από ανατολών ηλίου, οι διά του Ευφράτου ερχόμενοι προς αυτόν, είναι οι σύμμαχοι και συμπράκτορες του Αντιχρίστου».** (σ. 155)

«Ο ποταμός Ευφράτης κατά θεία παραχώρηση ξεραίνεται για να τον διαβούν οι βασιλείς των εθνών, με σκοπό την μεταξύ τους και την των άλλων ανθρώπων εξολόθρευση», λέει ο άγιος Ανδρέας. Όπως είπε ο Κύριος στα Ευαγγέλια: **«Θα εγερθεί έθνος εναντίον έθνους και βασιλεία εναντίον βασιλείας»** (Ματθ. 24:7). Αυτοί θα έρθουν από τα μέρη της Ανατολής, δηλ. από τα μέρη Γωγ και Μαγώγ, όπως θα δούμε γι' αυτούς στη συνέχεια της Αποκάλυψης. (Ανδρέας). Και είναι γνωστό, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας, ότι κι ο Αντίχριστος έρχεται από τα ανατολικά μέρη της Περσικής γης, όπου βρίσκεται η φυλή του Δαν, καταγόμενος από γεννιά Εβραίων, μαζί με άλλους βασιλείς και μεγιστάνες, περνώντας τον Ευφράτη, για να φέρουν στους ανθρώπους ψυχικό και σωματικό θάνατο. (Μαυρ. σελ. 241).

«Στο Θ (9ο) κεφάλαιο αναφέρεται ότι οι κακοποιοί άγγελοι, οι δαίμονες δηλαδή, η πηγή, ο θρόνος του κακού, ευρίσκοντο στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη: ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ» (9:14), λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος. Και προσθέτει: **«Στο 14ο κεφάλαιο επίσης, όπου αναφέρεται στην συντριβή του κακού αναφέρεται η πτώση της Βαβυλώνας: ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη»** (14:8)⁷²

Η **«Βαβυλώνα η μεγάλη»** και ο **«Ευφράτης ο μέγας»** δεν πρέπει να νοούνται μόνο σαν οι συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές. Είδαμε ήδη ότι **«Μεγάλη Βαβυλώνα»** είναι η **«παγκόσμια Βαβυλώνα»**, που **«αποτελείται από όλα τα έθνη»**.⁷³ Και ειδικότερα ότι Παγκόσμια Βαβυλώνα, είναι η εποχή της **«παγκοσμιοποίησης»** που θα φέρει στο τέλος του κόσμου τον Αντίχριστο, από την επικρατούσα πνευματική κατάσταση της **«πολύθεης αθεΐας»**, κατά την έκφραση του αγίου Μαξίμου, την οποία σε άλλο εδάφιο ο Ιωάννης χαρακτηρίζει ως **«Βαβυλώνα μεγάλη, μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων της γης»**. (17:5).⁷⁴ Αυτή η χρονική περίοδος της παγκοσμιοποίησης έχει διασταυρωμένα, από την Αποκάλυψη⁷⁵ αλλά και τον άγιο Καλλίνικο της Τσερνίκα της Ρουμανίας (+1867), **αρχή το 7.500 από Αδάμ ή 1990 μ.Χ.** περίπου.⁷⁶ Θα παρεμβληθεί και θα αναχαιτίσει, εκ Θεού, τον κατήφορο προς τον (τελικό) Αντίχριστο και τη Συντέλεια, **η αναλαμπή της Ορθοδοξίας** για λίγες δεκαετίες.

⁷⁰ Το σημάδι της ταφής του Λένιν: https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin4.html

⁷¹ Κατά τους Πατέρες και τη Γένεση: **«γεννηθήτω Δάν ὄφιος ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου, καὶ πεσεῖται ὁ ἵππεύς εἰς τὰ ὀπίσω, τὴν σωτηριάν περιμένων Κυρίου».** (Γέν. 49:17).

⁷² «Η Αποκάλυψη εξηγημένη», στην 5η φιάλη, σελ. 214, 215.

⁷³ Στο Θ τεύχος σελ. 12

⁷⁴ Στο Η τεύχος σελ. 19.

⁷⁵ Γιατί η 7η αυτοκρατορία του κακού, που δείξαμε ότι είναι ο κομμουνισμός, έπεσε τότε, το 1991.

⁷⁶ Η Γέννηση του Χριστού κατά την μέτρηση της Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολης συνέβη το 5508 από Αδάμ. Τότε το 7500 αντιστοιχεί στο 1992. Δηλ. 7500=5508+1992.

Ο **Ευφράτης**, κατ' αναλογία προς τη «Βαβυλώνα τη μεγάλη», έχει ένα ευρύτερο νόημα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. Μπορεί και αυτός να θεωρηθεί «**μεγάλος**» σαν ένα στρατηγικό όριο Ανατολής - Δύσης. Μπορεί δηλ. να **εκφράζει «ένα συμβολισμό που έχει ληφθεί από τη θέση της αρχαίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας για την οποία ο Ευφράτης λειτουργούσε σαν φυσικό εμπόδιο ενάντια στις επιθέσεις των ανατολικών λαών»**, όπως λέει ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος με τον π. Σεραφείμ Ρόουζ.⁷⁷ Ο Ευφράτης είναι και για την πνευματική και ιστορική του σημασία «μεγάλος». Διότι ήταν ποταμός του Παραδείσου (Γεν. 2:14), και αναφέρεται από την εποχή των πρωτοπλάστων μέχρι την εποχή μας σαν σημαντικός παράγων ευφροσύνης, κατά το όνομά του, και ευφορίας των περιοχών που διασχίζει, συμβάλλων στην παγκόσμια ευδαιμονία. Αν ξεραθεί, τότε βέβαια η κατάσταση αλλάζει. Παύει και η ασφάλεια και η ευφροσύνη. **«Και ξεράθηκε το νερό του, για να ετοιμαστεί η οδός των βασιλέων που προέρχονται από την ανατολή του ηλίου».** (16:12).

Το ότι «ξεράθηκε το νερό» δηλώνει, λοιπόν, ότι αρχίζουν οι πόλεμοι που θα ανεβάσουν, όπως ειπώθηκε, στην εξουσία τον Αντίχριστο. Το μέγεθος αυτών των πολέμων είναι τέτοιο που απλώνεται γενική δυστυχία στη γη. Οι άνθρωποι όμως δεν μετανοούν...

Τι σημαίνει ότι ξεράθηκε ο Ευφράτης ποταμός; ρωτάει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (δεξιά). Σημαίνει ότι **εμπόδιο στο δρόμο των βασιλέων είναι ο ποταμός; «Όχι δεν θέλει αυτό να υπογραμμίσει, αλλά να επισημάνει και να υπενθυμίσει ότι οι ξηράνσεις ποταμών και θαλασσών στην Παλαιά Διαθήκη είναι έργο θαυματουργικό του Θεού. Όπως λοιπόν, μέσω των θαυματουργικών αυτών γεγονότων, (διάβασις των Εβραίων διά της Ερυθράς θαλάσσης, ξήρανση του ποταμού Ιορδάνη προς διάβασιν των Εβραίων εις την γη της Επαγγελίας), φανερώνεται η ενεργός παρουσία του Θεού, έτσι και εδώ η ξήρανση του ποταμού Ευφράτη».** **Τώρα όμως**

είναι πνευματική η επέμβαση του Θεού, και θα δούμε τι σημαίνει ο «Ευφράτης», που σαν όριο Ανατολής - Δύσης θεωρείται ότι διαρρέει την ανθρωπότητα στο μέσο της. **Δεν πρόκειται δηλ. να γίνει ένα ανάλογο θαύμα αποξήρανσης όπως τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης! Το βεβαιώνει ο άγιος Παΐσιος: «Όταν ακούσετε ότι τα νερά του Ευφράτη τα κόβουν από ψηλά οι Τούρκοι με φράγματα, και τα χρησιμοποιούν για αρδευτικά έργα, τότε να ξέρετε ότι ήδη έχουμε μπει στην ετοιμασία του μεγάλου εκείνου πολέμου... Αν περιμένουμε να σχιστεί ο Ευφράτης και να εξαφανιστεί το νερό, τότε σίγουρα θα πλανηθούμε. Γιατί αλλιώς τα εννοεί η Γραφή, και αλλιώς οι περισσότεροι τα καταλαβαίνουν»...**⁷⁸

Οι «βασιλείς» που θα περάσουν τον Ευφράτη είναι ασεβείς και εχθροί του Θεού! Γι' αυτό ο π. Χαράλαμπος λέει: **«Οι βασιλείς αυτοί δεν έχουν καμιά σχέση με τον Θεό. Είναι οπαδοί του Θηρίου, αλλά παρά ταύτα εξεγείρονται κατά θεία βουλή προκειμένου να τιμωρηθεί η "Βαβυλών η πόλη η μεγάλη", η αμαρτωλή και αποστάτης, όπως θα δούμε παρακάτω (17ο και 18ο κεφ.)».** Ο Ευφράτης δεν έχει, επομένως, μόνο τοπική γεωγραφική σημασία, αλλά πολύ ευρύτερη, γιατί τα γεγονότα αφορούν όλη την ανθρωπότητα.

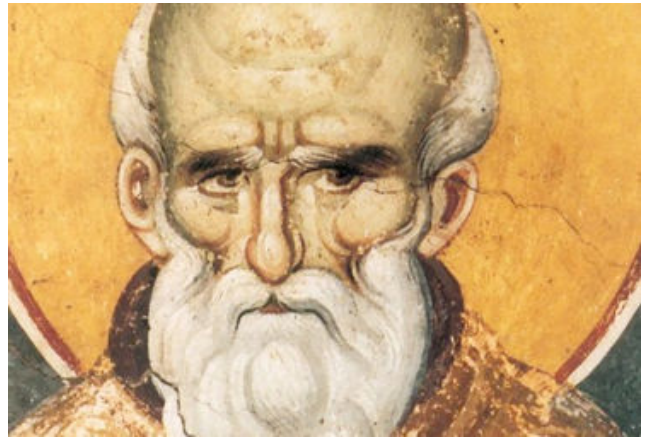
⁷⁷ «Η Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννη», εκδόσεις Μυριόβιβλος, σελ. 245.

⁷⁸ Μια μέρα του 1987 (σημειώνει ο συγγραφέας), ρώτησα τον Γέροντα, για τον μελλοντικό παγκόσμιο πόλεμο, τον **Αρμαγεδόνα**, που αναφέρεται στην Αποκάλυψη. «Μαρτυρίες Προσκυνητών», Θεσσαλονίκη 2003, Ζουρνατζόγλου Νικόλαος, επισμηναγός.

2.06. Τι είναι πνευματικά ο ποταμός στο μέσο της πόλης.

Από τις αισθήσεις γεννιέται μια ροή γνώσεων του υλικού κόσμου, η οποία αποτελεί τον ποταμό που διασχίζει στη μέση την πόλη της ψυχής επειδή είναι, όπως εξηγεί ο άγιος Μάξιμος, **«το μεταίχμιο των δύο άκρων, δηλ. του νού και της αίσθησης»**.⁷⁹

Ο τρόπος που λειτουργεί ένα σύνολο ψυχών, όπως μια μικρή κοινωνία, μία χώρα ή και η οικουμένη ολόκληρη, είναι ανάλογος με τον τρόπο λειτουργίας μιας εξ αυτών, διότι οι ψυχές κατά την ουσία τους είναι ίδιες, διαφέροντας μόνο στη χάρη του Θεού την εξαρτώμενη από την προαίρεση των ανθρώπων, που είναι γνωστή στον Θεό. Γι' αυτό ο άγιος Μάξιμος λαμβάνει από τη Γραφή την ψυχή ως πόλη, και τον βασιλιά Εζεκία⁸⁰ σαν φιλόσοφο και πρακτικό νου, που ελέγχει τα νοήματα και τις φαντασίες από τα διάφορα είδη των αισθητών που διά των αισθήσεων μπαίνουν στην ψυχή. Στη συνέχεια, εξετάζουμε την ψυχή σε σχέση με το θέμα (της Αποκάλυψης) που μας ενδιαφέρει.

Κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, όταν ο νους είναι διακριτικός σαν άλλος Εζεκίας, τότε με την άφθονη χάρη του Θεού που έχει, και γι' αυτό **«το όνομά του εξηγείται "θεία δύναμη" και βασιλεύει στην Ιερουσαλήμ δηλ. την ψυχή»** που όλες οι δυνάμεις της ειρηνεύουν επειδή είναι απαλλαγμένη από πάθη, μπορεί να δει τι ωφελεί και τι όχι από τον ποταμό των γνώσεων που μπαίνει διά των αισθήσεων, χωρίς να παρασύρεται απ' αυτές. Όταν βλέπει το πλησίασμα του διαβόλου, σαν άλλου Σενναχειρίμ, τότε φροντίζει να ασφαλίσει τον εαυτόν του και όλους όσους εξουσιάζει. Επειδή ο διάβολος προσπαθεί να πάρει τον έλεγχο της ψυχής μέσω των αισθητών που αυξάνουν την εμπάθεια και κάνουν τους ανθρώπους να ξεχάσουν το Θεό, γι' αυτό **χρειάζεται κάθε διακριτικός νους να περιορίζει ή και να σταματά τελείως αυτόν τον ποταμό των εμπαθών νοημάτων**. Η τελική νίκη κατά των παθών και του διαβόλου επιτυγχάνεται πάντα με τη βοήθεια του Θεού με τη χρησιμοποίηση του νοερού της ψυχής, του αποκλεισμένου από τις φαντασίες των αισθητών, σε μνήμη Θεού, προσευχή και δοξολογία.

Έτσι έχουμε δύο αντίθετες προσπάθειες. 1ον. Από τη μεριά των διακριτικών πιστών **ξεραίνεται ο ποταμός των αισθητών** και αξιοποιείται στο έπακρο η δύναμη του νου να ενώνεται με τον Θεό διά της καθαρής, χωρίς φαντασίες, προσευχής. Και 2ον από τη μεριά του διαβόλου γίνεται προσπάθεια μέσω πλημμύρας ενηδόνων αισθητών και των φαντασιών τους, διά της αχρησίας, να **ξεραθεί η ζωντανή σχέση της ψυχής με τον Θεό** και να παύσουν τα θείανάματα των ευλογιών προς αυτήν, ώστε να προσκολληθεί όλη στον πονηρό διά των παθών. Επειδή λοιπόν ξεραίνει τις καρδιές εκείνων που τον ανέχονται, διότι τις χωρίζει από την πηγαία χάρη των αγίων λογισμών και πνευματικών καταστάσεων, λέγεται, κατά τον άγιο Μάξιμο και **πειρασμός ξηρασίας ο διάβολος**.⁸¹

Η Γραφή μας πληροφορεί ότι ακόμα και στον Παράδεισο διεϊσδυσσε ο διάβολος, κατά παραχώρηση Θεού, και ενώ όλα τα αισθητά εκεί ήταν άκακα και η ψυχή των πρωτοπλάστων απαθής, ο διάβολος κατάφερε με τη φαντασία της ισοθεΐας (**«ἔσσεσθε ὡς θεοί»**, Γεν. 3:5) που την προσάρμοσε στον καρπό του δένδρου της γνώσης καλού και κακού να τους εξαπατήσει. Μετά την παράβαση ο Αδάμ και οι απόγονοί του δοκίμαζαν πλέον βιωματικά το καλό και το κακό,

⁷⁹ Αναλυτικότερα για τις ψυχές θυμηθείτε χρήσιμες έννοιες στο επισυναπτόμενο παράρτημα.

⁸⁰ Εζεκίας, ευσεβής βασιλεύς του Ιούδα με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ. Από το Β΄ Παραλειπομένων κεφ. 32ο.

⁸¹ «Προς Θαλάσσιον - Ερωτήσεις Α-ΝΓ», εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς» 1992, ερώτ. ΜΘ. Βλ. σελ. 351,14.

επειδή οι ίδιοι επέλεξαν **«τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν»**. (Γεν. 2:17). Ο φιλόανθρωπος Θεός αποφάσισε τότε **να παιδευτεῖ ἡ σάρκα «για να σωθεῖ το πνεῦμα την ημέρα του Κυρίου»**, κατά την έκφραση του αποστόλου.⁸² Εισήλθε ἔτσι ο θάνατος, οι ασθένειες, και το **«ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου»...** (Γεν. 3:17).

Αν αυτά συνέβησαν στον Παράδεισο, δεν είναι επόμενο τώρα ἡ ἀνθρωπότητα να δοκιμάζεται σκληρότερα; Και ὅταν αὐτὴ αποφασίζει, παρασυρόμενη ἀπὸ τον διάβολο, να δοκιμάσει τα πονηρότερα, τότε **πάλι ο Θεός επεμβαίνει διακριτικά και επιφέρει νέες σωματικές παιδεύσεις** που περιγράφονται αναλυτικά στις «σφραγίδες» τῆς Ἀποκάλυψης, στις «σάλπιγγες» και στις εξεταζόμενες τώρα «πληγές».

Ἡ ἀρχαία Βαβυλώνα που διαρρεόταν ἀπὸ τον Ευφράτη εἶναι τύπος των ἀνθρωπίνων κοινωνιών στις οποίες ρέει ἀνεξέλεγκτα ἡ ἐμπαθὴς κατὰ το πλείστον γνώση των αισθητῶν και των φαντασιῶν τους. Γι' αὐτὸ και ἀπὸ το ὄνομά τῆς, ἡ ἐπικρατοῦσα ἐκεῖ πνευματικὴ κατάσταση εἶναι ἡ **σύγχυσις**. Ἐτσι ἐνῶ ο Ευφράτης στον Παράδεισο ἦταν πηγὴ μόνο ευλογιῶν,⁸³ στη Βαβυλώνα δεν διατηρεῖ το ἴδιο καλὸ νόημα. Για τον παλιὸ Ἰσραὴλ, που εἶναι τύπος τῆς Ἐκκλησίας, **τα κακά ἐπέρχονταν ἀπὸ τον Ευφράτη**, ὅπως ἐξηγεῖ ο ἱερός Χρυσόστομος στον Ἱερεμία.⁸⁴ Και καθὼς λέει ο Ὠριγένης, **«ο ἀμαρτάνων (ἀμετανόητα) ἀποβάλλεται ἀπὸ την οσφύ του Θεοῦ και ἀφοῦ ἐκβληθεῖ ἐξω, ρίπτεται στον ποταμὸ τον Ευφράτη για να φονευθεῖ ἐκεῖ, τον ποταμὸ τῆς Μεσοποταμίας ὅπου κατοικοῦν ο Ἀσσύριοι, ἐχθροὶ (ψυχικά και σωματικά) του Ἰσραὴλ, και ὅπου εἶναι οἱ (σε πνευματικὴ σύγχυσις) Βαβυλώνιοι»**. (Ὁμ. 11η στον Ἱερεμία).

Και μόνο το πέρασμα του Ευφράτη που ἐγίνε ἀπὸ τον **Ἄβραμ**, για να ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τις κακοδοξίες των συμπατριωτῶν του, του ἔδωσε το τιμητικὸ αὐτὸ ὄνομα⁸⁵ που σημαίνει **περάτης**, ἴδιο με αὐτὸ που ἔλαβαν και ἔκτοτε ἀποκαλοῦνται **Εβραῖοι (περάτες)** ὅσοι πέρασαν τὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα ἀπομακρυνθέντες ἀπὸ τις κακοδοξίες του Φαραῶ. Τώρα, που ἡ Συντέλεια εἶναι κοντά, ετοιμάζονται να περάσουν τον Ευφράτη ἀντίχριστοι και ὄχι ευσεβεῖς.

Στα ἔσχατα, που ἤδη ξεκίνησαν, ἡ Βαβυλώνα γίνεται, ὅπως ἔχομε πει, ἡ **«Βαβυλώνα ἡ Μεγάλῃ» τῆς παγκοσμιοποίησης**, στην οποία οἱ χωρὶς διάκριση ἀνθρωποὶ χειρίζονται πλέον πολὺ πλουσιότερες πληροφορίες των αισθητῶν, υποβοηθούμενες ἀπὸ τὴ σύγχρονη τεχνολογία. Ἀλλὰ εἶδαμε ὅτι ο νους τους ἤδη ἀπὸ τὴν 4η σάλπιγγα, σκοτίσθηκε κατὰ το 1/3ο για να μη βλέπει καθαρά τὴν παρουσία του Θεοῦ και του πνευματικοῦ κόσμου. Για το λόγο αὐτὸ **μετὰ τις πρώτες 6 «σάλπιγγες», και το μικρὸ σχετικὸ διάλειμμα τῆς ἀναλαμπῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀρχίζουν οἱ «πληγές»**. Αὐτὲς βλάπτουν τους ἀσεβεῖς στα ἱκανοποιούντα το σῶμα, για να ἐμποδίσουν, ἀκριβῶς, τον διάβολο να χρησιμοποῖήσει τα υλικά με τις φαντασίες τους, για τὴν εξαπάτησή τους.

⁸² 1η Κορ. 5:5. Βλ. και σχόλια στον ἅγιο Μάξιμο, σελ. 351, το 12.

⁸³ Ο ἅγιος Ἐπιφάνιος σε ομιλία του στην εορτὴ των Βαΐων, θεωρεῖ τους 4 ποταμοὺς του Παραδείσου τύπους των 4 ευαγγελιστῶν του «Παραδείσου τῆς Ἐκκλησίας»: «...Σ' αὐτὴν εἶναι ἡ ἀένναος πηγὴ (ο Χριστός): σ' αὐτὴν ὄχι ο Φυσῶν, ο Γεῶν, ο Τίγρις, ο Ευφράτης, ἀλλὰ ο Ματθαῖος, ο Μάρκος, ο Λουκάς και ο Ἰωάννης, οἱ ποτίζοντες τῆς Ἐκκλησίας του Χριστοῦ τον Παράδεισο». (MPG 43:432).

⁸⁴ Λέει ο Θεός στον προφήτη να λάβει ζῶνη λινὴ και να βαδίσει στον Ευφράτη: «Τὸν δὲ προφήτην εἰς τύπον λαμβάνει τοῦ Θεοῦ. Τὸ δὲ περιζῶμα, εἰς τύπον τοῦ λαοῦ... Λάβε τὸ περιζῶμα, και βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην. Τίνος ἔνεκεν ἐν τῷ Εὐφράτη, και βαδίζειν τοσαύτην ὁδὸν ἐπέτρεψεν; ὁ γὰρ Ἰορδάνης ποταμὸς οὐχὶ πλησίον ἦν; ἀλλ' ἵνα δείξῃ πόθεν ἔπεισι τὰ κακά, και τίνος ἔνεκεν, και πολλὰς ἀφήσιν ἡμέρας». (MPG 64:885).

⁸⁵ Κατὰ τον Χρυσόστομο: «Ἐπειδὴ γὰρ περᾶν ἔμελλε τὸν Εὐφράτην, και ἐπὶ τὴν Παλαιστίνην ἔρχεσθαι, διὰ τοῦτο και Ἄβραμ ἐκαλεῖτο... Και ἄνωθεν (ἐκ Θεοῦ) και ἐξ ἀρχῆς οἱ γονεῖς τὸ ὄνομα αὐτῷ ἐπέθεσαν». (MPG 53:326).

Η ίαση όμως των ψυχών δεν γίνεται με τιμωρίες. Αυτές είναι μόνο επιβοηθητικές για να οδηγήσουν τους ανθρώπους καλής θέλησης στον Θεό διά της μετανοίας.

Οι άνθρωποι, γενικά, μας λέει η Αποκάλυψη δεν μετανοούν. Έτσι παίρνει μεγαλύτερη εξουσία ο διάβολος και ξεραίνει τελείως τις καρδιές τους από τα θεία λόγια και νοήματα. Ο μακαριστός γέροντας Λαυρέντιος του Τσερνίκωφ (+1950) έλεγε:

Πριν από καιρό ένα τραπεζάκι χρησιμοποιούταν συνήθως, για μελέτη ιερών βιβλίων, στη γωνιά όπου ήταν οι άγιες εικόνες. Μετά, εντούτοις, ο χώρος καταλαμβάνεται από όργανα παραπλάνησης για την εξαπάτηση των ανθρώπων. Πολλοί που έχουν απομακρυνθεί από την Αλήθεια θα λένε: «Χρειάζεται να παρακολουθούμε τα νέα! Και θα συμβεί, στα νέα ο Αντίχριστος να εμφανισθεί, και θα τον αποδεχτούν»!!! (από την τηλεόραση & το διαδίκτυο)... «Μακάριος και τρισμακάριος ο άνθρωπος που δεν θα δει το Θεομίσητο πρόσωπο του Αντιχρίστου και δεν θα ακούσει τα βλάσφημα λόγια του, που θα υπόσχονται κάθε γήινη ευλογία. Αυτοί που θα τον ακούσουν, θα πεισθούν και θα τρέξουν να τον υπηρετήσουν. Και θα τιμωρηθούν μαζί με αυτόν, τόσο, όσο διαρκεί η αιωνιότης. Θα καίγονται στην αιωνιότητα»!⁸⁶

Οι «πληγές» ταλαιπωρούν αλλά δεν βλάπτουν τους πιστούς των εσχάτων καιρών. Τους ανεβάζουν πνευματικά και τους ενισχύουν σωματικά, ενώ τους ωθούν να φύγουν από τα μέρη που θα ελέγχονται από τους υπό σφράγιση αντιχρίστους, που θα καταστραφούν. Επειδή οι πιστοί είναι δεκτικοί στη θεία χάρη, έχοντας φροντίσει με επιμέλεια γι' αυτό και έχοντας ασφαλισθεί από τις απατηλές φαντασίες του Αντιχρίστου και από τα μέσα προβολής τους, **πολλοί θα αναδειχθούν μάρτυρες.**

Βάσει όσων είπαμε αντιλαμβανόμαστε ότι είναι πολύ σημαντικό το νόημα του εδαφίου: **«Και ο έκτος (άγγελος) έχυσε τη φιάλη του πάνω στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη. Και ξεράθηκε το νερό του»...** Και η ξηρασία του «Ευφράτη» τόσο υλικά, όσο και πνευματικά (των ψυχών της ανθρωπότητας) γίνεται: **«για να ετοιμαστεί η οδός των βασιλέων που προέρχονται από την ανατολή του ήλιου».** (16:12). Το «για να ετοιμασθεί» δεν σημαίνει ότι οι άγγελοι επιδιώκουν την έλευση του Αντιχρίστου διά της πληγής της ξήρανσης, αλλά αίτιοι είναι οι άνθρωποι που ενώ δεν επιζητούν τη χάρη του Θεού, αρέσκονται στις βλάσφημες ιδεολογίες και απατηλές φαντασιώσεις των αντιχρίστων δυνάμεων. Οι άγιοι άγγελοι χτυπούν με πληγές το **«Θηρίο» δηλ. τα οργανωμένα συστήματα των ασεβών πάνω στη γη,** για να μη μπορέσει ο διάβολος να επικρατήσει πλήρως διά του Αντιχρίστου, αλλά να μείνουν ως τη Συντέλεια οι πιστοί που θα τον ελέγξουν, και εξ αυτών να αναδειχθούν νέοι μάρτυρες.

Προετοιμάζεται ένας πολύ μεγάλος πόλεμος που θα φέρει στην εξουσία τον Αντίχριστο. Πρόκειται για διπλό πόλεμο. Ένα στο πνευματικό πεδίο και ένα στο υλικό, που είναι εικόνα του πνευματικού. **Ο Αρμαγεδών, η μάχη του «Θηρίου» κατά της Εκκλησίας, είναι κυρίως πνευματικός.** Μεγιστοποιείται επί Αντιχρίστου αλλά ξεκινάει νωρίτερα.

Όπως έλεγε η Ρωσίδα γερόντισσα Μακαρία (+1993): **«Θα φτιάξουν λίστες με αυτούς που πηγαίνουν στην εκκλησία. Θα υποστείτε διωγμούς επειδή προσεύχεστε στον Θεό. Θα πρέπει να προσεύχεστε έτσι ώστε να μην το ξέρει κανένας(!) Να προσεύχεσθε σιωπηλά. Θα παρακολουθούν τους ανθρώπους και θα τους συλλαμβάνουν. Πρώτα θα απομακρύνουν τα βιβλία και μετά τις εικόνες. Τις εικόνες θα τις κατασχέσουν»...**⁸⁷

⁸⁶ Περισσότερα: https://www.imdle.org/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf (σελ. 207)

⁸⁷ Προφητείες της οσίας γερόντισσας Μακαρίας (1926-1993): https://www.imdle.org/diaf/2012/g_Makaria.html

2.07. Η ακάθαρτη τριάδα του κακού (αντι-Τριάδα). «Και είδα να βγαίνουν από το στόμα του δράκοντα (Σατανά) και από το στόμα του θηρίου (Αντιχρίστου) και από το στόμα του ψευδοπροφήτη τρία πνεύματα ακάθαρτα σαν βάτραχοι». Ο πατρ. Άνθιμος σχολιάζει: «**Δράκων είναι ο πονηρός διάβολος** διά το σκολιόν και στρεβλόν των κινήματων και στραγγαλιώδες των δογμάτων αυτού. **Θηρίο είναι ο Αντίχριστος**, διά το άγριο και ανήμερο. **Ψευδοπροφήτης είναι ο με μανία και ενθουσιασμό αυτοαποκαλούμενος προφήτης**, και ψευδή λέγων. Τα ακάθαρτα πνεύματα τα εκ των στομάτων αυτών είναι τα βλάσφημα και ασεβή ρήματα. **Τρία είναι, διότι βλασφημούν την υπερουσίον και υπέρθεον Τριάδα**. Φάνηκαν όμοια με βατράχους, διότι δεν αποτείνουν καλούς λόγους και υμνωδίες προς τον Θεό, αλλά ταραγμένα και συγκεχυμένα λόγια, όπως άσημες είναι οι φωνές των βατράχων των λασπωμένων που βρίσκονται μέσα στο βόρβορο». (σελ. 156).

Σε συμφωνία με τον Άνθιμο, οι Καππαδόκες Ανδρέας και Αρέθας λένε: «Τα τρία ακάθαρτα πνεύματα βγαίνουν από τα στόματα του Δράκοντα, του Θηρίου και του Ψευδοπροφήτη. **Αυτοί οι τρεις έχουν ξεχωριστό πρόσωπο** και ο δράκων είναι ο διάβολος, το θηρίο είναι ο Αντίχριστος, και ο ψευδοπροφήτης είναι άλλο πρόσωπο κοντά στον Αντίχριστο (ο υπασπιστής του, που είδαμε στα προηγούμενα)»... Και ο Ανδρέας προσθέτει: «Μοιάζουν με βατράχους γιατί οι πονηρές δυνάμεις φέρουν δηλητήριο, και βόρβορο και ακαθαρσία και παρασύρουν στις γήινες ηδονές». (Μαυρ. σ. 242).

Ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος τονίζει: «**Βλέπουμε εδώ την παρουσία του σατανικού τριπτύχου, της σατανικής τριάδος με τον δράκοντα, το θηρίο και τον ψευδοπροφήτη...** Στη βαθύτερη έννοια όμως τα τρία αυτά πονηρά πνεύματα συμβολίζουν τους αμοιβαίους κακεντρεχείς λόγους των απίστων βασιλέων, των οπαδών του Αντιχρίστου κατά το τέλος του κόσμου, εναντίον των πιστών. Η χρησιμοποιούμενη εδώ εικόνα των βατράχων θέλει να φανερώσει ότι, όπως οι βάτραχοι είναι βρωμεροί (γιατί ζουν στη λάσπη), φλύαροι και εύθικτοι, έτσι και οι αρχηγοί του κακού έχουν αμοιβαίες υποψίες, βορβορώδη υπόβαθρο σκοτεινών επιθυμιών και **"λαλιστάτην ματαιοδοξίαν"**, όπως λέγει ο ιερός Αυγουστίνος».

Λέει επίσης ο π. Χαράλαμπος: «Ο Σατανάς εκμεταλλεζόμενος τις ευαισθησίες (μάλλον τα πάθη) των υποχειρίων του βασιλέων, θα συγκεντρώσει όλους αυτούς τους βασιλείς, και όχι μονάχα τους "από ανατολής ηλίου", και θα τους ανάψει το μένος του αλληλοσπαραγμού και το μένος εναντίον του λαού του Θεού. **Όλοι αυτοί οι βασιλείς (ηγέτες από όλο τον κόσμο) παρίστανται εδώ σαν όργανα του δράκοντος Αντιχρίστου και εχθροί του Χριστού**. Τους βλέπει ο ιερός συγγραφέας συγκεντρωμένους και υπεξουσίους του Σατανά, έτοιμους για τη μεγάλη μάχη, το μεγάλο πόλεμο. **Είναι συγκεντρωμένοι για τον πόλεμο του Αρμαγεδώνας**, όπως θα εξηγήσουμε πιο κάτω, στον οποίο τους αναμένει η συντριβή»...⁸⁸

Ενώ, προηγουμένως, δρούσαν οι αποκρυφιστικές οργανώσεις, για να εγκαταστήσουν τους κατά τόπους ασεβείς ηγεμόνες, τώρα ο Αντίχριστος εφαρμόζει άλλη μέθοδο για να αναδειχθεί παγκόσμιος ηγέτης. Θέλοντας να φανεί ανώτερος των ήδη αποτυχημένων, μετά και την 5η πληγή, αλλά φιλικών στο πνεύμα του ηγεμόνων, χρησιμοποιεί υπουλότερο τρόπο, **κάνοντας φανερή πλέον την προβολή του μέσω των ικανότερων στην εξαπάτηση ακαθάρτων πονηρών πνευμάτων**, εξερχομένων από τον ίδιο, από τον Σατανά και από τον Ψευδοπροφήτη. Λέει ο άγιος Κύριλλος: «**Αυτό αινιπτόμενος (λέγει ο Παύλος), ότι ο Σατανάς χρησιμοποιεί εκείνον (τον Αντίχριστο) σαν όργανο, ενεργών δι' αυτού αυτοπροσώπως**. **Επειδή, λοιπόν, γνωρίζει ότι δεν πρόκειται να υπάρξει άνεση γι' αυτόν στην Κρίση, όχι πλέον διά των υπηρετών του, ως συνήθως, αλλά ο ίδιος (αφ' εαυτού) στο εξής πολεμάει φανερότερα**. (Κατήχηση 15η, κεφ. 14ο). Επειδή επαγγέλλεται ένα κόσμο γεμάτο απολαύσεις και, αυτό φαίνεται αδύνατο μετά τις προηγούμενες πληγές, για να βεβαιώσει τον λόγο του κάνει

⁸⁸ Πάντα από: «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», έκδοση Ορθοδόξου Τύπου 1993. Έκτη φιάλη, σελ. 219-220.

ψευτοθαύματα..! «Το να ειπεί ο απόστολος περί του Αντιχρίστου, ότι (θα εξαπατά) με κάθε σημείο (θαύμα) και δυνάμεις πλάνης, είναι προφανές ότι **και νεκρό θα δείξει να εγείρεται, όχι αληθινά, αλλά κατά φαντασίαν**», λέει ο **Μέγας Αθανάσιος**. (MPG 28:665). Και ο **άγιος Εφραίμ ο Σύρος** στο περί Αντιχρίστου λέει: «**Μέγας είναι ο αγών, αδελφοί, μάλιστα δὲ εἰς τους πιστούς, κατά τους καιρούς εκείνους, όταν γίνονται σημεία και τέρατα υπ' αυτού του Δράκοντος με πολλή εξουσία. **Άλλοτε πάλι δείχνει τον εαυτό του ως Θεόν διά φοβερών φαντασμάτων, και ἵπταται εἰς τον αέρα, και πάντες οι δαίμονες σηκώνονται εἰς τον αέρα, ως ἄγγελοι, ἔμπροσθεν του τυράννου, διότι φωνάζει μετά δυνάμεως, αλλάζοντας μορφάς, και εκφοβίζων καθ' υπερβολὴν ἅπαντας τους ανθρώπους****».

Το ίδιο το κείμενο της Αποκάλυψης επεξηγεί ότι τα «ακάθαρτα πνεύματα» δεν είναι απλώς λόγια ακάθαρτα, αλλά είναι δαιμόνια που ετοιμάζουν τους αντιχρίστους άρχοντες, να ενώσουν τις δυνάμεις τους κατά της Εκκλησίας (αυξάνοντας τους διωγμούς) και κατά της κεφαλής της, του Χριστού, που ξέρουν ότι θα έρθει (να κάνει την Κρίση ζώντων και νεκρών): **«Εἶναι δηλαδή πνεύματα δαιμονίων που κάνουν (ψευτο) θαύματα, που στέλνονται στους βασιλιάδες της οικουμένης ὅλης, για να τους συνάξουν στον πόλεμο της ημέρας εκείνης της μεγάλης (της 2ας Παρουσίας) του Θεού του Παντοκράτορα**». (16:14).

«Μας μιλάει για τον πόλεμο **της ημέρας εκείνης της μεγάλης**. "Ημέρα εκείνη" και "ημέρα μεγάλη" χαρακτηρίζεται από τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης ο χρόνος της Δευτέρας Παρουσίας, της Παγκοσμίου Κρίσεως και του (φανερού) θριάμβου του Θεού (και επί της γης)», λέει ο π. Χαράλαμπος. Και ιδού: **«...μεγάλη η ημέρα Κυρίου, υπερβολικά ένδοξη, και ποιος θα βρεθεί ικανός κατ' αυτήν»;** (Ιωήλ 2:11). Επίσης: **«Εγγύς η ημέρα Κυρίου η μεγάλη, εγγύς (κοντινή) και έρχεται εξαιρετικά γρήγορα**». (Σοφονίας 1:14). Ο (εμφανής πλέον) θρίαμβος του Θεού χαρακτηρίζεται επίσης και ως **ημέρα Κυρίου και ως ημέρα Θεού** σε αντίστοιχες επιστολές των αποστόλων Παύλου και Πέτρου», συμπληρώνει ο π. Χαράλαμπος.

Οι άνθρωποι με το χοϊκό φρόνημα, που στο τέλος του κόσμου θα είναι οι περισσότεροι, δεν γνωρίζουν ότι **πλησίασε πια η 2α Παρουσία του Κυρίου**, αλλά ο Σατανάς το γνωρίζει καλά και γι' αυτό καταλαμβάνει την ψυχή του Αντιχρίστου και στέλνει πνεύματα πλάνης που κάνουν ψευτοθαύματα στους τότε ηγεμόνες, για να συστρατευθούν όλοι μαζί, σε ένα απεγνωσμένο πόλεμο εναντίον του Κ. Ιησού Χριστού, ο οποίος προειδοποιεί: **«Ιδού, έρχομαι (σχεδόν απαρατήρητα και απροειδοποίητα) σαν κλέφτης. Μακάριος είναι αυτός που βρίσκεται διαρκώς σε ετοιμότητα και διατηρεί τα ρούχα του, για να μην περπατά γυμνός και βλέπουν την ασχήμια του**». (16:15).

Ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος λέει σχετικά: «**Βοά και ο μακάριος Πέτρος, ο κορυφαίος των Αποστόλων περί της ημέρας εκείνης (της 2ας Παρουσίας του Κυρίου) λέγων: η ημέρα Κυρίου, ως κλέπτης μέσα στη νύχτα, έτσι έρχεται**. Κατά την οποία οι ουρανοί καιόμενοι με φωτιά θα διαλυθούν και τα στοιχεία με την καύση θα τακούν (λιώσουν, φτιάχνοντας το πύρινο ποτάμι των αγιογραφιών). Και τι λέω περί προφητών και αποστόλων; Αυτός ο Δεσπότης και Κύριός μας, περί της ημέρας εκείνης προείπε, λέγων: **Βλέπετε να μη βαρυνθούν οι καρδιές σας με κραιπάλη και μέθη και μέριμνες βιωτικές και έρθει αιφνιδιαστικά εναντίον σας η ημέρα εκείνη. Διότι σαν παγίδα θα επέλθει στους κατοικούντες πάνω σε ὅλη τη γη**. Να είστε, λοιπόν, σε εγρήγορση, διότι **την ώρα που δεν περιμένετε ο Υἱός του ανθρώπου έρχεται**».⁸⁹

«Το να γρηγορεί κανείς και να φυλάει τα ρούχα του σημαίνει να βρίσκεται σε επαγρύπνηση με αγαθές πράξεις», λέει ο Ανδρέας. **«Αυτές οι αγαθές πράξεις και αρετές είναι τα ἱμάτια των αγίων**. Εκείνος που τα ξεντύνεται και τα στερείται είναι γυμνός και λερωμένος, ντρέπεται για τη γυμνότητά του και κρίνεται ανάξιος του θείου γάμου (Ματθ. 22:11), όπως λέει στο Ευαγγέλιο», συμπληρώνουν οι Ανδρέας και Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 243).

⁸⁹ «Λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», Θεσσαλονίκη 1992, Το περιβόλι της Παναγίας.

«Και τους σύναξε στον τόπο που καλείται εβραϊκά Αρμαγεδών (και ελληνικά σημαίνει διακοπή)». (16:16). Ο μακαριστός καθηγητής Παναγιώτης Τρεμπέλας λέει σε σχόλιό του:⁹⁰ **«Κατά την έκτη φιάλη συνάγονται οι λαοί εις πόλεμον στον Αρμαγεδώνα, ήτοι εις το όρος Μαγεδών, το εν Γαλιλαία όρος Κάρμηλον, εις τους ανατολικούς πρόποδας του οποίου έκειτο η Μαγεδδών, όπου ο Ηλίας είχε κατασφάζει τους ιερείς της αισχύνης και αποτελεί κλασσικό πεδίο αιματηρών μαχών εν τη Βίβλω. Τόπος συμβολικός σημαίνων τα πεδία των εκάστοτε καταστρεπτικών πολέμων, οίτινες δια μέσου των αιώνων ερημούν την ανθρωπότητα και καταλήγουν εις την τελική σύρραξη, εις την οποία θα επακολουθήσει η πτώση μεν της συμβολικής Βαβυλώνας, την οποίαν εξεικονίζει η Ρώμη, η επικράτηση δε της βασιλείας του Χριστού».**

Οι Ανδρέας και Αρέθας επισημαίνουν ότι **«Αρμαγεδών»** μεταφράζεται στα ελληνικά **«Διακοπή»**. Επί πλέον ο Αρέθας λέει: **«Εδώ τόπος σημαίνει καιρός. Κατ' αυτόν τον καιρό, όσοι κατελήφθησαν και απατήθηκαν από τα πονηρά πνεύματα θα φθάσουν στην διακοπή. Διότι αυτό σημαίνει στα ελληνικά μεταφρασμένη η λέξη Αρμαγεδών. Και τι είναι αυτή η διακοπή; Είναι η αφαίρεση του θείου χαρίσματος, το οποίο σε κάθε άνθρωπο, και σε όλη του την παρούσα ζωή, οπωσδήποτε είναι μαζί του και τον ενθαρρύνει να εκλέγει τα αγαθά. Και επειδή όταν φτάσει η "από των τωρινών μετάβαση στα όντως αληθινά και αιώνια" κατά την ώρα του θανάτου, σ' αυτούς που θα βρεθεί το θείο χάρισμα αργό, θα αφαιρεθεί...»**⁹¹ Την αφαίρεση προξενεί η νωθρότητα και οκνηρότητα, όπως λέει το Ευαγγέλιο (Μαθ. 24:51)».⁹²

Η «διακοπή» γίνεται την ώρα του θανάτου και επισφραγίζεται οριστικά την **«ημέρα τη μεγάλη»** της τελικής Κρίσης. Η Κρίση θα γίνει κατά τη 2α Παρουσία αμέσως μετά τη βασιλεία του Αντιχρίστου. Είδαμε, όμως, ότι **ο Αντίχριστος προλαβαίνει και σφραγίζει τους δικούς του** (13:16), για να μην υπάρχει πλέον σ' αυτούς μετάνοια και σωτηρία, πράγμα που επιφέρει ενωρίτερα τον χωρισμό της ψυχής από τον Θεό δηλ. την διακοπή σ' αυτήν των θείων χαρισμάτων. **Οι πόλεμοι για να ανέβει στην παγκόσμια εξουσία ο Αντίχριστος ολοκληρώνονται με το μαζικό σφράγισμα, αποτελώντας έτσι ένα διπλό Αρμαγεδώνα, εξόντωσης ψυχών και σωμάτων! Το κέντρο αυτών των πολέμων είναι η πεδιάδα Μεγιδώ, κοντά στην Ιερουσαλήμ, την «πόλη τη μεγάλη» που θα γίνει έδρα του Αντιχρίστου, από την οποία θα αρχίσει το σφράγισμα, αλλά και ο διωγμός των Χριστιανών με πρώτους τους δύο προφήτες Ηλία και Ενώχ.**

Έλεγε σχετικά ο σάρετς Λαυρέντιος του Τσερνίκωφ (+1950), που το σκήνωμά του είναι άφθορο: **«...Θα απεχθάνεται (ο Αντίχριστος) τους Χριστιανούς. Θα σφραγίσει όλους τους ανθρώπους του με ένα σημάδι. Θα ξεκινήσει την τελική καταδίωξη των Χριστιανών που αρνούνται να λάβουν το σημείο του Σατανά. Η καταδίωξη θα ξεκινήσει άμεσα από το έδαφος της Ιερουσαλήμ, και κατόπιν θα επεκταθεί παντού σ' όλο τον κόσμο. Αίμα θα χύνεται στο όνομα του Λυτρωτού Κυρίου Ιησού Χριστού».**⁹³

Επειδή είναι ως θρόνος⁹⁴ του Κυρίου πάνω στη Γη ο Πανάγιος Τάφος και τα άλλα άγια προσκυνήματα στην Ιερουσαλήμ, γι' αυτό χρειάζεται να κρυφθεί η χάρη του Θεού από αυτά,⁹⁵ για να έρθει ο Αντίχριστος και να στήσει εκεί τον δικό του θρόνο. Αυτό μπορεί και εξωτερικά να

⁹⁰ «Η Καινή Διαθήκη, μετά συντόμου ερμηνείας» υπό Π. Ν. Τρεμπέλα, ο ΣΩΤΗΡ, 2009, σελ. 1018.

⁹¹ Θα **«διχοτομήσει»** λέει, δηλ. από την ψυχή θα αφαιρέσει το χάρισμα, και το (άχαρο πλέον) μέρος της ψυχής του «θα θέσει μετά των υποκριτών»: **«ήξει ο Κύριος του δούλου εκείνου εν ημέρα η ου προσδοκά και εν ώρα η ου γινώσκει και διχοτομήσει αυτόν, και το μέρος αυτού μετά των υποκριτών θήσει. Εκεί είναι ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων».** (Μαθ. 24:50,51).

⁹² Από το βιβλίο του κ. Μαυρομάτη, με μικρή προσαρμογή γλωσσική, σελ. 243.

⁹³ Επίτομος υπό ΛΜΔ, σελ. 208, με πληροφορίες από ρωσικά sites.

⁹⁴ Υλικός, διότι έμψυχος θρόνος του Κυρίου στη γη είναι οι διαβιούντες άγιοι, και πολλοί τότε θα μαρτυρήσουν.

⁹⁵ Διότι δεν μπορεί ο θρόνος του Χριστού να είναι δίπλα στον θρόνο του Αντιχρίστου! Αν και η παρουσία του Θεού εκτείνεται και στον Άδη: **«Εάν καταβώ εις τον Άδην, πάρει (παρευρίσκεσαι)»**, λέει στον Θεό ο Δαβίδ. (Ψαλ. 138:8).

δηλωθεί με την καταστροφή τους κατά τον πόλεμο ή από τον μέγα σεισμό που προβλέπει στη συνέχεια το κείμενο της Αποκάλυψης. Η χάρη του Θεού είδαμε ήδη ότι θα επανέλθει όταν ο Αρχάγγελος Μιχαήλ στήσει ξανά στην κοιλάδα της Κρίσης τον θρόνο του Κυρίου, μετά τον φόνο του Αντιχρίστου. (Βλ. Θ Τεύχος, σελ. 24).

2.10. Η εβδόμη (7η) φιάλη. «Και ο έβδομος (άγγελος) έχυσε τη φιάλη του στον αέρα. και βγήκε φωνή μεγάλη από το ναό τον ουράνιο, από το θρόνο (του Θεού), και έλεγε: Έγινε. Και τότε έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές, και σεισμός έγινε μεγάλος, τέτοιος που δεν έγινε αφότου οι άνθρωποι κατοίκησαν πάνω στη γη, σεισμός σαν κι αυτόν, τόσο πολύ μεγάλος». (16:17,18).

«Θρόνος του Θεού στον Ουρανό και ναός είναι οι άγιοι που καταξιώθηκαν να γίνουν όχημα και κατοικητήριο αυτού, προς τους οποίους λέγει ο Απόστολος "εσείς είσθε ναός Θεού ζώντος" (2η Κορ. 6:16), διότι ο Θεός σ' αυτούς αναπαύθηκε», λέει ο πατρ. Άνθιμος (+1808) των Ιεροσολύμων. (σελ. 157). Στους αγίους συμπεριλαμβάνονται και οι άγιοι άγγελοι.

«Η αγγελική φωνή από τον ουρανό έλεγε: γέγονε - έγινε, δηλ. εκτελέστηκε το θείο πρόσταγμα», λέει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 244).

Πριν τη Συντέλεια, «αστραπές και φωνές και βροντές», στο υλικό πεδίο μπορεί να θεωρηθούν οι πόλεμοι που γίνονται διά του αέρος και προκαλούν «μέγα σεισμό» από καταστροφές, που τέτοιες δεν έγιναν αφότου οι άνθρωποι κατοίκησαν πάνω στη γη. Διά του αέρος σπείρεται και το μίσος μεταξύ των αντιπάλων, είτε φωνητικά είτε διά των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων των μέσων ενημέρωσης, που έμμεσα προκαλεί απώλεια ψυχών. Στο πνευματικό πεδίο εξεταζόμενα αυτά τα φαινόμενα (αστραπών κλπ) είναι η επίδραση των αγαθών πνευμάτων (αγίων αγγέλων) στις ψυχές των πιστών για ενδυνάμωση και πληροφόρηση, ενώ στους ασεβείς και καταπατητές του Θείου νόμου είναι η επιρροή των πονηρών πνευμάτων (δαιμόνων) με πρωτοφανούς μεγέθους ψευτοθαύματα για εξαπάτηση και αποδοχή του Αντιχρίστου.

Οι φωνές, οι αστραπές και οι βροντές «σημαίνουν το καταπληκτικό αυτών που γίνονται κατά την μέλλουσα Παρουσία του Χριστού», λέει ο Ανδρέας. Και ο πατρ. Άνθιμος: «Όταν δόθηκαν στον Μωυσή, στο όρος Σινά, οι δέκα (10) εντολές, έγιναν από τον ουρανό βροντές, αστραπές και φωνές, για να γνωρίσουν οι νομοθετούμενοι, ότι αυτός που δίνει σ' αυτούς τον νόμο διά του Μωυσή είναι ο Θεός ο Παντοκράτωρ, ο δημιουργός του Ουρανού και της Γης, και έχοντας τον φόβο Του να τηρήσουν τα προστασσόμενα. Αυτά δε, τα ίδια σημεία θα γίνουν και στην Συντέλεια του αιώνας, για να υπενθυμίσουν στους παραβάτες των εντολών, ότι στον τότε νομοθετήσαντα και αυτά εκ των προτέρων απειλήσαντα, απείθησαν και αντιστάθηκαν. Ο δε μέγας σεισμός σημαίνει την μετακίνηση τότε των πραγμάτων, και την από φθοράς εις αφθαρσίαν των ανθρώπων μετάσταση. Και μετακίνηση τέτοια ουδέποτε έγινε από κτίσεως κόσμου». (σελ. 158).

Τα αποτελέσματα του σεισμού: «Και η πόλη η μεγάλη έγινε τρία κομμάτια, και οι πόλεις των εθνών έπεσαν. Και η Βαβυλώνα η μεγάλη ήρθε στη θύμιση του Θεού, για να της δώσει το ποτήρι με το κρασί του θυμού της οργής Του». (16:19).

«Πόλη μεγάλη λέγουν (οι Πατέρες) ότι είναι η αγία πόλη Ιερουσαλήμ, η οποία αν και δεν καυχάται σε περίτεχνες οικοδομές, κοσμήματα και αφιερώματα, ούτε σε πλήθος οικητόρων ούτε μέγεθος, ή σε πλούτο ή θησαυρούς, υπήρξε όμως μεγάλη διότι αυτή διέτέλεσε πόλη του μεγάλου Θεού, η οποία σέβεται και τιμάται υπό πάντων των εθνών». Αυτά λέει ο πατρ. Άνθιμος και συμπληρώνει: «Άλλοι λένε ότι πόλη μεγάλη είναι πάσα η οικουμένη. Και για τα δύο σημαινόμενα, το να διαιρεθεί αυτή σε τρία μέρη σημαίνει ότι οι οικητορες αυτής είναι διαιρεμένοι κατά τα δόγματα: Μερικοί πιστεύουν ευσεβώς και ορθοδόξως στην Τριάδα Υποστάσεων της μιας Θεότητας, μερικοί νεωτερίζουν εισάγοντες αιρέσεις στην πίστη της Τριάδος, ενώ άλλοι την αρνούνται πλήρως. Οι πόλεις των εθνών που έπεσαν είναι τα

δόγματα και φρονήματα τα σαπρά και ολέθρια. Βαβυλώνα η μεγάλη της οποίας η μνήμη ήρθε ενώπιον του Θεού είναι τα πολλά και διάφορα συστήματα των αμαρτωλών, που με την αμετανοησία τους και την γεμάτη κακίες και αμαρτίες ζωή τους παροξύνουν τον Θεό και προσελκύουν εναντίον τους τον θυμό και την οργή του».

2.11. Νήσοι και όρη.

«Και κάθε νήσος έφυγε, και όρη δεν βρέθηκαν». (16:20). Επίσης από τον πατρ. Ανθίμο: **«Νήσοι που έφυγαν είναι οι εκ των εθνών συναθροισθείσες Εκκλησίες στην πίστη του Χριστού, τις οποίες και ο Ησαΐας ο προφήτης νήσους αποκαλεί. Και λέγονται οι Χριστιανικές Εκκλησίες νήσοι, διότι μέσα από την πολυτάραχη και άστατη θάλασσα του κόσμου τις συνήγαγε η αγάπη του Θεού και τις συγκρότησε ιδιαίτερος την κάθε μία»...** Το δε να λέει η Αποκάλυψη ότι **πάσα νήσος έφυγε, σημαίνει ότι από την πολλή ασέβεια που θα γίνει στις ημέρες του Αντιχρίστου, θα ψυγεί η αγάπη των Χριστιανών, καθώς το προείπε ο Κύριος στα Ευαγγέλια, λέγων: "δια το ότι θα πληθυνθεί η ανομία (δηλ. η μη τήρηση του νόμου του Θεού) θα ψυγεί η αγάπη των πολλών".** (Ματθ. 24:12).

Το δε ότι **όρη δεν ευρέθησαν,** δηλώνει ότι σε εκείνες τις ημέρες **δεν θα υπάρχουν δάσκαλοι και ποιμένες πνευματικοί.** Και δεν θα υπάρχουν οι ως όρη αμετακίνητα διατελούντες (σε άλλες εποχές) αρχιερείς και εκκλησιαστικώς προϊστάμενοι για να διδάξουν και να παρηγορήσουν και να στηρίξουν τις Εκκλησίες στην αγάπη του Θεού και του πλησίον.⁹⁶ Και τότε **θα καταβεί η οργή από τον εν Ουρανοίς Θεό** πάνω στους γεμάτους αμαρτίες (ανθρώπους), **ως χάλαζα μεγάλη ταλαντιαία, δηλ. πλήρης κατά το μέτρον, καθώς και ο Σολομών προείπε: "εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις θα ριφθούν χάλαζαι"** (Σοφ. Σολ. 5:23)⁹⁷.

Ο Μπηντ (Βέδας) δίνει μια κάπως διαφορετική ερμηνεία για την φυγή των Εκκλησιών στο τέλος του κόσμου: **«Η Εκκλησία, η οποία από το μέγεθος της σταθερότητάς της συγκρίνεται με νησιά και βουνά, κρύβεται με σύνεση από τα κύματα των διωκτών».** Δηλ. πρόκειται οι πιστοί της οργανωμένης και σταθερής θέσης των κατά τόπους Εκκλησιών, που παρομοιάζονται με νήσους και όρη, να κρυφθούν στο μέρος τους ή και στην έρημο, **«όπου έχουν εκεί τόπο ετοιμασμένο από το Θεό, για να τρέφονται χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες»** (τον καιρό που θα διοικεί ο Αντίχριστος), όπως ήδη μας έχει πει (12:6) η Αποκάλυψη. **Μπορούμε να συνδυάσουμε την ερμηνεία του Μπηντ με αυτήν του πατρ. Ανθίμου,** υπενθυμίζοντας την έλλειψη ποιμένων και διδασκάλων στις έσχατες μέρες. Διότι και οι δύο ερμηνείες ισχύουν. Αφ' ενός η Εκκλησία κρύβεται (πχ κρυπτο-Χριστιανοί στην Τουρκία, Σοβιετ. Ένωση, κλπ) ή φεύγει στην έρημο τον καιρό του Αντιχρίστου (γιατί όσοι συνεχίσουν να ζουν στις πόλεις θα λάβουν τη σφραγίδα του), και αφ' ετέρου οι πιστοί Χριστιανοί λιγοστεύουν από τις παγίδες του πονηρού τόσο, που να κινδυνεύσουν και οι εκλεκτοί εξ αυτών να μη σωθούν.⁹⁸

Ο Ανδρέας Καισαρείας, ερμηνεύει την φυγή γενικότερα, σαν φυγή όλων των Χριστιανών, σταθερών ή μη στην πίστη, λόγω διωγμών: «Νήσοι είναι οι άγιες Εκκλησίες και όρη είναι οι προύχοντές τους. Φεύγουν (από τη θέση τους) εξ αιτίας των δεινών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Και η φυγή για μεν τους αμαρτωλούς είναι (προσκόλληση στο Θηρίο) για τιμωρία, για δε τους εναρέτους (φυγή στην έρημο ή το μαρτύριο) για να δοκιμαστεί η αρετή τους με το να υπομένουν τις δυσκολίες. Να υπομένουν όχι μόνο τις τιμωρίες που υφίστανται υπέρ του Χριστού από τον Αντίχριστο, αλλά και τις φυγές και κακοπάθειες στα όρη και τα σπήλαια. Και θα προτιμήσουν αυτές τις κακοπάθειες από το να μένουν στις ανέσεις της πόλεως (που πάντως θα είναι προσωρινές)⁹⁹ για την τήρηση της

⁹⁶ Ο κλήρος θα εκτραπεί δογματικά και ηθικά, κατά τον άγιο Κοσμά: **«Οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και οι ασεβέστεροι των όλων».** (57η). https://www.imdle.org/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf

⁹⁷ Πάντα από την Ερμηνεία στην Αποκάλυψη του πατρ. Ανθίμου, σελ. 158-160.

⁹⁸ **«Θα εγερθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες και θα δώσουν σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς».** (Ματθ. 24:24).

⁹⁹ Η ευλογημένη Πελαγία του Ryazan της Ρωσίας (+1968), είπε ότι οι τροφές που θα μπορεί να δώσει ο Αντίχριστος θα είναι **για ένα 6μηνο.** Μετά, χωρίς τροφές, οι πόλεις θα εκτραπούν σε αρπαγές, λεηλασίες, φόνους

ευσεβείας». Παρατηρούμε ότι **ο Ανδρέας εξετάζει τη φυγή πιο ενωρίς από ότι ο Βέδας**, δηλ. πριν γίνει το τελικό κοσκίνισμα των πιστών εκ των σκληροτέρων διωγμών του Αντιχρίστου, οπότε όπως μάθαμε πρόκειται να παύσει οριστικά η φανερή παραδοσιακή εκκλησιαστική τάξη. Με τον τρόπο αυτό διακρίνει **κακή φυγή** που γίνεται όταν εξαπατώνται και αποστατούν κάποιοι χριστιανοί και προσκολλώνται στους ανθρώπους του Αντιχρίστου, και **καλή φυγή** όταν κρύβονται άλλοι σε τόπους ερημικούς, για να μη σφραγισθούν από αυτόν. Την τελευταία περίπτωση αναφέρει ο Βέδας, θεωρώντας τους εναπομείναντες μετά τη φυγή των αποστατών, σταθερούς στην πίστη Χριστιανούς, ικανούς να υπομείνουν βάσανα ή και μαρτύριο.

Οι **πόλεις των εθνών** που έπεσαν είναι, πνευματικώς εξεταζόμενες, κατά τον πατριάρχη Άνθιμο, **«τα δόγματα και φρονήματα τα σαπρά και ολέθρια»**. Συγχρόνως στη γη είναι και οι πόλεις που θα έχουν τότε ανθρώπους με τα ίδια φρονήματα, και που **θα "πέσουν" από τις πληγές, και μάλιστα αυτή του μεγάλου σεισμού**.

Οι Ανδρέας και Αρέθας λένε για τον χωρισμό σε τρία μέρη της Μεγάλης Πόλης (Ιερουσαλήμ) πως σημαίνει ότι **«είναι διαφορετικοί οι κάτοικοί της, δηλαδή Χριστιανοί, Ιουδαίοι και Σαμαρείτες»**. Αλλά, λέει ο Ανδρέας, **«μπορεί να ερμηνευθεί και αλλιώς αυτή η διαίρεση σε τρία μέρη: σε όσους έχουν σταθερή πίστη, σε όσους με ρυπαρές πράξεις μόλυναν το Βάπτισμα, και στους Ιουδαίους (και λοιπούς), που ποτέ δεν δέχτηκαν το κήρυγμα»**.

Η απότομη, όμως, διαίρεση μετά την 7η φιάλη υπονοεί **προηγουμένως μια πλαστή ενότητα**. Την ενότητα υπό την πολιτικο-θρησκευτική ηγεσία του Αντιχρίστου και του Ψευδοπροφήτη.¹⁰⁰ Αυτή η ψευτο-ενότητα σπάει, γιατί δεν μπορεί να κρύβεται η αληθινή κατάσταση των ψυχών μπροστά στα γεγονότα της Κρίσης.

Λέει ακόμα ο άγιος Ανδρέας: **«Οι πόλεις των εθνών που έπεσαν σημαίνουν ή την καταστροφή τους ή ότι έπαψε ο εθνικός - ειδωλολατρικός τρόπος ζωής σ' αυτές με την παρουσία της θείας βασιλείας, την οποία θα κατέχουν οι άγιοι, όπως λέει ο Δανιήλ (ο προφήτης)»**. Επίσης, λέει ο Ανδρέας, ότι η αναφερόμενη **Βαβυλών «είναι ο κόσμος στον οποίο επικρατεί σύγχυση από τους πειρασμούς του βίου, που έχει μολυνθεί και δοξαστεί από τον πλούτο που προέρχεται από αδικίες»**.

Ο Αρέθας έχει μια ξεχωριστή γνώμη. Λέει πως **«η Βαβυλών που εδώ αναφέρεται δεν είναι ούτε η αρχαία Ρώμη, στην οποία την παλαιά εποχή έπαθαν τα πάνδεινα οι άγιοι μάρτυρες, ούτε όλος ο κόσμος με τον περισπασμό του, αλλά η Κωνσταντινούπολη, που την παλαιά εποχή κοσμούσε η δικαιοσύνη, τώρα όμως (την εποχή του Αρέθα <860-939>) υπάρχει άμιλλα του κακού των πολιτικών και εκκλησιαστικών, που τρέχουν να ανάψουν όσο μπορούν πιο πολύ την οργή του Θεού»!** Αν ο Αρέθας έβλεπε ότι ο κόσμος θα τέλειωνε με την Κωνσταντινούπολη σε παγκόσμιο ηγετικό ρόλο, είναι λογικό να εκφράσθηκε έτσι.

Τώρα ηγέτιδα «πόλη» είναι οι ΗΠΑ, και τα χαρακτηριστικά της σαν ηγέτιδα του παγκόσμιου εμπορίου και του πολυθεϊστικού πολιτισμού προβλέπονται από το επόμενο κεφάλαιο της Αποκάλυψης σαν χαρακτηριστικά της Βαβυλώνας. Αργότερα, αν η Ευρώπη επανενωθεί¹⁰¹ σε πιο βιώσιμες βάσεις από τις τυχοδιωκτικές της σημερινής εποχής, που την οδηγούν σε σύντομη κατάρρευση, το κέντρο μπορεί να έρθει σ' αυτήν.

Πάντως, **η Βαβυλώνα και σαν παγκόσμια κατάσταση οικονομικής και θρησκευτικής σύγχυσης αλλά και σαν μητρόπολη αυτής (οποιαδήποτε και αν είναι), όταν θα κυβερνήσει ο Αντίχριστος θα καταστραφεί** από το πλήρως απολυταρχικό, πολιτικά και θρησκευτικά,

---

και κανιβαλισμό... ενώ θα δεχθούν όλη τη μανία των στοιχείων της φύσεως.

¹⁰⁰ Οι αποστάτες Χριστιανοί όλων των δογμάτων, θα μαζευτούν έλεγε ο π. Νικολάϊ Ραγκόζιν, σε μια Σύνοδο την οποία αυτοί θα ονομάσουν «8η Οικουμενική», στην οποία θα παραστεί ο Αντίχριστος, ο οποίος θα κάνει ένα ψευτο-θαύμα και όλοι θα τον προσκυνήσουν ως θεό. https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin5.html#13

¹⁰¹ Άγιος Παΐσιος: «Θα επανέλθει το Βυζάντιο. Και ξέρετε γιατί; Διότι **οι Ευρωπαϊκοί λαοί θα ξαναενωθούν**. Ποιός θα τους καθοδηγεί; Δεν κρατάει κανείς. Μόνο εμείς κρατάμε την Ορθόδοξη πίστη» (Λόγοι σοφίας και χάριτος σ. 105)».

καθεστώς του. Και πάλι θα παραμείνουν όμως ως την Συντέλεια δύο κατηγορίες ανθρώπων, **οι υποταγμένοι στο Θηρίο και οι Χριστιανοί**. Επίσης μακριά από τα κέντρα ελέγχου του Αντιχρίστου θα έχουν επιβιώσει και **άνθρωποι που δεν έλαβαν τη σφραγίδα του αλλά και δεν πρόλαβαν να γίνουν Χριστιανοί**.¹⁰² Μεταξύ αυτών θα είναι και αρκετοί Εβραίοι.¹⁰³ Αυτές μπορεί να είναι οι τρεις κατηγορίες που αναφέρει η Αποκάλυψη και φανερώνονται από τη «**διαίρεση της πόλης σε τρία μέρη**» κατά τον «μέγα σεισμό», ενώ όλα τα άλλα πολιτικο-θρησκευτικά συστήματα κατέρρευσαν (οι πόλεις των εθνών έπεσαν) με την άνοδο στην εξουσία του Αντιχρίστου και την υποχρεωτική επιλογή των τότε ανθρώπων σε ένα από τα δύο: Να σφραγισθούν υποτασσόμενοι στον Αντίχριστο και δι' αυτού στον Σατανά ή όχι.

Η Συντέλεια θα καταργήσει οριστικά τις διαιρέσεις και τη σύγχυση του κόσμου αυτού. **Δηλ. μπορούμε σαν άκρως εσχατολογική Βαβυλώνα να δούμε τη βασιλεία του Αντιχρίστου, με πρωτεύουσά του, την Ιερουσαλήμ**.¹⁰⁴ **Αυτή είναι και η τελευταία και πιο συρρικνωμένη θρησκευτικά μορφή της παγκόσμιας Βαβυλώνας**, διότι κατά τη Συντέλεια θα υπάρχουν μόνο πιστοί Χριστιανοί και άπιστοι αντίχριστοι. Ο χαλασμός της (παγκόσμιας) Βαβυλώνας του Αντιχρίστου, μετά την φυγή των πιστών σε έρημα μέρη, γίνεται εκτός των άλλων πληγών και **με χαλάζι μεγάλου βάρους**.

2.12. Η ταλαντιαία χάλαζα.

«Και χαλάζι μεγάλο βάρους κόκκου ενός ταλάντου (40 περ. κιλών)¹⁰⁵ κατεβαίνει από τον ουρανό πάνω στους ανθρώπους. Και βλασφήμησαν οι άνθρωποι τον Θεό εξαιτίας της πληγής του χαλαζιού, γιατί πάρα πολύ μεγάλη είναι η πληγή αυτή». (16:21).

(αριστ.) καταστροφικό χαλάζι, αν και σε πολύ μικρότερο μέγεθος από αυτό της Αποκάλυψης που θα αντιστοιχεί σε κύβο ακμής 35 εκ. περ. ή σφαίρα διαμ. 42 εκ.

«Όπως η φωνή που ακούστηκε να λέει **«γέγονε»** ήταν ουράνια, έτσι και το χαλάζι, που έρχεται να συμπληρώσει την πληγή της 7ης φιάλης, κατεβαίνει από τον ουρανό. Το **«εκ του ουρανού»** φανερώνει την πηγή, την αφετηρία της δικαίας τιμωρίας. Προτού όμως να αναφέρει ο συγγραφέας (της Αποκάλυψης) την πηγή, υπογραμμίζει την έκταση και την ισχύ της πληγής. Δεν πρόκειται, λέει, για συνηθισμένο χαλάζι, αλλά για **χάλαζα «μεγάλη», «ταλαντιαία»**. Πρόκειται για χαλάζι, που το μέγεθος κάθε κρυστάλλου θα είναι ίσο με το βάρος ενός ταλάντου. Θα είναι δηλ. **βάρους 42 κιλών περίπου**», σχολιάζει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος.

¹⁰² Ίσως μάλιστα για να μπορέσουν να σωθούν όλοι οι ασφράγιστοι από τον Αντίχριστο, η εξόντωσή του γίνεται 45 ημέρες νωρίτερα από τη 2α Παρουσία (κατά τον Δανιήλ δηλ. 1335-1290=45 ημ.).

¹⁰³ Η ένταξή τους μετά τα έθνη στην Εκκλησία του Χριστού αποκαλείται μυστήριο από τον απ. Παύλο (Ρωμ.11:25-36). Ομοίως είπε ο άγ. Σεραφείμ (σ. 212): https://www.imdleo.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf

¹⁰⁴ **«Ο άγιος Ανδρέας θεωρεί ότι αυτή η μεγάλη πόλη είναι η πρωτεύουσα του βασιλείου του Αντιχρίστου, δηλ. η Ιερουσαλήμ»**, γράφει και ο π. Σεραφείμ Ρόουζ στην ερμηνεία του. (σελ. 247). Όπωςδήποτε, όμως, έχουν τη σημασία τους όλες οι εκτεθείσες γνώμες.

¹⁰⁵ Τα **40 κιλά** είναι ενδεικτικά ένας περίπου μέσος όρος των χρησιμοποιούμενων ταλάντων ως μονάδων βάρους. Κατά προσέγγιση ένα ελληνικό («απτικό») τάλαντο ισοδυναμούσε με 26 σημερινά χιλιόγραμμα, ένα αιγυπτιακό με 27, ένα βαβυλωνιακό με 30,3 και ένα ρωμαϊκό με 32,3. Οι Εβραίοι χρησιμοποιούσαν το βαβυλωνιακό τάλαντο, αλλά αργότερα το αναθεώρησαν - το βαρύ τάλαντο της εποχής της Καινής Διαθήκης θα ζύγιζε σήμερα 58,9 χιλιόγραμμα. <https://el.wikipedia.org/wiki/Τάλαντο>

Και προσθέτει: **«Η χάλαζα αυτή έχει στόχο την αμαρτωλή και αμετανόητη ανθρωπότητα και γι' αυτό λέει «κατεβαίνει εκ του Ουρανού επί τους ανθρώπους».**

Ο ιδιαίτερος προσδιορισμός «πάνω στους ανθρώπους» υποδεικνύει ότι **στοχεύονται άμεσα οι άνθρωποι.** Δηλ. ο Ιωάννης ο Θεολόγος μας ανεβάζει πρώτα και κύρια στον πνευματικό κόσμο για να παρατηρήσουμε **τον χαλασμό των ψυχών κατά την περίοδο του Αντιχρίστου** που θα πλήξει τους ανθρώπους που έκρυψαν τα πνευματικά τους τάλαντα (χαρίσματα) στη γη. Τότε όλοι οι ασεβείς, και όσοι ζουν με αμέλεια Χριστιανοί, θα χτυπηθούν από **το χαλάζι των ψευδοθαυμάτων και ψευτο-επαγγελιών του Αντιχρίστου** που θα προσπαθεί με κάθε μέσο να γίνει αποδεκτός σαν παγκόσμιος ηγέτης. Θα χρησιμοποιεί κυρίως τον αέρα για να κάνει τα απατηλά θαύματά του, τα οποία συνδυάζοντας **επιστήμη και μαγεία** θα μεταδίδονται από τα ελεγχόμενα από τους ασεβείς μέσα ενημέρωσης, αποτελώντας **«ταλαντιαία» πνευματική χάλαζα εξαπάτησης.** Αυτήν οι άνθρωποι δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν χωρίς τα τάλαντα που έλαβαν έκαστος εκ Θεού, αλλά που οι περισσότεροι απώλεσαν δια της αποστασίας.

Τα τάλαντα, δηλαδή, εκτός από μεγάλη μονάδα βάρους και μεγάλης αξίας νομίσματα είναι, κατ' επέκτασιν, και **τα χαρίσματα που δίνει ο Θεός** σε κάθε άνθρωπο,¹⁰⁶ σύμφωνα και με την **παραβολή των ταλάντων.** (Ματθ. 25:14-30). Όσοι κατά την παραβολή δεν εργάζονται τα τάλαντα που τους δίνει ο Θεός, αυτοί σαν ανενέργητα τα χάνουν. Ψάχνοντας τότε για υποκατάστατα εμπειρίστατα "τάλαντα" που ικανοποιούν τα πάθη τους, εξαπατούνται εύκολα από τον **Διάβολο, «τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος που ενεργεί τώρα στους υιούς της απειθείας»,** όπως λέει ο απόστολος Παύλος. (Εφ. 2:2).

Αφού, λοιπόν, μας υπενθύμισε ο Ιωάννης τον τρόπο που διαφυλάσσονται τα τάλαντα της ψυχής από τον ποταμό των αισθητών φαντασιών και μας προειδοποίησε ώστε να αποφύγομε την ξηρασία της ψυχής, την οποία επιδιώκει ο διάβολος, τώρα μας λέει ότι όλα αυτά κατορθώνονται με τη χάρη που της δόθηκε εκ Θεού, αν τη διατηρεί. Η χάρη μπορεί να είναι διαφορετική στον καθένα, αλλά ο Κύριος γνωρίζει τι τάλαντα έχει δώσει και γι' αυτό πάλι εξ ουρανού "ταλαντιαίος" δηλ. αντίστοιχος επιτρέπεται πειρασμός, διότι **«δεν θα αφήσει, ο Κύριος, να πειρασθείτε περισσότερο από όσο δύνασθε»,** λέει ο απόστολος Παύλος.¹⁰⁷ **Έτσι οι πιστοί αντέχουν στα δεινά γιατί αν και ζουν μέσα στη μεγάλη Βαβυλώνα, δεν έχουν «Βαβυλώνια» ψυχή!** Και κατά τον απόστολο Πέτρο **«γνωρίζει ο Κύριος να γλυτώνει τους ευσεβείς εκ πειρασμού, τους δε αδίκους να τηρεί προς τιμωρία την ημέρα της Κρίσεως».** (2η Πέτ. 2:9). Οι πειρασμοί είναι αποτέλεσμα των κακών ανθρώπινων επιθυμιών και δεν ευαρεστείται σε αυτούς ο Θεός: **«Ουδείς πειραζόμενος να λέει ότι πειράζομαι από τον Θεό. Διότι ο Θεός είναι απείραστος κακών, ουδένα δε Αυτός πειράζει. Έκαστος πειράζεται υπό της ιδίας επιθυμίας, από την οποία έλκεται και δελεάζεται».** (ΙΑκ. 1:13-14). Η αμετανόητη επιθυμία των πολλών για τα γήινα και η αποστροφή τους προς τα ψυχοφελή, μεγιστοποιείται στα χρόνια του Αντιχρίστου, προκαλώντας τον μέγιστο πειρασμό που πέφτει στους ανθρώπους, υποδηλούμενο από **τη μέγιστη μονάδα βάρους, το τάλαντο,** που πρόκειται να εξαλείψει οριστικά όλα τα τάλαντα της ψυχής σε όποιον παρασυρθεί και σφραγισθεί.

Στο υλικό πεδίο **έρχονται μετεωρολογικές καταστροφές,** ενώ και οι κακές επιθυμίες ωθούν τους ανθρώπους σε βίαιους αγώνες για την επικράτηση και κάρπωση των αγαθών του υλικού κόσμου. **«Άραγε δεν είναι βόμβες αυτό που πρέπει να καταλάβωμε με το φονικό χαλάζι»;** λένε ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος και ο πατήρ Σεραφεϊμ Ρόουζ. (σελ. 248).

¹⁰⁶ Γι' αυτό και κατά την κοσμική έννοια τάλαντο θεωρείται η *έμφυτη ικανότητα, «το ταλέντο, το φυσικό χάρισμα, η πέραν του συνηθισμένου ικανότητα και επιδεξιότητα που παρουσιάζουν ορισμένα άτομα σε έναν τομέα, συχνά ήδη από τα πρώτα στάδια της ενασχόλησής τους με αυτόν».* <https://el.wiktionary.org/wiki/τάλαντο>

¹⁰⁷ «... πιστός δε ο Θεός, ο οποίος δεν θα σας αφήσει να πειρασθείτε περισσότερο από όσο δύνασθε, αλλά θα κάμει μαζί με τον πειρασμό και την έκβασή του, ώστε να μπορείτε να τον υποφέρετε». (1η Κορ. 10:13).

Πριν την ανάδειξη του Αντιχρίστου θα προσπαθήσουν να καταλάβουν όλο τον κόσμο οι βασιλείς **«οι από Ανατολής ηλίου»**. (16:12). Και τότε η Κίνα με τους συμμάχους της δεν θα περάσει μόνο τον Ευφράτη αλλά αφού καταλάβει τη Σιβηρία θα θελήσει να περάσει και τα Ουράλια Όρη, ώστε αν κατακτήσει όλη τη Ρωσία (που δεν θα το επιτύχει) να προχωρήσει προς την Ευρώπη.

Αυτά λένε οι προφητείες, επιβεβαιώνοντας, όπως είπαμε ήδη, ότι ο **"Ευφράτης"** στην **Αποκάλυψη είναι γενικότερα ένα σύνορο Ανατολής - Δύσης**. Ο εξ Ανατολών θα είναι ο τελευταίος μεγάλος πόλεμος, και κάποιοι Ρώσοι γέροντες τον θεωρούν τον κυρίως (3ο) παγκόσμιο πόλεμο.¹⁰⁸ **«Το τέλος θα έρθει διά της Κίνας»** είπε και ο άγιος Αριστοκλής (+1918) από τη Μόσχα.¹⁰⁹ Ο τελικός Αντίχριστος θα κάνει κι αυτός πολέμους, ταπεινώνοντας τρία από τα δέκα βασίλεια στα οποία θα είναι χωρισμένος διοικητικά ο κόσμος, όπως προβλέπουν σε συμφωνία η Αποκάλυψη και ο προφήτης Δανιήλ. Γενικά πόλεμοι και ακαταστασίες θα είναι παντού, εκτός από το διάλειμμα της αναλαμπής της Ορθοδοξίας.

Ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος παρατηρεί: **«Βλέπουμε τον Ιωάννη, να επανέρχεται στη θλιβερή επωδὸ: «Και βλασφήμησαν οι άνθρωποι τον Θεό (εξαιτίας της πληγής του χαλαζιού)», για να δείξει την εσχάτη πύρωση των κακών και αμετανόητων... Αναγνωρίζουν ότι δεν είναι τυχαία η τιμωρία και όμως αμετανόητοι βλασφημούν Εκείνον που μπορεί να τιθασεύσει το κακό... Να γιατί ακούστηκε τελεσίδικος η φωνή «γέγονε», που προαναγγέλει το τέλος του αμαρτωλού τούτου κόσμου και βεβαία και την αναπόφευκτη την τιμωρία»**. (Δ τόμ. σελ. 236).

3. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗ.

3.01. Από τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή. Αναφερθήκαμε ήδη στον άγιο Μάξιμο. Εδώ μαθαίνουμε ακριβέστερα απ' αυτόν, τον μεγάλο θεολόγο της Εκκλησίας, τι υπάρχει που σαν ποταμός διέρχεται από το μέσον της ψυχής. Καταλαβαίνουμε, έτσι, τι αντίστοιχα σημαίνει ο μεγάλος Ευφράτης για όλη την ανθρωπότητα. Ειπώθηκε ήδη ότι ένα σύνολο ανθρώπων, όπως μια πόλη, ή και την ανθρωπότητα όλη κάθε εποχής¹¹⁰ μπορούμε να θεωρήσουμε σαν μια ψυχή που έχει τα κύρια ψυχικά χαρακτηριστικά των τότε ανθρώπων. Μάλιστα η ερμηνεία του Αγίου Μαξίμου έχει μεγάλη σημασία διότι αφορά ιδίωμα της ψυχής που εκτείνεται στην αιωνιότητα, (βλ. στο 22ο κεφάλαιο).

Γι' αυτό το ζήτημα ο άγιος Μάξιμος λαμβάνει από τη Γραφή **την ψυχή ως πόλη**, και τον βασιλιά Εζεκία σαν φιλόσοφο και πρακτικό νου, που ελέγχει τα νοήματα και τις φαντασίες από τα διάφορα είδη των αισθητών που διά των αισθήσεων εισέρχονται στην ψυχή. Στην ερώτηση τι σημαίνει πνευματικά το ότι ο βασιλιάς της Ιουδαίας Εζεκίας όταν είδε τον Ασσύριο Σενναχειρίμ απέναντί του **«μάζεψε λαό πολύ και έφραξε τα νερά των πηγών και τον ποταμό που διέσχισε την πόλη»**, ο άγιος Μάξιμος απάντησε μεταξύ άλλων:

+ Εζεκίας είναι ο διακριτικός νους, «που το όνομά του εξηγείται "θεία δύναμη" και γι' αυτό βασιλεύει στην Ιερουσαλήμ δηλ. στην ψυχή ή στην όραση της ειρήνης, δηλ. στην γνωστική θεωρία την απαλλαγμένη από πάθη».

+ «Τα νερά τα έξω από την πόλη, δηλ. την ψυχή, που δημιουργούν τον ποταμό που διασχίζει την πόλη, είναι τα νοήματα που σύμφωνα με τη φυσική θεωρία πέμπονται από κάθε αίσθηση μέσω του αντιστοίχου αισθητού και εισρέουν στην ψυχή. Από αυτά

¹⁰⁸ Ο π. Νικολάι Ραγκόζιν μιλάει γι' αυτόν τον πόλεμο: https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html

¹⁰⁹ Είπε ακόμη: «Η Ρωσία και η Κίνα θα καταστρέψουν η μία την άλλη». Και ότι «η Ρωσία θα επιστρέψει πολλά έθνη στον Θεό»... βλ. Επίτομο σελ. 210. https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf

¹¹⁰ Υπενθυμίζουμε ότι για τις ψυχές ισχύουν παντού και πάντα οι ίδιοι αναλλοίωτοι πνευματικοί νόμοι. Ο Χριστός είναι πάντα ο αυτός, και επειδή οι ψυχές είναι αθάνατες, ότι νομοθέτησε ο Κύριος ισχύει στην αιωνιότητα: **«ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν»**. (Ματθ. 24:35).

διασχίζοντας την ψυχή σαν πόλη, διαμορφώνεται, όμοια με ποταμό, ο λόγος της επιστήμης των αισθητών, που όσο τον έχει η ψυχή να τη διασχίζει δεν αποβάλλει τις εικόνες και τις φαντασίες των αισθητών, με τις οποίες της επιτίθενται και ως από τη φύση της την πολεμά η δύναμη της κακίας και του ολέθρου.

+ «**Το Σενναχειρίμ ερμηνεύεται "πειρασμός ξηρασίας" ή "δόντια ακονημένα", που είναι ο διάβολος, αυτός που πραγματικά με τους ακονημένους για την κακία λογισμούς - αυτό εννοώ με τα ακονημένα δόντια- καταξερραίνει τη μέσα μας ροή της γνώσης των θείων ναμάτων, σύμφωνα με την ενέργεια που από τη φύση του προκαλεί σ' αυτούς που τον παραδέχονται, επαληθεύοντας κατάλληλα το όνομα, ονομαζόμενος και όντας πραγματικά πειρασμός ξηρασίας, επειδή απογυμνώνει από κάθε πνευματική ζωτική παροχή εκείνους που έχουν υποπέσει στους δόλους του.**

+ «**Η ίσως "πειρασμός ξηρασίας" ονομάστηκε ο Σενναχειρίμ, δηλαδή ο διάβολος, ως άπορος και πένης και στερημένος από κάθε ιδιαίτερη δύναμη στην εναντίον μας επίθεσή του, και χωρίς τα αισθητά, με τα οποία συνηθίζει να πολεμά την ψυχή, δεν μπορεί να μας βλάψει καθόλου, και γι' αυτό έχοντας ανάγκη από την εναντίον μας πολυμήχανη τυραννίδα των πηγών έξω από την πόλη, δηλαδή των υλικών νοημάτων, με τα οποία κατά τρόπο φυσικό συνεισβάλλουν στην ψυχή τα σχήματα και οι όψεις των αισθητών, και με τα οποία μορφοποιείται φυσικώς εξαιτίας της σχέσης της η αίσθηση και γίνεται πολλές φορές πονηρό και ολέθριο όπλο του διαβόλου για καταστροφή της θείας ευπρέπειας της ψυχής, παραδίδοντας στον εχθρό όλη τη μέσα μας δύναμη του λόγου.**

+ (Συμπερασματικά). «... **Πηγές έξω από την πόλη, δηλ. την ψυχή, είναι όλα τα αισθητά ενώ νερά των πηγών αυτών είναι τα νοήματα των αισθητών. Ποταμός πάλι που περνά από τη μέση της πόλης είναι η γνώση που συνάγεται σύμφωνα με τη φυσική θεωρία από τα αισθητά νοήματα, που περνά από τη μέση της ψυχής γιατί είναι μεθόριος ανάμεσα στον νου και την αίσθηση. Η γνώση δηλ. των αισθητών ούτε έχει αποξενωθεί τελείως από τη νοερή δύναμη ούτε έχει προσδεθεί αποκλειστικά στην ενέργεια της αίσθησης. Αλλά επειδή (η γνώση) βρίσκεται κατά κάποιο τρόπο στο μέσο της συνάντησης του νου με την αίσθηση, και της αίσθησης με τον νου, γίνεται η δημιουργός της συνάφειας του ενός με το άλλο, καθώς στο χώρο της αίσθησης αποτυπώνεται σαν μορφή στα σχήματα των αισθητών, ενώ στον χώρο του νου μεταφέρει σε λόγους τους τύπους των σχημάτων. Γι' αυτό, λοιπόν, **ποταμός που διασχίζει στη μέση την πόλη ονομάστηκε εύλογα η γνώση των ορατών** επειδή είναι το μεταίχιμιο των δύο άκρων, δηλ. του νου και της αίσθησης».¹¹¹**

Ο προφήτης **Ελισσαίος** είναι παράδειγμα χαριτωμένου ανθρώπου. Είχε τη χάρη να μην ενεργούν υλικές φαντασίες στα εισερχόμενα διά των αισθησέων του, λέει ο άγιος Μάξιμος. Και όχι μόνο αυτό, αλλά κληρονόμησε από το δάσκαλό του, τον **προφήτη Ηλία**, να βλέπει με άλλη ενέργεια της χάρης του Θεού, με τα μάτια του, τις γύρω του θείες (αγγελικές) δυνάμεις, τις αντίθετες στις πονηρές. Και χάριζε σε όποιον τον πλησίαζε την ικανότητα να βλέπει τη διαφορά ισχύος των θείων δυνάμεων, που ενεργούν με κέντρο την ψυχή, από την ασθένεια των πονηρών που ενεργούν στο σώμα.¹¹²

Να σημειωθεί ότι στη Γραφή υπάρχουν πηγές και φρέατα που πρέπει να μένουν ανοικτά για άντληση. Αυτά είναι τα εκπροσωπούμενα τη **συνείδηση**, η οποία είναι **ο φυσικός νόμος** (βλ. Ιω. Χρυσ. PG 49:131-133) που φυλάσσει ζωντανή τη σχέση μας με τον Θεό. Και όπως λέει ο Αββάς Δωρόθεος «**είναι τα πηγάδια που άνοιξε ο Ιακώβ, όπως ακριβώς είπαν οι Πατέρες, και τα παράχωναν οι Φιλισταίοι** (Γεν. 26:15). Με αυτό το νόμο, δηλαδή με τη συνείδηση, συμμορφώθηκαν οι Πατριάρχες και όλοι οι άγιοι που έζησαν πριν από τον γραπτό νόμο και

¹¹¹ «Προς Θαλάσιον - Ερωτήσεις Α-ΝΓ», εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς» 1992, ερώτ. ΜΘ, σελ. 327+.

¹¹² Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού, φιλοσοφικά και θεολογικά ερωτήματα. Έκδοση Αποστ. Διακονίας 1990. ΚΔ θεωρία στον Ελισσαίο, σ. 190-293.

ευαρέστησαν τον Θεό. Επειδή όμως αυτή παραχώθηκε και καταπατήθηκε από τους ανθρώπους με την προοδευτική εξάπλωση της αμαρτίας, χρειαστήκαμε τον γραπτό νόμο, χρειαστήκαμε τους Αγίους Προφήτες, χρειαστήκαμε την ενανθρώπιση του Ιδίου του Δεσπότη μας Ιησού Χριστού, για να την ξαναφέρει στο φως και να την αναστήσει...». (Ασκητικά Γ').

3.02. Από τον άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό, τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, τον ισαπόστολο Κοσμά τον Αιτωλό. Ο νους δεν είναι το μυαλό, που κινείται απ' αυτόν, αλλά το νοερό της ψυχής. Στο σημείο αυτό πρέπει να θυμίσουμε ότι η ψυχή δεν ανήκει στον ίδιο φθαρτό κόσμο στον οποίο ανήκει το σώμα, αν και τα δύο δημιουργήθηκαν συγχρόνως, τον καιρό της σύλληψης: **«άμα το σώμα και η ψυχή πέπλασται»**, διδάσκει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Υπάρχει μας λέει **«τόπος σωματικός»** (χώρος στον υλικό κόσμο) για το σώμα, αλλά **«υπάρχει και τόπος νοητός, όπου νοείται και υπάρχει η νοητή και ασώματη φύση (δηλ. η ψυχή)**, στον οποίο βρίσκεται και ενεργεί και δεν περιέχεται σωματικά αλλά νοητά. **Διότι δεν έχει σχήμα (η ουσία της ψυχής) για να περικλεισθεί σωματικά** (να ορισθεί δηλ. στο υλικό πεδίο από διαστάσεις, διότι δεν έχει)». **Λέγοντας ψυχή αναφερόμαστε άλλοτε στην ουσία της και άλλοτε στις ενέργειές της.** Λέμε πχ ότι η ψυχή είναι αθάνατη, εννοώντας την ουσία της. Ενώ όταν λέμε ότι κάποιος έχει νεκρωμένες ψυχές εννοούμε ότι είναι νεκρές στο να ενεργούν ενάρετα.

Επειδή η λογική ψυχή είναι φτιαγμένη για να ζει, μπορούμε να πούμε ότι ταυτίζεται με τη ζωή, δηλ. **έχει σαν ουσία τη ζωή**, όπως λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς: **«Κάθε λογική και νοερή φύση, είτε αγγέλου είτε ανθρώπου, έχει τη ζωή ως ουσία, λόγω της οποίας παραμένει υπαρξιακά αθάνατη, ανεπίδεκτη φθοράς. Η νοερή, όμως, και λογική φύση μας (δηλ. η ψυχή) δεν έχει τη ζωή μόνο σαν ουσία, αλλά και σαν ενέργεια, διά της οποίας ζωοποιεί και το ενωμένο (με την ψυχή) σώμα, γι' αυτό και λέγεται ζωή του».** Ενώ τα άλογα ζώα δεν έχουν ψυχή αθάνατη: **«Διότι (τα άλογα ζώα) δεν έχουν ψυχική ουσία παρά μόνο ψυχική ενέργεια... Διότι αυτή (η ψυχή τους), δεν φαίνεται να έχει άλλο ρόλο παρά μόνο να ενεργεί όσα είναι του σώματος. Γι' αυτό και η διάλυση του σώματός τους συνεπάγεται τη «διάλυση» της ψυχής τους»**, προσθέτει ο άγιος Γρηγόριος.¹¹³

Εφ' όσον, λοιπόν, για τον άνθρωπο δεν είναι μόνη της η βιολογική διεργασία που διατηρεί τη ζωή, όπως στα άλογα ζώα, αλλά είναι πρώτα και κύρια η λογική και αθάνατη ψυχή, που με τις ενέργειές της φροντίζει γι' αυτό, έπεται ότι και οι αισθήσεις ελέγχονται λογικά, όταν θέλομε, από αυτήν. Γι' αυτό **μπορεί κανείς να κλείσει τα αισθητήριά του κατά βούληση**, όχι μόνο για να μην υπάρξει βλάβη για το σώμα, όπως πχ από εκτυφλωτικό φως ή υπερβολικό θόρυβο, αλλά κυρίως για την αποφυγή ψυχικής βλάβης όταν η αίσθηση προκαλεί τη διέγερση κάποιου πάθους. Και είναι τρία τα μεγαλύτερα πάθη: **φιλαργυρία, φιληδονία και φιλαυτία.** Είναι η ψυχή που κινεί και επεξεργάζεται αν θέλει, ό,τι υποπίπτει στην αντίληψη των σωματικών αισθήσεων, δεν δρουν αυτές μόνες τους, όπως τόνιζε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός:¹¹⁴

«Πρέπει και ημείς να στοχασθώμεν τι είναι το σώμα και τι είναι η ψυχή.

¹¹³ Οι αναφορές, σε σχέση & με σύγχρονες προκλήσεις, από: https://www.imdleio.gr/diaf/2013/kirlian/kirlian_soul.html

¹¹⁴ Από την **πρώτη διδαχή του αγίου Κοσμά.** Δείτε και «Τεχνητά εγκεφαλικά νεκρά έχει κοντά στο θάνατο εμπειρίες», όπου η ασθενής έχοντας τεχνητά σταματημένα τα σωματικά αισθητήρια και τον εγκέφαλο, έχει πλήρη αντίληψη των γεγονότων και τα σχολιάζει μάλιστα: https://www.imdleio.gr/diaf/2012/vid/egef_nek.htm

Το σώμα είναι χύμα και αύριον θα το φάγουν τα σκουλήκια, και ανάγκη είναι η ψυχή να χαίρεται πάντοτε εις τον παράδεισον, ανίσως και κάμει καλά. Τούτο το σώμα οπού βλέπετε, αδελφοί μου, είναι το φόρεμα της ψυχής. **Η ψυχή είναι άνθρωπος. Η ψυχή είναι οπού βλέπει, ακούει, ομιλεί, περιπατεί, μανθάνει επιστήμας, δίδει ζώην εις το σώμα και δεν το αφήνει να βρωμήσει. Και άμα έβγει η ψυχή, τότε βρωμά, σκουληκιάζει το σώμα. Το κορμί έχει τα όμματα, μα δεν βλέπει· έχει τα ώτα, μα δεν ακούει· ομοίως και αι λοιπαί αισθήσεις του σώματος. Όλα ενεργούνται δια της ψυχής»!..**

Είδαμε συνοπτικά, από τους διδασκάλους της Εκκλησίας, πως λειτουργεί η ψυχή σε σχέση με τα ερεθίσματα των αισθήσεων, τις οποίες η ίδια ζωογονεί, όπως και όλο το σώμα.

Επίλογος: Ο άγιος Ιωάννης είναι ο μέγας Θεολόγος της Εκκλησίας και όσα λέει στην Αποκάλυψη έχουν δογματική θεμελίωση και ιδιαίτερη θεολογική αξία, ενώ εστιάζονται στη σωτηρία των ψυχών μέσω θείων επεμβάσεων. Αυτές γίνονται σύμφωνα με το μυστήριο της Θείας Οικονομίας, ενώ παράλληλα επιτρέπουν και τη δράση του μυστηρίου της ανομίας. Αν δεν το προσέξει κάποιος, και δει τα γεγονότα με τον εξωτερικό μόνο τρόπο που προβάλλονται από τα μέσα ενημέρωσης, θα νομίζει ότι το κακό (με τους Ιλλουμινάτι κλπ) κυριαρχεί. Να πως το περιέγραφε **ο άγιος Παΐσιος (+1994):**

*«Η τηλεόραση δεν θα προλαβαίνει να ανακοινώνει στους ανθρώπους τα καινούργια γεγονότα. Κι όλο αυτό τότε θα θεωρείται σαν θρίαμβος του κακού και του Αντιχρίστου, ενώ στην πραγματικότητα ο Χριστός θα επιτρέψει αυτή την εξέλιξη προνοώντας για τα δικά του παιδιά και συντέμνοντας τον χρόνο ταλαιπωρίας τους».*¹¹⁵

Στις έσχατες μέρες το κακό φαίνεται μεγάλο, επειδή μεγάλο είναι το μέγεθος της αποστασίας. Αλλά δεν είναι ανεξέλεγκτο, προχωράει κατά το **«μυστήριο της ανομίας»** (2η Θεσ. 2:7), προς το συμφέρον των πιστών. Και επειδή επλεόνασε η αμαρτία, **στους πιστούς «υπερεπερίσσευσεν η χάρις»!** (Ρωμ. 5:20).

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

15/(28) Μαρτίου 2019+
Μανουήλ του Νεομάρτυρος εκ Σφακίων
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleo.gr

Όλα τα τεύχη της ερμηνείας:

- A. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf
- B. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf
- Γ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf
- Δ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf
- E. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf
- ΣΤ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf
- Z. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf
- H. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf
- Θ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf
- I. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf (αυτό το τεύχος)
- ΙΑ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf
- ΙΒ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf

Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:

<https://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

¹¹⁵ «Ο γέρων Παΐσιος και τα σημεία των καιρών», Ι. Μ. Κουτλουμουσίου, σελ. 60.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

Ε ν ό τ η τ ε ς :

Σελίς

Οι άγγελοι με τις επτά έσχατες πληγές (15:1 - 15:9)

1.01.	Σύνδεση με τα προηγούμενα.	2
1.02.	«Σημείο» στον ουρανό	3
1.03.	«Θάλασσα γυάλινη ανακατεμένη με φωτιά»	5
1.04.	Η ωδή του Μωυσή και η ωδή του Αρνίου	5
1.05.	Ο ναός στον Ουρανό	7
1.06.	Πως παρουσιάζονται οι επτά άγγελοι με τις επτά πληγές	9
1.07.	Πως οι επτά άγγελοι έλαβαν τις επτά φιάλες	10
1.08.	Ο γεμάτος καπνό ναός	12

Η συνέχεια του κειμένου (16ο κεφάλαιο)

2.01.	Η έκχυση (άδειασμα) των φιαλών στη γη και τη θάλασσα	15
2.02.	Η έκχυση της 3ης φιάλης στα πόσιμα ύδατα (γλυκά νερά)	18
2.03.	Η έκχυση της 4ης φιάλης στον ήλιο	20
2.04.	Η έκχυση της 5ης φιάλης στον θρόνο του Θηρίου	22
2.05.	Η έκχυση της 6ης φιάλης στον ποταμό Εφράτη	25
2.06.	Τι είναι πνευματικά ο ποταμός στο μέσο της πόλης	27
2.07.	Η ακάθαρτη τριάδα του κακού (αντι-Τριάδα)	30
2.10.	Η εβδομή (7η) φιάλη	33
2.11.	Νήσοι και όρη	34
2.12.	Η Ταλαντιαία χάλαζα	36

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. Υπενθυμίσεις σχετικά με την ψυχή

3.01.	Από τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή	38
3.02.	Από τους αγίους Ιωάννη τον Δαμασκηνό, Γρηγόριο τον Παλαμά, Κοσμά τον Αιτωλό.	40